உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இளசைப்புராணம்

திருக்கைலாயபரம்பரைத்

திருவண்ணாமலையாதீனத்து

வித்வான்

ப்ரம்மஸ்ரீ

கணேசபண்டிதரவர்கள்

இயற்றியது.

இஃது,

இளையாற்றங்குடி நகரத்தாரால்

சென்னை

கலாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

மன்மத௵ சித்திரை௴.

சிவமயம்.

விஞ்ஞாபனம்.

மலர்தலை யுலகின் மாண்பெருங் கேள்விப் பலமிகுந் துயர்ந்த பாவலர் நயந்த தொகுத்தல் விரித்த றொகைவிரி மொழிபெயர்ப்பெனப் படுகின்ற நால்வகை நூல் யாப்பினுள் மொழிபெயர்த்தல் யாப்பானூல் செய்வான் றொடங்கிய கந்தபுராண நூலாசிரியர் முதலியோர் சிலபாகந் தொகுத்துஞ் சிலபாகம் விரித்தும் வேண்டும் விகற்பங்கூறியும் நூலியற்றினர் சேதுபுராண நூலாசிரியர் முதலியோர் வடமொழியி லிருந்தவண்ணமே தழுவி யியற்றினர். இங்ஙனமாக: இளையாற்றங்குடி நகரத்தாரும் அவர்களாசாரியவரரும், ஏரமாபநோதனபுர மான்மியமென்னும் வடமொழி யிளைசைமான்மியத்தைச் சேதுபுராண முதலியனபோலத் தமிழின் மொழிபெயர்த்தியற்றித் தரல்வேண்டுமென்றமையால், யான் அதனை யங்கிருந்த முறையே மொழிபெயர்த்துச் சிற்சிலவிடங்களின் வேண்டும் வருணனைகளுஞ் சேர்த்துப்

பன்னிரண் டத்தியாயங்களையும் பன்னிரண்டு படலங்களாகப் பாயிரம் திருநாட்டுப்படலம் திருநகரப்படலமென்னு மிம்மூன்றையும் முன்னேவைத்து இளசைப்புராணமெனப் பெயரிட்டு இந்நூலை யியற்றினேன். ஆதலின், இந்நூலின் வருஞ் சரித்திர நடைகளுஞ் சம்பிரதாயங்களும் பிறவும் வடமொழிப் பாலனவேயா மென்பதைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

இங்ஙனம்

க. ப.

MAHAMAHOPADHYAYA
Dr. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
BESANT NAGAR, MADRAS - 600 090.
2869

உ
கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இளசைப் புராணம்.

பாயிரம்.

கடவுள் வாழ்த்து.

காப்பு.

சிவமெனும் பொருட்டாய் மூன்று திகழெழுத்
துடைத்தாய் நின்ற, வுவமையில் பிரணவத்தை யுல
கெலாந் தெளிய வாய்மை, கவளமா வூதுந் தேவு கலந்
ததோ ருருவங் கொண்டு, நவமுற வுதித்த முன்னோ
னற்பதம் போற்றி வாழ்வாம். (க)

பரசிவம்.

வேறு.

அருவினையு முருவினையு மருவாரு முருவினையும்,
வருவினையுஞ் செல்வினையும் வளைவாரும் பெய்யரி
னையு, மிருவினையு நினைவினையு மெதிராரு மறப்பி
னையு, மொருவினையு மொன்றுற வொருவனைநன் குன்
னிடுவோம். (உ)

பராசக்தி.

தெரிவரிய திலதைலந் தெற்றுமணித் தெள்ளோசை, பொருப்பரிய பூவாசம் புனைமணியின் பொலிவொளிபோற், கரவரிய கலைப்பொருளாங் கடவுளிடைக் கலந்தமரும், பரவரிய பராயினது பதமுளத்திற் பதித்திடுவாம். (௩)

கைலாயநாதர்.

உமையாளையொருவாமையுறவிருத்தியுலகுய்யக்
கமையாளுங்கயிலாயக்கடிவரையிற்காட்டுருவ
மிமையாளுமிருவிழிகளிட்மாரவீந்தருளி
நமையாளுங்கயிலாயநாதனடிநண்ணிடுவாம். (௪)

நித்தியகல்யாணி.

சித்தியலுஞ்சிவைக்கன்றிச்சிவனிடத்திற்சிவர்தமை
யுய்த்தியலசொல்லாமையுணர்வுறக்கண்ணுவமுனிக்
சத்தியலுஞ்சங்கரனுற்சால்சுபத்தைச்சார்வித்த [ருச்
நித்தியகல்யாணிபதநெஞ்சகத்துநிறுத்திடுவாம். (௫)

சபாநாயகர்

வேறு.

சிருட்டிதிதி சங்கார திரோபவா நுக்கிரகச் செயலிவ் வைந்து, முருட்டிகழ்வார் துடியபய மழலூன்றுந் தாளுயர்த்து மொண்டாளென்னும், பொருட்டிறஞ்சே ரானந்த பூரணமாந் தனியுருவப் புனிதமூர்த்தி, யருட்டிறத்த வோங்கார வாச்சியனை யருணாட மகத்துள் வைப்பாம். (௬)

தக்ஷிணாமூர்த்தி.

வரமருவு சனகன்முதன் மாமுனிவர் நால்வருக்கு மருட்கைதீரத், திரமருவு சிவசிவ வைத்தியமா மெய்ப்பொருளைத் தெரிக்கும் போதக், கரமருவு நிலைகாட்டிக் கல்லாலின் கீழிருந்து காட்சி தந்த, பரமகுரு மூர்த்திபத பதுமயுகம் பணிந்துபுவம் பாற்று கிற்பாம். (எ)

விநாயகக்கடவுள்.

வேறு.

சயசய வென்று போற்றுஞ் சால்புடை யன்பர் செய்யுஞ், செயலுறு மூற்றுவெற்புச் சிதைக்கும்வச் சிரமா யன்னோர்க்; கியைதரு பொருளை யெல்லா மீந்தருள் கின்ற தொல்லைக், கயமுகம் படைத்த மேலோன் கழலிணை கருத்துள் வைப்பாம். (அ)

வைரவக்கடவுள்.

உயிரவ மொழிக்கு மோனைகை யுதிரமார் கபாலங் காட்டக், *கயிரவ மனிச்செம் மேனி கருமணிக் கவசங் காட்டச், செயிரவ னென்னுங் காட்சி தீவினை யகற்றல் காட்ட, வயிரவ மூர்த்தி கொண்ட வடிவினை வணக்கஞ் செய்வாம். (௯)

சுப்பிரமணியக்கடவுள்.

பொருட்கடல் வேதமூலப் பொருளையு முயிர்க்கீட் குள்ள, மருட்கட லகற்று மாக மப்பொரு டனையு மான்ற, கருட்கடல் பருகி னோனுக் கமைதரக் கரு

* கயிரவம்—செவ்வாம்பல்.

ணை செய்த, வருடகட லாப செவ்வே ளருங்சழ லக
த்திற் சேர்ப்பாம். (க0)

சரசுவதி.

வெல்லும்வெவ் வினைகள் வீட்டி வீட்டினை விளைக்
குஞ் செய்கை, வல்லவாய் கலைகளுக்கு வய்யங்கொரு
வடிவ மாகிப், பல்லுயிர் நாவு தோறும் பயின்றுநின்
றருளா நின்ற, சொல்லினுக் கிறைவி பாதந் தொழு
துசொற் பொருள்க டேர்வாம். (கக)

திருநந்திதேவர்.

எந்தைவீற் றிருக்குங் கைலை யிருங்கணத் தலைமை
பூண்டுஞ், சந்தநான் மறையின் வாய்மை சாற்றுபல்
புராண மிம்பர், வந்திட வருளா லீந்து மாணலம்
புனைந்து நின்ற, நந்தியம் பெருமான் பாத நளினமா
மலர்கள் போற்றி. (கஉ)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

மீனசம்பந்தம்போலவியனுயிரளித்துநோக்கா
ஞானசம்பந்தநீக்குமுமையருள்ஞானமாம்பாற்
றுனசம்பந்தத்தாலேதனிமுதல்பாடிப்போற்று
ஞானசம்பந்தமூர்த்திநல்லடிமுடிமேற்கொள்வாம். ()

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

தேவினுக் கரசா முன்மைச் சிவன்றிரு வடிக
ளுன்னிட பாவினுக் கரசாம் பான்மைப் பதிகங்கள்
பகர்ந்து சைனப், பூவினுக் கரசுசெய்த பொருவிறு
ன் பகன்ற சீர்த்தி, நாவினுக் கரசுநற்று ணாறுமலர்
சிரமேல் வைப்பாம். (கச)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

அந்தர மூர்த்தி ருச்சே ரணங்கினர்ப் பொருவர
ண்டு, மந்தர மூர்த்திக் கொங்கை மங்கைமேன் மயங்
கா வண்ணம், வந்தர மூர்த்தி தானே வலிந்துவந்
தடிமை கொண்ட, சுந்தர மூர்த்தி பொற்றாட் டுணை
யைநந் தலைமேற் கொள்வாம். (௧௫)

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

வேதவூரரசுசெய்யும்விண்ணவர்க்கிறைவசத்தி
நாதவூரரசன்பாய்மாநண்ணுவானுற்றுந்துன்பம்
போத*வூராருணல்கெள்ளைப்புரிந்தவனருளப்பெற்ற
வாதவூரடிகள்செந்தாமரையடிசென்னிவைப்பாம். ()

திருத்தொண்டர்.

வேறு.

இலகும்பரும புவனமெலா மீறுபெறாத் தன்னரு
ளா லியங்கி நிற்ப, நிலவுமொரு பரமபதி நிறைபரம
சிவனென்னு நிலைபே றுற்றுச், சலமகலுஞ் சாலோ
கத் தலையுதவுஞ் சரியாதி சதுர்த்தா பாதஞ், செல
வொழுகிச் சிவனடிசேர் திருத்தொண்டர் திருவடி
கள் சிரமேற் சேர்ப்பாம். (௧௭)

முதனூல்வந்தவழி.

வேறு.

இறைவனா ரருள்சேர் நந்தி யிசைத்திடச் சனற்கு
மார, னறைதர வியாத னென்னு மருந்தவ னறிந்து

ஊர்தல் - பரத்தல்.

கூற, முறையினிற் றெளிந்த சூத முனிவரன் முனி வர்க் கோதும், துறைகெழு புராண மூவா றென்பநூ லுணர்ந்த தொல்லோர். (௧௬)

அன்னமூவாறினுள்ளுமகிலநாயகனுமீசன்
றன்னுயர்புராணம்பத்துச்சாற்றியவவற்றுளொன்று
முன்னரும்பிரமாண்டப்பேருத்தமபுராணமாங்கண்
மன்னியவிளைசைமேலாமான்மியம்வகுக்கப்பட்டே. ()

நூல்செய்தற்குக்காரணம்.

அப்பெருமான்மியத்தையரவணிசடையினார்தஞ்
செப்பருமுகத்தில்வந்தசீர்கெழுகுரவன்றனு
மெய்ப்பெரும்புகழும்வாய்ந்தவிளைசைமாநகரத்தாருந்
தப்பருந்தமிழின்பாவாற்பாடியேதருகவென்றார். ()

அனையவரன்பினாலேயறைந்திடும்வார்த்தைதன்னை
நினைவுறக்கொண்டியாதுமிகழ்ச்சியுமாராய்வது
மனுவலினியல்புதேர்ந்துபாடுதலுணராதேனும்
துனியிலாவாசைநின்றுதூண்டிடப்பாடலுற்றேன். ()

அவையடக்கம்.

இலக்கண வரம்பு நல்ல விலக்கிய வரம்புந் தேறாப், புலத்தினி யெய்ஙன் பாடப் புலவர்போற் புகுந்தா யென்னின், மலைப்பிலென் பொருட் டா லன்றே வழு வமைதி யொன்று முன்னோர், விலக்குறா தருளி னாலே வேண்டிய தென்று சொல்கேன். (௨௨)

சொல்லெலா மெய்பி ராட்டி கொல்லுருப் பொ ருள்க ளெல்லாம், வல்லவெம் பெருமான் றொல்லை

வடிவமேயாதலானும், புல்லுமன்னவர்பொற்காதை பொருந்துத லானும். தேர்ந்த, நல்லவர் சிறியேன். பாவினைவைசொளர் பர்துகாப்பார். (உ௩)

குற்றமுங்குணமும்யாண்டுங்குறுகிடுங்குற்றமின்மை
யுற்றிடலரிதேயோரினுயர்ந்தநற்புதுமந்தாங்கும்
பற்றுடைநாளமுள்ளாற்பல்கியதிஜையவாற்றுற் [ர்.
கற்றவரொன்பாக்குற்றங்கருதிடார்குணமாக்கொள்வா

வேறு.

விழுத்தகுங்கதிவிண்ணுளோர்வழிபடும்வன்னிக்
குழுத்தனுப்பிரான்புவியுளோர்பூசையுங்கொளலாற்
பழுத்தவன்புடைப்பாவலர்பாடலேயன்றிப் [மே.
புழுத்நாயினுங்கடையனேன்புன்சொலுங்கொளு

சிறப்புப்பாயிரம்.

வேறு.

"முறைதிகழ் பாண்டி நாட்டின் முதிர்தல மாகிநின்ற, மறைதிக ழிளைசை மேலா மான்மியந் தமிழாற் செய்தா;" னிறைதிகழ் வடநூ றென்னூ னிலைவலோன் சுருதியாளன், பொறைதிகழ் தருக ணேச பண்டிதன் புகழ்மிக் கோனே. (உ௬)

பாயிர முற்றிற்று.

திருநாட்டுப்படலம்.

சீர்மலிந்திடுங்கலைநன்னாயகச்செம்மல்
வார்மலிந்திடுவனமுலைமங்கலையுடனே
நேர்மலிந்திடுமிளைசையகந்தழீஇநிலவும்
பார்மலிந்திடுபாண்டிநாட்டணிசிலபகர்வாம். (க)

குலந்தரும்பலவுயிர்க்குநல்லருள்செயுங்கொள்கை
புலந்தரும்படிபூழியன்பூவையைமணந்து
நலந்தரும்பிரான்முடிநவித்தரசியனடாத்தப்
பலந்தருந்தவம்புரிந்ததுபாண்டிநன்னாடு. (உ)

மாலினுந்தியந்தாமரைமலர்மிசைவேதா
வாலுமாமறையிசையொடுமமர்தல்போற்பொதிய
மேலிசைத்தீந்தமிழொடுமகத்தியமேலோன்
பாலினோங்கிடப்பயில்வதுபாண்டிநன்னாடு. (௩)

கொன்றையந்தொடைக்குழகனுங்குமரவேடானு
மன்றுமுத்தமிழ்ச்சங்கமேல்வீற்றிருந்தருளி
மன்றவாய்த்தமிழ்வாய்த்தலிற்செந்தமிழ்நாடா
நன்றிசேர்பெயர்நணியதுபாண்டிநன்னாடு. (௪)

பொருநைவைகையேகுமரியேபொருவில்வெள்ளா
மருவுதேனதிமுதலியவருபுனனிறைக [றே
டரணிமங்கைமார்பணிந்தபன்மணிதிகழ்தாமம்
பரவுபான்மையிற்பொலிவதுபாண்டிநன்னாடு. (௫)

நன்மைவாய்ந்ததுநனிவளம்வாய்ந்ததுநசையுந்
தன்மைவாய்ந்ததுதகவருள்வாய்ந்ததுதணவா
வன்மைவாய்ந்ததுவண்மைகள்வாய்ந்ததுமக்கட்
பன்மைவாய்ந்ததுபலர்புகழ்பாண்டிநன்னாடு. (௬)

பூதியாகிபசாலிகைபொலிவுறப்பூண்டே
யோதுமஞ்செழுத்தாகியவொண்படைதாங்கிக்
கேசிறுற்றவத்தானைகள்கோலியேபிறவிப்
பாதகப்பகைசாய்ப்பதுபாண்டிநன்னாடு. (௭)

எங்குமாமறையாகமமெங்குமெய்ப்புராண
மெங்குநால்வர்வாய்த்திருமொழியெங்குமாலயங்க
ளெங்குமோண்சிவபூசைகளெங்குநல்லறங்க
ளெங்குமேநிறைபாண்டிநாட்டியல்சொலவெளிதோ.

மழை.

கண்ணுவன்றனக்கெம்பிரானளித்தருள்கங்கை
நண்ணுமாறெனவாரிதிநண்ணிநீர்பருகித்
துண்ணெனுவருள்சுரந்தல்பேரற்சுரந்தொருசேது
வண்ணதீர்த்தமுன்வந்தெனவந்தனமேகம். (௯)

எங்கணுபகனிளவலுங்கேற்றதோர்தேவி
யங்கமீதுவெப்புறுத்தவெங்கோடையாமரியைப்
பங்கமாக்கியேவேரொடுபறிக்குதுமென்னப்
பொங்கியேயுருத்துரப்புதல்போலவேமுழங்கி. (௧௦)

கொற்றவாளினைவிதிர்த்தெனமின்னலேர்குலவப்
பெற்றுவில்லினேடுற்றிடும்புநள்பெருகப்
பற்றியாகவநிலத்தினிற்படருதல்கடுப்பப் [கி-
பொற்றையாம்பொதியத்தினிற்பொருக்கெனப்போ

வருணனேவியவன்மழைமாரியைவிலக்கக்
கருணையங்கடலாகியசுந்தரக்கடவு
ளரணியுய்ந்திடவிடுத்தநாற்சிலதரங்கள்மே
லரணமானபேரன்மலைமிசையடையவுமொய்த்து. ()

கோடையுட்கிடவச்சிரக்கோனிரையன்ன
பீடுறும்புனற்றுரைகள்கயிலையம்பெம்மான்
வாடுமோருயிர்வன்றுயர்மாற்றிடமதித்து
நாடுமின்னருள்பொழிந்தெனப்பொழிந்தனநன்றே.

பொதியமீமிசையொலிகெழுபுயன்மழைபொழிதல்
கதியையீந்திடுங்கயிலையங்காரணன்முடிமேன்
முதியவானவர்முன்னவன்மறையிசைமுன்னு
விதியமஞ்சனமாட்டுதல்போன்மென்மேவும். (௧௪)

மலையி டந்தொறும் பொழிந்தன மரமிகு பழுவத்,
தலையி டந்தொறும் பொழிந்தன தடம்பொலிகழ
னி, நிலையி டந்தொறும் பொழிந்தன நெடுங்கழி
சூழு, மலையி டந்தொறும் பொழிந்தன வளமையிலார்
கொடைபோல். (௧௫)

எங்குமாமழைபொழிதலுமிறைகொள்வெங்கோடை
மங்கியேயழிந்தொழிந்ததுசெய்யகோன்மன்னன்
பொங்கியேயெழுந்துற்றழிப்புன்மைசெய்குறும்பர்
தங்கிவாழ்ந்திடவல்லரோசற்றுமவ்விடத்து. (௧௬)

துய்ய வான்மழை சொரிதலும் வெவ்வழ றொலை
நல், செய்ய வார்சடைச் சித்தர்தம் பிரானருள் செய்
வு, மெய்ய ஞானமே லெழுதலும் விழைசுபத் திர

ளைப், பொய்யின் மைந்தரை யவிச்சைவிட் டொழிந்
திடல் புரையும். (கஎ)

கழுமலத்திறையொத்ததுகணமுகில்கடனீர்
தொழுமறைப்பரைதொன்முலைப்பாலினையொத்த
தெழுமழைப்பெயலிசைத்திருப்பாடலையொத்த
விழுமடச்சமணொத்ததுவிரவுவெங்கோடை. (கஅ)

முகில்கள்பெய்திடுநீரெலாமெங்கணுமொய்த்து
மிகுதல்கொண்டிடுமுகங்களின்மேவியேபோதல் [ந்
பகைகொள்வெப்பமெங்காயினுமொளித்துறல்பயிலு
தகவினன்னதுபார்த்துமென்றடைதல்போற்சாலும்.

கரையிலானருளம்பரற்றவர்கருதுமானந்தம்
விரையுமுள்ளமேயாமெனமேகநன்னீரால்
வரைநிறைந்தனவனங்களுநிறைந்தனவயலி
னிரைநிறைந்தனநெய்தலுநிறைந்தனமன்னே. (உ0)

பயன்படார்களும்பண்பினர்பாற்படிற்பெருகப்
பயன்படும்வகைபெறுகுவரென்பதுபார்த்தாம்
பயன்படாவுவர்நீர்முகிற்பாற்படூஉப்பெருகப்
பயன்படும்வகைபெற்றனபடியுளோர்யார்க்கும். (உக)

மழையின் வெள்ளமே யெங்கணு மணந்துசூழ்ந்
தொன்றித், தழையும் வெண்ணிறஞ் சாலவும் படை
த்திடுந் தன்மை, குழையும் பூமகள் குளிர்பொருண்
மெய்யினிற் கேரவி, விழையும் வெண்படா மொன்
றினைப் போர்த்தெனமிளிரும். (உஉ)

பெய்யுமாமழைப்பெருக்கினுற்செழித்திடப்பெற்று
வையமேத்திடும்பாண்டிநாடதன்வயின்மருவல்
செய்யுநானிலத்தைந்திணையர்கியதிறத்துட் • [வாம்.
நொய்யுமேனலார்குறிஞ்சியின்கொள்கையக்குயில்

குறிஞ்சி.

எந்தைமாம்லையிடங்களினிருந்திடல்செய்யு
மைந்தன்யானுமப்படிசெயன்மாண்பெனமதித்து
வந்துமால்வரைதொறுந்தொறுங்குமரவேள்வைகு
தந்தைசெய்கையைமைந்தனுஞ்சார்வதுதகவே. ()

வதுவைவேண்டிமான்றேலொடுபூணுநான்மார்பிற்
றதையுமாணிகள்பஃபலர்சேயையுட்டரித்து
முதிர்தவம்புரிந்துறைந்திடல்போலுமேழுகிலோ
டுதவுகின்றநீரருவிசேர்ந்துற்றிடும்வரைகள். (உரு)

இரவின்மேலொருபுடைமதியிலங்கிடக்கீழே
கரியகல்லுறுசோதியந்தருவினோர்காட்சி
பிரமனூகியவெகினமுமரியெனப்பேசு
மரியுந்தேடநின்றருள்சுடரமலனைநேரும். (உசு)

சந்துகாரகிற்றருக்களைத்தழுவெரிமடுத்து
வந்தபுன்டயிர்வளர்க்குவர்குறும்பொறைவாணர்
முந்திடுந்தரந்தெரிகிலார்முற்படினுயர்வு
கந்துதாழ்வெனத்தாழ்வுயர்வென்னவேநண்ணும். ()

திணிகொண்மெய்யுடையிறவுளர்திணைகளையரியக்
குணிலுறுங்கரக்கொடிச்சியர்சிறுகுடிகுறுக
ணணிகொளுங்குறிதோற்றியேயலர்வனவேங்கை
கணியெனும்பெயர்பெற்றதிக்காரணம்போலும். ()

சோகமாக்குறுமாரவேளம்பெனத்துயர்கூர்
நீக்கலெய்துவையசோகமாநிகழ்பெயரென்று
வேகமோடவண்மாதரார்மேவியேயுதைப்ப
வாகுமொய்யலர்கொள்ளுவவடைபொதுள்பிண்டி

குறத்திமார்முலைக்கோட்டினுக்கஞ்சியேகொண்மூத்
திருத்தைமேலுறக்கொண்டனகரந்திடுஞ்செல்லா
வறத்தமாமலைக்கோடுகளேறியுஞ்செல்லு
மறத்தமாமலைக்கோடுகள்விளர்த்திடுமன்றே. (௯௦)

கவலையாம்வழிநண்ணுவோராயினுங்கருதுங்
கவலையாம்வழிநண்ணுவரல்லராங்கதிர்கொள்
கவலைவாழ்வினேவழுந்துவர்கன்முலையாரக்
கவலைவாழ்வினினழுந்துவர்கானவரானோர். (௯௧)

பள்ளமாக்கியேகிழங்கெழப்பறித்திடுமாறு
மொள்ளவீசிமணிவருதலுமெடுத்தெடுத்தெறிவார்
வள்ளிநாயகியம்மையாமணியினைத்தம்பாற்
கொள்ளுமற்றவரிவற்றையுங்கொள்வரோகொள்ளார்.

நாடுறுந்தகைநாயகியுமையவணயந்து
வாடுறுந்தவவங்கியின்வடிவமுற்றருளிப்
பாடுறும்புகழ்ப்பரமனார்பரிந்தருள்செய்த
கோடுறுங்கொடுங்குன்றினையுடையதுகுறிஞ்சி. ()

அன்பினாலலைடையூர்டவற்கிவ்வழியணங்கை
முன்புநல்கினானத்தியென்றெழிலினைமுன்னித்
தன்பெருங்கிளையான்மயிலகவுதறவிராத்
தென்பரங்கிரிதன்னொடுந்திகழ்ந்துவாய்ந்திடுமால் ()

மாலயன்றனதூர்தியையுணபவமாயாகது
கோலமஞ்ஞைந்தன்னொருதனிவடிவினிற்குமர
மேலவன்றிருக்கருணையேமெய்யெனமேவச்
சாலுமாமயின்மலையையுந்தன்னிடத்துடைத்தால். ()

காதுவேல் * வளைதமிட்டிரற்காய்ந்துமிக்கருள்கூர்
காதனாகியவிநாயகனகருநல்லருளான்
மாதமிட்டிரன்வலிகவர்வைரவனகரு [பார·
மீதுகொண்டதாற்குறிஞ்சியின்பெருமையார்விரிப்

முல்லை.

வேறு.

கொன்றையுந் தும்பை தானுங் குலவுகூ விளையுங் கோலந், துன்றிய வறுகும் யாறுந் துவன்றியே துலங்கும் வண்ண, மொன்றுறக் கொண்ட கொள்கை யுலப்புறு திருக்குங் காடு, தென்றலம் மீதாரப் செற்ற சிவன்றிருச் சடைக்கா டொக்கும். (கஎ)

நெருங்குறுமண்டர்சூழ்நிறைவொடுமலருங்காயா
வொருங்குசாரூபமுற்றவுத்தமர்நிலைமைகாட்டத்
தரங்கெழுதுளவஞ்சூடுந்தலைவன்வீற்றிருத்தலாலே
வரங்குலாவுற்றகானம்வைகுந்தநிகர்க்குமாமே. ()

குலந்தருமலர்ப்பூங்காயாக்குலவுறுபிருந்தையைத்த
வலந்தரக்கொள்ளுநீரான்மாயவன்றன்னைநேரு [ன்
நலந்தருபாடிமாதர்நாசிக்குத்தோற்றுக்கூம்பி [மேற.
பலந்தருநீராற்கூம்பலாம்பெயர்குமிழ்கொண்டன்

---

* வளைதமிட்டிரன் - வக்கிர தமிட்டிரன்.

கற்பென விவற்றி லேதிப் பெயரெவன் கலந்து தெ
ன்னுட், கற்பினர் நகைப்பப் பூக்குங் கற்பெனும் பெ
யர்கொள் முல்லை, கற்பினென் பொருளீ தாமோ
கருதுநும் மூரற் சீர்தேர், கற்பினே மடைத மோதீ
ரெனநகை காட்டல் போல. (சo)

பசுதிரையெழுதலானும்பலதருத்தோன்றலானு
மிசையமுதுறுதலானுமிக்கதேமருவலானு
மிசைவுறுமண்டரானுமிறைபெறுதிருமாலானும்
வசையில்பாற்கடலையொத்தேமருவிடும்புறவமன்னோ

ஒருபுறங் கொன்றை பூப்ப வொருபுறங் காயாப் பூ
ப்ப, மருவியே நடுவட் பூத்த மலர்கெழு பலாசின்
றேற்ற, மொருபுற மலரோன் றோன்ற வொருபுற
மாலோன் றோன்ற, மருவியே நின்ற வெங்கள் வள்ள
லாஞ் சிவனே போலும். (சஉ)

அட்டுறு சுவைப்பா லுண்டா மளையுண்டாம் வெ
ண்ணெ யுண்டா, மட்டுய விழுது முண்டாம் வனத்
தில்வா முண்டராலே, முட்டிலா திந்த வண்டர் முடி
க்கல ரவற்றை யாருக்குக், கிட்டுவ மெனவங் குற்றுன்
கீரவே லையமா னிங்கி. (சங)

விழைதரு கோப மன்றி வேறொரு கோப மில்லை,
குழைவுறு களவே யன்றிக் கூறிடுங் களவொன் றில்லை
பொழிகிலா மதிக்கோ ளன்றிப் புன்கணோய் மதிக்கோ
ளில்லை, பழியின்மான் மருட்சி யன்றிப் பகரொரு
மருட்சி யில்லை. (சச)

என்னொடுபெயருசாமையிறுங்குநற்றுவரைசிம்பை
கொள்ளொடுவரகுகூறுங் கூலுமேயாதியாக
வுள்ளபல்வளமும்பாலையுள்ளிட்டுள்ளனவும்யாவுந்
தன்ளறமிகுமேயென்முற்றளர்வலண்யாதுகொல்லோ

தெய்வமொன் றிருக்கும் பாலே சிறப்புடைத் தெ
ன்பர் மேலோர், மெய்வரத் தேவ ரெல்லா மேவுறு
பசுவொன் றேயோ, வெவ்வமி லெண்ணி லாத விருந்
தன கானத் தூடே, நைவறு பெருமை தன்னை நாமெ
வ னவில வல்லோம். (சசு)

வானப்பேர்கொண்டவேணிவள்ளலார் மலையமீன்ற
ஞானப்பேர்முலையாளோடுநயந்துவீற்றிருந்தூங்க
ஞானப்பேரயர் வுநீக்கியுய்தரவருளாநின்ற
கானப்பேருடையதென்னிற்கானியல்கூறற்பாற்றே

எல்லையில் கருணை யோடு மெய்ம்மையா னிறைவன்
வைகும், தொல்லையா டானை தன்பாற் றுலங்கவே தவ
ஞ்செய் தற்ற, முல்லையம் பெருமை தன்னை மொழிந்
திட வல்லார் யாரோ, யொல்லுநன் மருதச் சால்பை
யுணர்ந்தவா வுரைக்கலுற்றும். (சஅ)

மருதம்.

அரம்பைகடருக்கடேனுவம்புயம்பணிலஞ்சோதி
பரம்புறுமணிகளோடும்பானமாங்கிளைஞரோடுங்
கரம்பயில்குலிசப்புத்தேள் கவினவீற்றிருத்தலாலே
வரம்புயர் மருதவைப்புவானுலகொத்ததாமே. (சகூ)

மலயமா மலையிற் றோன்றி மருங்கினா லயங்க ளன்மி, யலைகெழு கரத்தாற் சந்து யாணுறு மைந்துந் தேனும், பொலியுமான் மதநீரும் வீசிப் பூந்துணர் பொழிந்து மிக்க, வொலியொடு மடியார் போல வொழுகுறும் பொருனை யாறு. (௫0)

அன்னொரு பூதத் திற்கா லடைந்துளோ னஃதென் வண்மை, யின்றுபற் பலபூ தங்க ளடக்குமே யின்பஞ் சாரச், சென்றிடு கின்றே னென்னுந் திரைப்புனற் பெருக்கு மிக்கு, வென்றியின் வந்த தென்ன விளைந் தெழுந் ததுநல் வைகை. (௫க)

பொதியமா முனிவன் முன்னாட் புரிசடைப் பெருமான் றன்னை, மதுவினா லாட்ட லோடு மற்றது பெருக்க மிக்கே, துதிமது நதிப்பேர் பெற்ற தொன்னதி யிளைசை மேய, பதியருட் பெருக்குப் போலப் பரம்பியே பெருகிற் றம்மா. (௫உ)

சிவனிடைப் பயன்கொள் டருஞ் சிவனருள் வழிப்பட் டோர்பா, லவமறப் பயன்கொள் வாரு மாமென மணிழயி னீராற், றவநிறை யேரி தாமுந் தருமமை நிறைந்த யாற்றாற், கவையுறு மேரி தாமுங் கணிப்பிலா திருக்கு மன்னோ. (௫௩)

காண்புறு பவர்க ளீது கடல்கொலென் றயிர்த்துத் திம்பான், மாண்புறு நீரை யள்ளி மாந்திய பின்னர்த் தேறி, யேன்படு மேரி தானு மீதெனத் துணிய நின்றே, யூண்பய னுதவு கின்ற வுளைத்திடும் பலவாங் கண்வாய். (௫௪)

நதியினே ரியினும் வந்த நறும்புனல் வெள்ளம் போந்து, மதகினூ டளேபோம் பாந்தள் வகையெனப் புகுந்து பண்ணே, விதமுற நிறைந்து யாண்டு மேவியே யுயிர்க டோறும், பதியெனு மீசன் மல்கிப் பரவுறு நிலைமை தேற்றும். (ருரு)

நீர்விடா யுடையார் தண்ணீர் நேர்ந்துழிப் பருகித் தாகந், தீர்வுற வுளங் குளிர்ந்து திகழ்முக மலர்தல் போலச், சார்வுறு வெள்ள நீராற் றடம்பணே குளிர்ந்து பொங்கிப், பார்விட ரொன்றி யோங்கிப் பொலிந்தன பழனை மெல்லாம். (ருசு)

நல்குர வெய்தி நின்றோர் நன்னிதி கண்டாற் போல, வெல்குறு விரக மிக்கோர் மெல்லியர்க் கண்டாற் போலப், பல்கொரு நாளெவ்ஃ குற்றோர் பாற்படக் கண்டாற் போல, மல்குநீர் வருதல்கண்டு மகிழ்ந்தனர் மள்ள ரெல்லாம். (ருஎ)

நன்னிதி முதலா முன்னர் நவில்பொருள் பெற்ற காலே, யன்னவ ரறத்தை யாற்ற வனுபவஞ் செய்ய வாய, முன்னினர் முயலு மாபோன் முனேகெழு கலப்பை யேந்திக், கன்னொடுந் திரடோண் மள்ளர் கலந்துழ வமைந்து சூழ்ந்தார். (ருஅ)

நுகங்கொள வேர்க்கால் சேர்த்தி நோன்பக டெருது பூட்டி, முகங்கொளு மேழி தன்னே முகிழ்தரு மிடக்கை பற்றி, நகங்கொளும் வலக்கை யோர்கோ லுமுறப் பற்றி வாயா, லகங்கொளு மருதம் பாடி யார்வமோ டுழுத லுற்றார். (ருகூ)

நடம்பணை மாக்க ணின்று சால்கெழ வுழுத போழ்து, இடம்படு மணியும் பொன்னுந் திகழ்ந்தெழுந் தொளிர்ந்து தோன்றி, யிடம்படு பூமிநாம மிரத்தின கருப்பை யென்று, முடம்படு வசுதை யென்று முழ் றகா ரணத்தைக் காட்டும். (௬௰)

நாமுறு நிலத்திற் கின்ன னன்னயா மிருத்த லென்னென், றேமுறு வீரர் போல வெழுந்துமேற் பாயுஞ் சேல்க, ளுடைமையிங் கிதற்கி யாமென் செய்துமென் றழுங்கி யேங்கி, யாமைக ளொளிக்குஞ் சென்றே யாற்றலில் லார்கள் போல. (௬௧)

உழவர்கண் மாறி மாறி யுழுதலும் புற்க ளாகி, யழிதரக் குழுவி னிங்கு மறிருநிற் றனித்துத் தொண்டர், குழைதரு முளள மென்னக் குழைந்தொரு மாயை யெங்கும், நழைதரல் போலச் சேறு நனைந்த ன மருத மெல்லாம். (௬௨)

சிட்டர்தமுளத்தைச்செப்பஞ்செய்திடுங்குரவர்மான
மேடவனீய்கச்செய்யுள்விரிபரம்பழுத்தியொப்பு
நாடிநன்னுளின்மேகநாயகற்போற்றிச்சாறு
நீடநன்முளையிட்டென்னநென்முளைவித்தினர்கள். ()

முளையெலாம் வெள்ளி போல முளைத்தலும் பசி தேர் தாய, ரிளமகார்க் கூட்டும் பால்போ லேற்றநீர் பருவத் தூட்டக், கொளுமவை மரக தம்பொற் குலாவியே பசந்த * வாயி, லுளபுயற் றன்மை யீண்டு முற்றிடன் முறைமையே யன்றே. (௬௪)

* வாயில்—காரணம்.

உயிர்களைப் பருவ நோக்கி யுற்றபல் புவனந் தோ றுஞ், செயிர்களைந் தமரும் வண்ணஞ் சிவபிரான் செ லுத்தல் போலப், பயிர்களைப் பருவ நோக்கிப் பயில் பல வயல்க டோறு, மயிர்களை யாற்றன் மள்ள ரமை வுற நடுதல் செய்தார். (சுரு)

நடுதலு மறியா ரூரி னண்ணினே னென்ன வாடி, யுடையதோ ருயர்வு நோக்கி யூரெலாம் போற்ற வன் னே, ரடைதரு மகிழ்வி னோங்கு மமைவெனத் தொ ழூவர் வேண்டும், படிசெயத் தோகை காட்டிப் பயி ரொலாந் தழைந்த மாதோ. (சுசு)

வறுமைநோய் கல்வி தன்னை வந்துசூழ்ந் துற்று லென்ன, வறைதரும் காம மாதி தவத்தினை யடைந் தா லென்னக், குறைசெயு முலோப நல்ல குணத் தினைச் சார்ந்தா லென்ன, நிறைதரு பயிரை யெல்லா நெருங்கின களைக ணீடி. (சுஎ)

களைகளைபருவச்செவ்விகளமர்களாரோர்கண்டு
வளமலிவயலிற்சாரவாழ்க்கைசேருழத்திமானா
விளைதருமகிழ்விற்கூவமென்னடையன்னமென்ன
விளமயிலென்னவந்தாரிசைமலிமருதவாயார். (சுஅ)

வாக்குறு நறவந் தன்னை வள்ளமீ மிசையே கொள் ளத், தேக்கின ராடி யென்னச் சீர்முக மதனுட் டோ ன்ற, நோக்கினர் நுனிந்து மள்ளர் நுண்ணிடைப் பாவை யன்னார், மேக்குறு காத லோடு மிசைந்திட லுற்று ரன்றே. (சுகூ)

வாடுகின் றூர்கள் சில்லோர் மயங்குகின் றூர்கள் சில்லோர், ரூடுகின் றூர்கள் சில்லோ ருயிர்த்திடு கின் றூர் சில்லோர், பாடுகின் றூர்கள் சில்லோர் பணிவுறு கின்றூர் சில்லோ, ராடுகின் றூர்கள் சில்லோ ரநுதி னர் மதுவை யார்ந்தார். (எ0)

மதுமலர்வாய்வெளுப்பவடுவகிர்விழிகள்சேப்ப [தத் விதுமுகம்வேர்வுதோன்ற மென்மொழி விகற்பமெய் தைமலர்க்கூந்தல்சோரத்தானையுஞ்சரியமாதர் [ர். பதிகண்மெய்யின்பந்தோய்ந்தபண்பினர்போலவாறு

இவ்வகை வெறியை மாற்றி யியன்றிடுங் கடைசி மார்கண், மைவனா. யனைய வன்றேன் மள்ளர்க ளே வலாலே, தெவ்விய லடைந்த வாகிச் செம்மைசேர் பயிரை வாட்டு, மவ்வகை பெற்று நிற்கு மடர்களை களைத லுற்றூர். (எஉ)

ஒருகுலத் துறுவோர் தாமே யொருவன்செய் தீமை நோக்கிப், பருவர லியற்ற லொப்பப் பயி ரடுங் கமலந் தன்னை, யருவிழிக் கமலங் காட்டு மவி ரடிக் கமலங் கிட்டும், பொருகரக் கமலங் கொய்யும் பொலிமுகக் கமல மோங்கும். (எ௩)

ஒருவனோர் குற்றஞ் செய்யி னுற்றிடு மரபின் யார்க்கும், வருமமை தென்னுந் தன்மை மற்றிவட் கண்டா மெங்கள், சுரபதி செல்வ மெல்லாந் தொலைத்ததா மரையின் சார்பென், றுருவறக் கமல மெல்லா முழுத்தியர் பறித்தார் மாதோ. (எச)

தத்தமக்குரியதானந்தலைப்படலலதுகீழ்மை
யுய்த்திடுந்தானஞ்சாரினுறுகணையுறுதலுண்மை
பைத்திடுகுவளைவாவிநீங்கியேப்பணையென்றேர்ந்து
மத்தலையடைந்தநீராலழிந்தனகடைசியர்ரால் (எரு)

இருந்துமெவ் வுயர்ச்சி மேவிச் சிறப்பினும் பகை
யொன் றின்றிப், பொருந்தலே வாழ்க்கை யாகும்.நீச
னைக் குரிமை வாய்ந்து, முருந்துறழ் மூரலார்த முனை
விழிப் பகையொன் றூலே, கருந்தகை யுற்பலங்கள்
களைவுறப் பட்டயாவும். (எகூ)

ஆம்பனீர் பருகமுன்னரதற்பினர் வெளியசேய
வாம்பனும்பொருவநும்வாயெனநிமிர்ந்தமருந்தோற்
தாம்பலையாம்பலென்னவாம்பலர்கோலியட்டா [றத்
ராம்பலம்பிடியேயன்னவாற்றுக்காலாட்டிமார்கள். ()

களைகளைகடைசிமார்கள்கழனிவாய்நீரிற்றங்க
ளொளிமுகநுவெண்வாய்ந்தவுண்கணும்வாயுந்தோன்
களினமாமலரினூடுநறுமலர்க்குவளையோடு [ற
வளமலியாம்பலீண்டுமலர்ந்ததற்புதமாமென்பார். ()

கமலமுற்பலமேயாம்பல்கலந்திடும்வள்ளையாதிக்
குமைதருகளைகளெல்லாங்குலந்தருபயிராவாட்டத்
தமதுளத்திரங்கிலந்துதாமவைகட்டல்செய்தா
ரமைதருநல்லாரொன்னுமரும்பெயரவர்க்கேசாலும்()

இன்னணங் களைகட் டோம்பி யின்செயல் புரித
லோடுந், தன்னிக ரிளைசை புக்கோர் தம்பவப் பகைக்
கண் மாழ்க, மன்னுநல் வினையே மிக்கு வளர்ந்தூறு

மாறு போலத், துன்னுபைங் கூழ்க ளெல்லாந் துவ ன்றிமே தழைந்த மன்னோ. (௩௦)

தழைதரு பயிர்கள்யாவுந் தவந்தரு பயனே யொப்ப, வுழைதரு கதிர்க ளீன்ற வுற்றிடுங் கதிர்களை முன்போ, லெழுபதம் விளர்த்துப் பின்ன ரியைந் தனபசுமை யின்றோர், வழிவரு துணத்தின் பான் மை மகவினுக் குறுது கொல்லோ. (௩௧)

செல்வம்வந்துற்றகாலைச்செருக்கொடுநிமிர்ச்சிமிக்கு
நில்வகைமாந்தரென்னநெற்றலைதூக்கிநின்று
பல்குறுங்தோறுஞ்செல்வம்பணிதருமல்லோவென்ன
நல்வருமுதிர்வுதோறுநறுங்கதிர் பணியுமன்றே. ()

தக்கபேரறிஞருள்ளஞ்சால்சிவவிளைவைமான [டு
மெய்க்கதிர்ச்சாலியெல்லாம்விளைந்தனவிளைதல்கண்
மைக்கருங்கடுங்காண்மள்ளர்வானவர்பதிக்குப்பூசை
யொக்கமிலன்பினேடெய்புரிந்திலைவயற்றலுற்றார். ()

அங்கையி னரிவாள்வாங்கி யருங்கிளை முழங்க வெள்ளைச், சங்கமங் கதிரச் சேலுஞ் சலமலி கயலும் பாயப், பங்கமின் றரிய ரிந்து பாங்குறக் களத்திற் சேர்த்து, மங்கையோர் பங்க னேந்தா மலைபல வமைத்தல் செய்தார். (௩௪)

மகபதியாயமேலோன்மலைகளைத்தள்ளிவீழ்த்தி [ப்த்
முகில்களைமிதிக்கவிட்டமொய்கெழுதோற்றமொப்
தகவுறுநெற்போரெல்லாஞ்சரியவேதள்ளிவீழ்த்திப்
பகடுகண்மிதிக்கவிட்டார்பன்னருமாற்றன்மள்ளர். ()

தம்மிறை யுயிரு மெய்யுந் தனித்திடப் புரித லேல
ய்ப்பச்," செம்மைசேர் நெல்லும் வையும் பிரித்தன
செழிய மேதி, வெம்மரு நீக்கி நீர்மை கைக்கொளு
மேலோர் மானப், பொம்மெனத் தூற்றி நெல்லைக்
குவித்தனர் பகடி போக்கி. (௮௬)

குவித்தநெல் மலைக டம்மைக் கூறுசெய் துளவைக
கண்டு, கவித்தவெண் குடையான் மன்னன் கடன்
கொடுத் திலரே ரின்மை, யவித்திட நல்கி யெஞ்சி
யமைந்திடு நெல்லை யாருஞ், செவித்துணை பொத்து
மார்பிற் றிகழ்மனை கொடுசென் றுய்ப்பார். (௮௭)

பிறத்தலும்வளர்தருனும்பின்னுறழ்ப்புவந்தே
யிறத்தலுமுலகினுள்ளயிவைந்திடுமியலேபோல்
வுறுத்தியேநடுதருனுமேமாம்பலுமோம்பிப்பின்ன [ம்.
ரறுத்திடுசெயுலுநாட்டினகத்திடையோழிந்திடாவா

அரும்பயிர் நெல்லை நெல்லே யாமெனக் கரும்
பைக் கண்டுங், கரும்பினைக் கரும்பா மெனக் கமு
கினைக் கண்டு மந்த, விரும்புறு கமுகு தன்னைக் கமு
கென விளங்கித் தோன்றுங், குரும்பைகொ டெங்
கைக் கண்டுங் குறித்துளந் துணிவர் வந்தோர் (௮௯)

மாப்பலாப் பழம்பெப் சாறும் வாழைமென் கனி
யின் றேனு, மீப்பல மலர்கள் சிந்தும் விழுமெனு
மதுவு மோடிக், கோப்புறு வயலிற் போகிக் குளிர்
பயிர் வளர்க்கு மங்கண், யாப்புறுத் தமரு நீரோ வி
சைத்திடின் மிகையே யாகும். (௯௰)

மறைமுகம் வளையே கணட மயிலைவாள் விழிக ளா
ம்பல், பெருகுவா யறன்மென் கூந்தல் பெட்புறுங்
குமிழி கொங்கை, தாள்மே தந்த மாகச் சார்ந்திடுந்
தடங்க ளிங்கே, பருவமங் கையர்கள் பல்லோர்
பரந்தெனப் பரந்து வைகும். (௬௧)

துறையெலாஞ் செந்நெல் சூழுந் தடமெலா மன்ன
ம் வாழுங், கரையெலா மணியின் கூட்டங் காவெலா
ஞ் சுரும்பி னீட்டம், நிரையெலா மூடல் பெற்றோர்
நீரெலா மாட லுற்றோர், புரையெலாந் துஞ்சு மஞ்
சிப் புலமெலா மஞ்ச ளிஞ்சி. (௬௨)

சொற்பதங் கடந்த சோம சுந்தரக் கடவு டொல்
லைச், சிற்பர வடிவத் தாடு திருவடி மாறி நின்றே,
யற்புதத் திருக்கூத் தாடு மாலவாய் நகரைத் தன்பா
ற், பொற்புறச் கொண்ட மேன்மை மருதத்தைப் பு
கல்வார் யாரோ. (௬௩)

திருமகள் வழிபட் டேத்தச் சிறந்தநல் வரத்தை
யீந்த, மருமல ரிதழி வேணி வள்ளலார் கோயில்
கொண்ட, பொருவறு திருப்புத் தூராம் பொற்பதி
தனையு மேற்கொ, ளருமைய மருத மாட்சி யறைந்தி
ட னாமா வல்லேம். (௬௪)

நெய்தல்.

வேறு.

தவிசுமல்கியேதணந்திடாத்தனியிடத்தன்றிச்
சிவனுமற்றொருதலத்திடைச்சேர்ந்திடறகாதென்
றிவருமுள்ளமேலிசைந்தெனவிருஞ்சுறவுலவு
மூவரிநீர்க்கரைநெய்தலினுறைந்தனன்வருணன். ()

கடலினுடியேவந்தவர்கடும்பசியகற்ற
வடுச்சுவைப்பொதிசோற்றினையவிழ்த்தெதிர்நல்கும்
படியினொளைப்பரந்திடும்படுகட்டிறபாங்கர்
வடுவிருழைகள்பற்பலமலர்கொளீஇநிற்கும். (௩௬)

புன்னைமாலெனப்பொலிந்திடுந்துவர்க்கொடிபொன்
மன்னியேதழுவுற்றிடுமொனைகைத்தென்ன [யேயன்
நன்னர்சேர்முகையரும்புறுநாகுநம்பெருமான்
மின்னுசெஞ்சடைப்பிறையெனத்துகிரிடைமேவும்.

நல்லசேர்க்கையாற்றீயதுநல்லதாநல்ல
தல்லசேர்க்கையானல்லதுமல்லதேயாகும்
வெல்லுநெய்தலைமீனடைந்துயர்மணமேவுந்
செல்லுமீனையுற்றான்மணஞ்சேர்வுறுநெய்தல். ()

பலவகைக்கலைப்பொருளெலாம்பாற்படக்கொண்டே
நலமுறும்படிநல்கிடுநாவலர்நயம்போற்
பலவகைத்தலைப்பொருளெலாம்பாற்படக்கொண்டே
நலமுறும்படிநல்கிடும்பற்பலநாவாய். (௩௩)

கலத்தினேகியேவலைகொடுமீன்களைக்கவர்ந்து
வலத்தின்வாழுவர்வலைஞர்களிகழுவாயுண்டோ
நலத்தின்மேம்படுமதுரைமாநாயகனுளையர்
குலத்தினுகிமீன்வலையினிற்கொண்டனனென்றால். ()

எங்கள்கண்களைநிகர்த்தலின்வாட்டுகமென்று
தங்குமீன்களைநுண்ணிடைநுளைச்சியருணக்கத்
தங்குகாக்கையுற்றடைந்தவரோப்பினுந்தணவா
பொங்கியேதினைப்புரியினும்பிள்ளைதான்போமோ. ()

கடல்குளித்துமுத்தெடுத்திடுங்கடலராரவமும்
படிகொணருப்பமைப்பார்களினமலையும்பஃறி
விடுதலார்ப்புமீன்முதலியவிற்றவிறொலியு
மொடிவில்வாரிதியோசையையுண்டுமேலெழுமே. ()

பொருவிலாண்மைகொளிராமனார் புணையினைப்போக்
கியருளியங்கணரிராமநாதப்பெயரனாடங்கே [இ
மருவியின்னருள்செயுமிராமேச்சுரமகிமை
பெருகியோங்கியதன்னிடைப்பெற்றதுநெய்தல். ()

தடையின்மாமன்றமும்முறைதன்பெயரொடுத்துக்
குடிலையோடிசைத்தேத்திடுங்குமரவேளமர்ந்து
படியினல்லருள்செய்திடுஞ்செந்தியம்பதியை
யுடையதென்றிடினெய்தலையெவ்வணமுரைக்கேம். ()

பாலை.

வேறு.

சொற்றமாருருக்கொடுங்குலவுங்கொற்றவை
யுற்றிடுபலிவகைமறவருட்டிடப்
பெற்றருள்வழங்கியேபிறங்கும்பேற்றினைப்
பற்றியேயிருந்திடும்பாலையாநிலம். (௧௦௫)

பாலையைப்பயனிலதென்றுபன்னுத
லேலுமோவழிச்செலுமியல்பினார்க்கெலாங்
கோலுறுபசியினைக்குறைக்குமீந்துகள்
சாலுறுநீர்விடாய்தணிக்குநெல்லிகள். (௧௦௬)

பார்க்கடுநிலத்திடைப்பயிலுநிம்பமாத்
தருக்கிளர்பழுத்தினைக்கழுகுசார்வது

திருக்கழுக்குன்றமேற்றிகழுஞ்சோதியை
யுருக்கிளர்கழுகடைந்துறுதல்காட்டுமே. (கoஎ)

எயினர்தஞ்சிறுமியரொடுப்பவெண்பொரி
நயம்முறச்சிதறிஞலென்னநன்னிலம்
பயிலுறுகுரவம்பூம்பாவைக்கேற்றிடு
மயலுறமுருங்கைகளலர்கள்சிந்துமே. (கoஅ)

சீரினர்சீரிலார்திறந்துவந்தெனக்
காரகிரேன்றிடுங்கள்ளியின்புடை
யேரினம்பெபருறமிங்கிலம்மெனுப்
பாருறுபாலைகள்பழுத்துநின்றவே. (கoகூ)

ஆடவர்பின்ளுெடர்ந்தடையுமாதரார்
பாடகமெல்லடி பரிவுறுமலே
கோடியர்கோங்குகள்குலவும்பஞ்சினை
நீடவேசொரிந்துபார்நிறைத்துநிற்பன. (ககo)

வழிபறித்திட்டவுஞ்செழியமர்ண்பதி
யுழிகவர்ந்திட்டவுமொளிகொளெல்லிடை
யெழுவலிச்சூறைசெய்திட்டவும்பொரு
ளழிவறவாழ்குவர்மறவராயினோர். (ககக)

திணைமயக்கம்.

வேறு.

குலமயிலாடல்கண்டுகொன்றைபொன்சொரியாநிற்கு
மலிதருபுழைக்கைநீட்டிமதகரிசிறுங்குகொள்ளு
நலமிகுகுயில்போய்த்தேமாநறுந்தளிர்கோதிப்பாடு
மெலிவில்கூர்ங்கோட்டுமேதிவிரவுறுவரகுமேயும். ( )

கள்ளமுண் டகம்வா ழன்னங் கழிகொண்முண் டகத்திற் சாரும், பின்னைநன் மூதூர் வந்து பிடியுறு சோறு கொள்ளும், விள்ளுமர் மதுவு மான்பா லதுவுமுண் வேழ்ச் சாறும், தள்ளறக் கூடன் மூவர் தமிழு மொன் றுற்ற போலும். (௧௩௫)

கீறிவளர்கொடியுமுல்லைக்கானுயர்கொடியும்வள்ளை
யறைதருகொடியுந்துப்பினவிர்தருகொடியுந்தன்பா
னெறிவரப்படரநிற்குநெடுங்குராமரபுநான்கும்
பெறுமடமாதர்புல்லப்பெற்றவாண்மகனே போலும்.

இன்னபல்வளங்களோங்கியியலுநாற்குலமும்வேறு
துன்னுபல்குலமுமல்கித்தொன்னெறிவழாமலீசன்
றன்னடியன்பின்வாழுந்தன்னிகர்பாண்டிநாட்டின்
மன்னியலறிந்தென்சொற்றும்வளநகர்வகுக்கலுற்றாம்.

திருநாட்டுப்படலமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-௧௪௧.

திருநகரப்படலம்.

வேறு.

பயன்மருவுற்றிடும்பாண்டிநாட்டினு
ணயன்மருவுற்றிடுநகரம்யாவினும்
வியன்மருவுற்றிடுமேன்மைசான்றதோ
ரியன்மருவுற்றுளதிளைசைமாநகர். (௧)

வீசணைவரநதிவிளங்கிந்தென்றிசே
ராசையையாள்யமனணுகவஞ்சலாற்
றேசிகநிலைக்கொருதேயமாதலா
லீசனேநிசருவவிளைசைமாநகர். (௨)

எம்மையுமிடர்கெடுத்தின்பமீதலாற்
செம்மைசேர்சங்கடப்களத்தின்சீரினுங்
கொம்மைமென்கொங்கைமேன்மேவலானம
தம்மையையன்னதாமிளைசையாநகர். (௩)

சித்தியும்புத்தியுஞ்சேருமாண்பினல்
வித்தைகளனைத்தினுமுதன்மைமேவலா
லெத்திறவினைவருமிடருநீக்கலா
லத்திமாமுகவனையனையதந்நகர். (௪)

சந்தமார்தெய்வதயானைசார்தலா
லந்தமில்சூர்படையடல்பெருவலியான்
மைந்துடைப்பிணிமுகமற்றுமாண்பினாற்
கந்தவேளொப்பதுகன்னிமாநகர். (௫)

மன்னியமாவினைமருவிவைகலாற்
றுன்னுநற்பொருளெலாந்துவரநல்கலாற்
பன்னரும்புவியினிற்பொலிந்தபண்பினாற்
பொன்னிலைப்புரைகுவதிளைசைப்பொன்னகர். (௬)

காணியகாட்சியாற்கவினுங்*கச்சபிப்
பாணியைத்தாங்கல்கொள்பான்மையாலெவர்
பேணியநாவினும்பிறங்கிநிற்றலால்
வாணியைமானுவதிளைசைமாநகர். (௭)

பயிலுறும்பண்ணவர்படிவர்போற்றலான்
மயிலனவுமையொடும்வள்ளன்மேவலாற்
றுயிலருந்தன்மைசேர்துயரந்தீர்த்தலாற்
கயிலையம்பொருப்பினைக்கடுப்பதப்பதி. (௮)

தண்டுளவாகியவிபவஞ்சார்தலாற்
கண்டிடற்கரியவோர்மெய்யர்க்காட்டலா
லண்டருங்கருடனதடியைக்கொள்ளலால்
விண்டுவினிகரெனவிளங்குமந்நகர். (௯)

கலையகல்வேதநற்கானமோங்கலால்
விரியுலகேழினுண்மேலதாதலாற்
பொருவலில்விதித்திறம்பொருந்தும்பொற்பினாற்
பிரமன்மாநகரெனப்பிறங்குமப்புரம். (௰)

* கச்சபிப்பாணியென்பதற்கு - இளசைக் கையைக் கொள்ளுங்கால் கச்சபத்தையுடைய நீரெனவும், சரசுவதிக்கையைக் கொள்ளுங்கால் கச்சபியென்னும் வீணைபொருந்திய கையெனவும் பொருளாம். கச்சபத்தையுடையது கச்சபியென்றான் முடிபு.

உலகினையுதவுவோனுமைகொளுயக
னம்புயப்படைத்தருணையதந்தாமென
வலமொடுவழங்கியநகர்மற்றித
னிலவியபெருமையார்திகழ்ந்தவல்லுநர்:' (கக)

அருளினையுடையநல்லமலற்சூழ்வுற
நினைகெழுமன்பினோர்நெருங்கிநின்றெனத்
திருநகர்ப்புறத்தினிற்றிகழ்ந்துநின்றதான்
மருவுதேன்வளைடிசைமல்குபூம்பொழில். (கஉ)

மாவுழுபொழின்மலர்வாசமிக்கெழீஇக்
காவுறுகற்பகங்களுநலும்பொன்மலர்
மேவியேகமழ்ந்திடவிளைக்குமன்றிப்பொற்
பூவினுக்கொருமணம்புவனத்துண்டுகொல். (கங)

வெயிலிடைவருந்தினோர்தலைமேவுழி
நயமுறகுளிர்பொழினவிலவ்வெயிலே
னயலுறவினைவினிலகாடயச்செய்யுமாற்
பயனுறப்பகையினைப்பண்ணுவாரென. (கச)

ஆன்றபூந்தழைபொதுளலர்மென்சோலையாற
றேன்றுளிசிதறலுந்திகழுமாமயில்
வான்றருமழையெனமதித்துத்தோகையை
யேன்றுறவிரித்துநின்றெழிலினாடுமே. (கரு)

கற்பகச்சோலையைக்கருதிநக்கென
நிற்புனச்சோலைமேனிமிர்ந்தரும்பூவ
மைந்துணைமலர்தெரிபொறிவண்டார்த்திடு
கந்தவேபொருந்துமற்றன்னதென்பழிபோல். (கசு)

மாமைகொணகரினேர்ப்பொருதுமாரவே
ளேழுறுசிலையவையிறவிறப்பினுந்
தாமன்வக்கொள்ளுவின்றமைழ்யவைத்தெனத்
காமுறவளரும்மாற்கரும்பினீட்டமே.

இளைசெம்மாநகர்தனையிடத்துவீற்றிரு
திளகருணைகரற்குயர்கைநீட்டியே
மிளிருறுசாமரம்வீசுமாறெனக்
களிதருபாளையோடசையுங்கந்தர

கோழுறுகாட்சியிற்குலவிநின்றிடும்
வாழையினிலைகளின்வாருநெற்கதிர்
தாழுறக்கிடந்திடுந்தன்மையின்னிக
ழூழுறுசெயலைமுன்னுணர்த்தலொக்குமே. (௧௯)

தென்றல்வந்தசைவுறத்திகழுமூசனோர்
மன்றலங்கமலமேன்மகிழுமன்னமுற்
றென்றுதேன்சோலைவண்டுவந்துபாடிடத்
தன்றுணைதன்னொடுஞ்சயனஞ்செய்யுமால். (௨௦)

தையலார்குடைந்திடுந்தடத்தின்வாளைகள்
மொய்யின்மேற்பாய்ந்தெழூஉமுகிலைக்கீறியே
யொய்யெனச்சிதைத்திடவுவந்துபைம்பொழில்
செய்யதேன்கனியெதிர்சிறப்பவீசுமே. (௨௧)

ஆடியல்கருங்கணாரடும்போதினின்
வீடியகோவையுமணியுமிக்குறீஇத்
தேடுநரின்மையிற்றிகழுமாதரிற்
றோடுறுவாவியங்குலவுமென்பவே. (௨௨)

அடையாறு. சென்னை 20

பேணுறுமூன்றுகண்பெற்றபான்மையாற்
ருணுவ்வங்கர்த்தகாய்சான்றனம்மெனு
வேணுறுகொள்கையினெழுந்தவாறெனச்
சேணுறநிவந்ததுதென்னஞ்சோலையே. (௨௩)

பரிதிதேர்ப்பாகொருபகலினீர்விடா
யொருவவித்தென்னிளநீரையூக்கியே
விரைவொடுபறித்தலுந்தவறிவீழ்ந்தனன்
கரைதருமவனிருகாலுமிற்றவே. (௨௪)

சோலைவாய்த்தென்னையந்தலையுந்தோகைமார்
கோலமென்மார்புறற்குரும்பைகாட்டிடு
மோலிடிற்சிறுமையின்மறையுமொன்றுள
மாலுறப்பெருமையின்மறையுமற்றது. (௨௫)

தங்கண்மெய்யெடுத்தவன்றன்பகைக்கின
மிங்கிவையெனத்தெளிந்திடர்செய்தன்மைபோ
லங்குயின்மாமரத்தலங்கல்கோதியே
வெங்கணைவமீமிசைமிதித்துச்செல்லுமே. (௨௬)

நந்தனகளத்துமைநாதன்றெண்டினர்
நந்தனமேயெனநயந்துபொற்றிடு
நந்தனவனமவைநாகர்நாட்டுறு
நந்தனநாணுறநண்ணும்பற்பல. (௨௭)

புறநகர்.

உரலடியுடையனவுலக்கைக்கையின
வரிமுறச்செவியனகும்பம்வாய்ந்தன
தருபலகாரமேற்றரிப்பவாகிய
கரியினைகர்ப்புறங்கலந்துமன்னுமே. (௨௮)

காரூறுநிறத்திறற்கடியிடிப்பினாற்
சாரும்வில்லணியினாற்றனமாரியான்
மூரிமால்யானைகண் முகிலினின்றிடும்
வாரிகளெனவினிலமல்குகின்றன. (௨௯)

மதமிகுமருவியவயிரக்கோட்டின
முதிர்பெருவடிவினமணிகொண்மொய்ம்பின
பதலைகணிகர்த்திடும்பருங்கையானைகள்
கதிகொளுஞ்செலவினிற்காட்டும்பேதமே. (௩௦)

கந்துகமொப்பனநாலிற்செல்கையின்
வந்திணையொப்பனமடங்கலொப்பன
கந்தலில்ஈர்ப்பினினடத்திறுடகர்
தந்திறமொப்பனசரிக்கும்பாடலம். (௩௧)

தந்தனித்தன்மைகொண்மறையின்றன்மையை
யந்தமிறுமுமுற்றமைந்தபண்புபோற்
கந்துகமாயினகதிகள்காட்டுவ
மந்திரமுறுவனமங்கலத்தன. (௩௨)

பரியெனவிதிவயம்பரிப்பித்தான்கொலோ
வொருபரிப்பெயரடைவுற்றவவ்வய
மருவியவியல்வயமாவெனும்பெயர்
தெரிவுறச்செய்திடச்சிறக்கும்வாசிகள். (௩௩)

கண்ணுதல்பொற்பதேர்கடுக்குமவ்வயி
னண்ணுறுதேரொனநவிலலாகுமோ
நண்ணியவியல்புடைத்தகுவனன்னதை
யெண்ணலன்கவர்ந்திடவிழிந்ததென்றிடின். (௩௪)

பரிதிதேர்நிகரெனப்பகர்துமேயெனி
னிருநில்த்தேகுதலிலதுமற்றதோ
ருருளினையன்றியேயொழிந்தவிலலது
தரியலர்வைகலுந்தடுத்தல்செய்வது. (௩௫)

மாடுறுநேமியவயிரவச்சின
பாடுறுசெம்மணிப்பரப்பபச்சையிற்
றேடுறுகாலகாழ்மேலதேரவை
யபாடுமைம்பூதமாரடுக்குநேருமே. (௩௬)

வேலெதிர்மேவினும்விழியிமைக்கலார்
காலனேர்கடுகினுங்கால்பின்வைக்கலார்
மால்வரைவீழினும்வாட்கைசோர்க்கலார்
கோலியபோரெனக்குலவும்வீரரோ. (௩௭)

படையினுற்போரினிலாகம்பற்றிய
வடுவதுவேயலால்வடுவொன்றோர்கிலா
ரடலுறுகாலையிலரியவாவிணைபக
கடைதருபுல்லெனக்கணிப்பர்வீரரோ. (௩௮)

படைபயிலிடங்களும்பகருங்கோழியோ
டுடுமுதற்போர்தெரியிடமுமுற்றிடும்
புடைநகரியலிலெலண்புகலுற்றுமினி
யிடைநகர்வளத்துளுமியம்புகின்றனம். (௩௯)

இடைநகர்.

வேறு.

புளினஞ்செய்வளைபொய்கையேபூம்பொழில்பொன்
கொளுவுமாடமேகூடமேமுதலவாக்கூறும் [னோர்

வளிமெலாந்தெரீஇக்கண்ணிமையார்களாய்வானத்
துளபெருஞ்சுரர்நோக்குவரின்னமுமுறங்கார். (சௗ)

மிடையுநன்னுளிர்மிக்கதோர்வீர்மலர்ப்பொங்க
ரிடையின்மென்மொழிக்குயிலனுமொழிவினொடாட்ட
வடுவிலூசலூற்றுடுவார்மாதரார்மருங்கி
னிடையுமாடவருளத்தையுமாட்டுவதூசல். (சக)

மாவடுப்புரைவரிவிழிமங்கையர்தங்கை
மேவுபந்தினையடித்தலுங்கச்சுகவெளியிற்
றாவிநோக்கிடுந்தடமுலைதம்பகைக்கின்னல்
பாவியுற்றிடின்மகிழ்வொடுயாவர்தாம்பாரார். (சஉ)

பதுமமார்தடத்தெதிருமகன்பயின்முகந்தோற்றி
வதியுமர்தினைத்தேடலுமற்றவணைகைக்கப்
புதியதாமரைமுத்தெனுப்புகன்றுபின்றேட
விதமொடேடெழமகிழுவனின்னவர்பல்லோர். (சங)

உரைகொண்மாதரார்தமமிசையுரங்கெழுகுமரர்
மருவிவெஃகிடமாரவேள்வடித்தவிற்கணைகள்
பொருதல்வேண்டிடாமற்றவர்புருவவில்லிரண்டோ
டரிவிழிக்கணையிரண்டுளவன்னவேயமையும். (சச)

அளத்தல்செல்லருமளவினவரும்பொருளான்ற
வளத்தசெய்மையிற்றேன்றுவவன்பெருநிலைய்
முளைத்தமாமுடிமாடங்கண்மொய்வரைநேருங்
கிளக்கின்மாடங்களமுதினவழகிலகிரிகள். (சரு)

யாகமன்றியுமாடமேனெறிவழியேகி
நாகமுற்றிடல்கூடுமோனரரிவணண்ணும்

போகமற்றவணின்மையின்வெறுத்தனர்போகார்
மாகமோர்பெயர்வெறுக்கையங்ககொனமன்னும். ()

குலவுமாமணிமாடமேலாடுறும்கொடிக
ளிலையெனச்சொலுமுலோபிகளிடத்தினிலேகிர்
புலமைமிக்குளரிங்கர்ப்பொலிந்தவரிடத்துப்
பலமுறும்படிவம்மினென்றழைத்தெனப்பரவும். ()

மாடமேலுறச்செம்பொனின்மணியினின்வகுத்த
நீடுமேன்மையகுடங்கர்கணிரைநிரைநிலவும்
பீடுதங்குசெந்தாமரைப்பிராட்டியையாட்டக்
கூடுமன்பினினமைத்திடுமாமனுக்குடம்போல். ()

செம்பொன்மாடமுநித்திலமாடமுந்திகழ்ப்
பம்புமாமணிமாடமுமடுக்கியேபயிற
லும்பரிற்பொலிபரிதிநல்லுடுபதியெரிக
டம்பரம்புறுமண்டலமூன்றெனச்சாலும். (௪௯)

செம்மணித்திருமாடமேற்கருமுகில்செறியு
மெம்மையாளரன்கரியுரிபோர்த்ததையேய்ப்பக்
கொம்மைவெம்முலைக்கொடியனார்குளிர்முகமதியாற்
பொம்மலம்புலிக்காந்தநன்மாடநீர்பொழியும். (௫0)

துங்கமேனிலைமாடமேற்றூகையினிருந்து
மங்கைமார்குழற்கூட்டகிற்கொழும்புகைமருவி
யங்கணற்பலகணியுறவவ்வழியுடையுங்
திங்கண்மெய்ப்படக்களங்கமென்றுயதுதெரியின். ()

மருவுமாடமேன்மைந்தரோடியமகளிர்
விரவிபன்மணித்தாரினையகைத்தனர்விரைவி

ளுருவிவிண்ணிடையழுந்துறவோச்சலுமழுந்திப்
பெருகுதாரகைப்பெயரினைப்பெற்றனபிறங்கும். ()

மீதுயர்ந்திடுமொளிக்கிசையுற்றநிற்கு
மாதொருத்தியின்மருங்குலைவானவர்நோக்கி
மீதுவாவொன்றுருகும்பமேயுற்றுளதிரண்டா
லோதுகும்பமுற்றுள்ளதவ்வாவென்னவுவப்பார். ()

மலையினிற்கொடிதோன்றிடல்வழக்கதாமலைதா
னிலைகொடியினிற்றோன்றிடலிவ்வியப்பெகந்து
நிலவுநன்மலையிரண்டுமேற்றோன்றிடநிகழு
மலகில்பூங்கொடியங்குறுமரம்பையர்நாண. (௩௪)

மைந்தர்மாதர்களுடம்பரிகைமருவியேமாறுச்
சிந்துகின்றபொற்சிவிறியிற்பொறித்திடும்பனிநீ
ரந்திலாக்குறுஞ்சேற்றினையன்னவர்பின்னை
ருந்துபெயூற்சுணமுலர்த்திடவொளிர்ந்திடும்வீதி. ()

வரத்திறுய்குளாரகற்றியமணிகளேமறையோர்
கரத்திறுக்கியதானநீர்வெள்ளமேற்கலந்து [ற
புரத்தினின்றுபோங்கொங்கணும்புதைந்துமேற்றோன்
விரத்திறுகரமெனும்பெயரொய்தியதாழி. (௩௬)

மேக்குயர்ந்தபொன்மாடமெல்லமளியின்விளக்கு
மாக்கமன்னவராடவர்கலவியினயர்வை
நீக்குமைந்தருமலர்மணநீடிவானதியின்
றேக்குநீரளாய்வந்திடுந்திகழுமென்காற்று. (௩௭)

இரதிநேரெழின்மாதர்பஞ்செழுதடிச்சுவடு
திருமிகுந்துளகாளையர்குஞ்சியிற்றிகழு

முறைகொண்மாரனேர்மைந்தர்களொளிர்நகச்சுவடு
குரல்வமார்குழன்மங்கையர்கொங்கையிற்றிகழும். ()

மலையிடத்தவும்வனத்தினிடத்தவுமருத
நிலையிடத்தவுநெடுங்கடலிடத்தவுநகரத்
தலையிடத்தவுமாம்பொருள்சாருமாவணமுன்
னுலகமேழையுமுண்டமாலொருவயிறொக்கும். ()

அகநகர்.

திகிரிமால்வரைதானுமத்திகழ்வளையுடுத்த
நிகரிலாப்பெரும்புறக்கடறானுமேநேர்ந்து
தகவினுற்றெனப்பல்பொறித்தடம்பெருமதிலு
மகழியும்புறஞ்சூழ்ந்திடுமெநகரமையவாம். (௬0)

முந்துகின்றகாலாக்கினியுருத்திரமுதல்வன்
செந்தழற்படிவத்துறுதியதோர்வெம்மை
வந்தெமக்குறாதவன்றலம்வளையுறவாழ்ந்தே
யந்தமில்கமடத்தொடுமமர்ந்திடுமகழி. (௬௧)

வெங்கராமுதலாயினவகத்திடைவிரவப்
பங்கயம்முதன்மலர்கண்மேற்பரவுறும்பரிகம்
பொங்குதீக்குணமுள்ளுறப்பொலியவேபுறத்திற்
றங்குநற்குணங்காட்டிடும்வஞ்சமாத்தகையும். (௬௨)

குமுதமம்புயங்குவளையென்றின்னவைகோலி
நிமிருமோடையினிற்றலங்கரநேரிழையா
ரமுதவாய்முகம்விழியுறழழகினைவெல்லத்
திமிருநீரினுற்றருந்தவஞ்செய்திடல்சிவணும். (௬௩)

திருமவாழ்க்கையான்சார்தனம்புறத்துளார்தமக்கு
மருவானன்மைபைவழங்கல்போலிளைசையின்மன்னும்
புரிசைமேலுறுங்கிழுறுமூலைகையும்புரக்கு
மொருதனிப்பெருந்தன்மையையுடையதுமன்னே.()

வென்றி கொள்பொறி யடக்கலாற் பகைப்புலம் விளிய, வொன்று மேன்மையா லகத்திடை யுயர்பொரு ளமைந்து, துன்று வன்மையாற் றொலைவருந் தன்மைசே ருரவாற், குன்ற லில்பெரும் தவத்தரிற் குல வுறு மிஞ்சி. (௬௫)

மதிலிற்கோபுரமேனிலைக்குளிர்புழைவழியாக்
கதிர்கொள்உாணுதேர்ப்பரிப்ளங்கெய்தலுங்களித்து
முதிரும்வேனிலிற்ற்ழுத்துநின்றேகுவமொழியு
மதுபொருட்டினுற்பகற்பொழுதறவுநீடுறுமால். ()

பாந்தையர் வீதி.

வேறு.

இகபரத்தாசைநீத்தோரொன்னினுமணுகினன்றே
ரகமுறமயங்கச்செய்யுமழகினர்கற்பினுரின்
மிகுதியினன்புகாட்டிவேழமுன்விளைவையொக்கும்
வகையிஞடவாயாக்குமாதரார்சேரிமல்கும். (௬௭)

பயனொரு வருக்கே யாக்கும் பான்மையர் தமினும் பல்லோர்க், கியலுற வாக்கு வோரே யேற்றம துடையா ரென்னு, முயர்வுறு முலக நீதி யுண்மையை யுணர்ந்தார் போலு, மயர்வறு பயனை யார்க்கு மாக்குவார் வரைவின் மாதர். (௬௮)

ஆடவர்முத்தமீவாரவர்களுமுத்தமீவா
ராடவர்தனங்களீவாரவர்களுந்தனங்களீவா
ராடவராசையீவாரவர்களுமாசையீவா
ராடவர்மெய்யன்புள்ளாரவர்களோமெய்யன்புள்ளார்.

சிலர் பொரு ளவி நயத்தின் றிறத்தொடு மாட லா னுஞ், சிலர்பொரு ளமுதம் போலத் தெளிவுறப் பாட லானுஞ், சிலர்பொரு ளுள்ளம் பூப்பத் தெரித் திடும் விநோதத் தானுஞ், சிலர்பொருள் கலவி யா னுஞ் சேருற வெளவிக் கொள்வார். (எ௦)

புல்லுறல் சுவைத்த லங்கம் புணர்நகக் குறி சுவை த்துப், பல்லுற வழுத்த லோடு பாணியாற் றட்ட லாதி, யெல்லையில் செய்கை தேற்றி யெழுதுசித் திரங்கள் காட்டி, மல்லல்சேர் மைந்த ருள்ள மயக்கு வார் கணிகை மாதர். (எக)

மைந்தராம்வயலைத்தங்கட்பார்வையாம்விலையின்வாங்கி
தந்தமேர்முலையலத்தாற்சாலுறவுழுதுகாம [வித்
மந்தமிலாதுவித்தியமுதவாய்நீரைப்பாய்ச்சி
முந்துமன்னவர்தஞ்செல்வமுதிர்விளைவெய்துவார்கள்.

வேளாளர்வீதி.

மண்மகண் மகார்களென்னும் வண்பெயர்க் கேற்ப மண்ணி, னுண்மலி விளைவின் வாழ்வா ருயர்கங்கா குலத்த ரொன்னுந், தண்மைசால் பெயருக் கேற்பத் தவாதநற் றாய்மை மிக்கார், திண்மைசேர் வேளாண் மாக்கள் செல்வமா மனைகள் சேரும். (எஉ)

• தம்முயிர்க் கிடுக்கண் வந்து சாரினும் வாய்மை காத்துச், செம்மையி னிறுத்த வல்ல செய்கையை யுடையா ரீசன், மெய்ம்மைசேர் திருவ டிக்கண் மேவுநல் லன்பு வாய்ந்தோர், பொம்மல்சேர் விருந்து செய்வார் புகழுறு வேளாண் மாக்கள். (எச)

வைசியர் வீதி.

தருமநற் குணங்க ளெல்லாஞ் சான்றிடுந் தகையோ ராகித், திருவுறு சீர்க ளெல்லாஞ் சிறந்திடுஞ் செல்வ ராகிப், பெருமைசேர் புகழ்க ளெல்லாம் பெருகிடப் பெற்றோ ராகி, மருவுறும வணிக மாக்கள் மல்லன்மா ளிகைகண் மல்கும். (எரு)

இன்றைதிகழ் காம கோட்டத் திறைவிமுன் னென்னுன் காய, வறவகை வளர்த்தல் செய்தா ளறம்பெறீஇ டுநா டுய்ய, நிறையுமன் னதுதான் செய்யா ணித்தகல் யாணி யம்மை, முறையொடு நாட்டினுய்க முதல்வனை வைத்த நீரால். (எசா)

இளைசைமா நகரந் தன்னி லியல்பெரு வணிகர் தம்பா, லளியொடு வறியோர் செல்வி னன்னவர் மிடியை யோட்டித், தளர்வறு தனத னென்றே சாற்றிடத் தருவா னென்னின், விளைவுறு மன்னோர் செல்வ மேன்மையார் விரிக்க வல்லார். (எஎ)

மனைவியே மைந்த ராதி வகையினர் பொருட்டே நாளுந், தனமதை யீட்டல் செய்யுந் தன்மையோர் நாண மெய்த, முனைதரு மன்ன தான மாலய தரும

முன்னும், வினைகளின் பொருட்டே நாளும் விரும்பி
நன் கீட்டல் செய்வார். (எஅ)

பொருளினை முன்ன ரீட்டும் போதினிற் காணி
யென்னு, மொருசிறு கணக்கைத் தானு மோராயிரம்
பங்கா வெண்ணி, வுரையொடு மீட்டு வார்கண் மா
நகர் வணிக மாக்க, டருமமேற் செலுத்தும் போது
தாமது நினையா ரம்மா. (எகூ)

அவர் திருப்பணிகள்செய்யாவாலயம்யாண்டுமில்லை
யவர் திறத்தமைத்திடாதவன்னசத்திரமுமில்லை
யவர்வயினிரந்திடாதாரவனியில்யாருமில்லை
யவர்வயினேற்றிட்டோருக்காவதோரமிடியுமில்லை. ()

கோனுத லின்றிக் கோடி கோடியாப் பொருள்
கொடுக்கு, மானுடை யவர்க ளிந்த வணிகரே யன்றி
யாவர், பேணியே யெவர்வந் தாலும் பின்னிடா தெ
ந்த நாளும், பாணியா தளிக்கும் பான்மை படைத்
திடு நியமம் பூண்டார். (அக)

கண்ணிய கழக வாயாற் கல்வியாம் பொருளை
யீவார், திண்ணிய கொடையாம் வாயாற் செல்வமாம்
பொருளை யீவா, ரெண்ணிரு பொருளு மீந்தே யிரு
பொரு டாமுங் கொள்வார், புண்ணியப் பொருளு
மோங்கும் புகழ்ப்பெரும் பொருளு மன்னே. ()

ஒருவரோர் கருமஞ் செய்ய வுழ்றிடின் மற்றை
யோருங், பரிவொடு துணையா நின்று பண்பொடு

முடித்தல் செய்வார், கருதுமுள் ளழுக்கா றில்லார்
கைதவஞ் சிறிது மில்லார், தருமமே கொள்ளை கொ
ள்வார் தரணியில் வேறி யாரே. (௮௩)

இடையறாத் தரும மின்னே ரியற்றுவா ரென்ப
தோர்ந்தோ, வடுவினுட் டறங்க டற்பின் வளர்க்குவ
ரென்று தேர்ந்தோ, கொடைதிகழ் வணிகர் தம்மைக்
குறித்தலு முவந்து தானு, மடைவுறீஇ யிங்கண் வாழ
வமைத்தனன் பாண்டி வேந்தன். (௮௪)

துங்கவெண் ணீறு பூசித் துலங்குருத் திராக்க மா
லை, யங்கமேற் பூண்டு நாளு மஞ்செழுத் தெண்ணு
வோராய்ச், சங்கர னெம்மான் பாதந் தணப்பறும்
வழிபா டுட்கொண், டெங்குமே புகழ் படைத்தா ரிந்
நகர் வணிக மாக்கள். (௮௫)

அரசர்வீதி.

அறனினின் றிழுக்கா ராகி யல்லவை நீக்கி யான்ற,
மறனினின் றிழுக்கா துள்ள மானம துடைய ராகி,
முறைகெழு முயிரை யெல்லா முதிருமன் பியலி
னோடு, மிறைசெய்யும் வாழ்க்கை யோர்வா ழேந்தன்
மா ளிகைக ளோங்கும். (௮௬)

மந்தமில்வயமானார்ப்புமதகரிபிளிறுமார்ப்பு
மெந்திரத்தேரினார்ப்புமிகலுடைவீரரார்ப்பு
முந்திடுசெயலைக்காட்டுமும்மையாமுரசவார்ப்பு
மந்தமின்றியங்கிநிற்குமரசர்பொன்மாடவீதி. (௮௭)

அந்தணர்வீதி.

ஓதலேபோதுவித்தல்வேட்டல்வேட்பித்தலோடு [ர்
மீதலேயேற்றலென்னவியம்பிறுதொழில்கள்செய்வா
மாதொருபாகனுனைமரபினுக்கிறையாக்கொண்டோர்
மேதகுமறையோர்வாழுமேனிலைமாடமோங்கும். ()

முதல்வழி சார்பே யென்ன மொழியுமுந் நூலுந் தங்கண், மதிபெறு முளத்தே யுள்ள வகைமையைத் தேற்று வார்போ, லிதமுறு மார்பின் முந்நூ லிலங் கிடப் பூண்டார் நல்ல, கதியுறு மந்த ணப்பேர்க் காா ணம் விளங்க வாழ்வார். (௮௯)

இந்நகர் மறையோர் செய்யு மிட்டியி னெழுதீந் தூமந், துன்னிமேற் போந்து வானந் தொடர்புகை வண்ண மாக்கிற், றுன்னரு மவர்த மில்லின் யூபமுந் * தருமத் தோங்கு, மன்னவ ருள்ள நீர்மை யவபிரு தங்கள் காட்டும். (௯0)

மன்னுமாமகங்களாற்றிமந்திரமுறையிற்கூவி
யிந்நகருவந்துவாழும்பூசுரரிண்டயரு து
பன்னருமவிகணல்கும்பண்புறுசெயலாலந்தப்
பொன்னகர்ச்சுரனைத்தம்போற்பூசுரராக்கினூர்கள்.()

இருபிறப்பெய்தியப்பாலிருபிறப்புற்றுமூன்று
துரிசினிற்றீர்ந்துநான்குதொன்மறைதேறியைந்து
தருபொறியடக்கியாறுசார்பகையகற்றியேழு [ர்வார்.
வருபிறப்பொழிந்தேயெட்டுவான்குணத்திறைவற்சா

---

* தருமம் - யூபத்தம் பத்தி னுணியுமாம்.

மூத்தழலோடும் * வேறுமுதிர் தழல்வளர்ப்பாரையர்
மெத்துநல்லதிதியோர்கள்வெம்பசித்தழலவிப்பா
ரத்தினூர்பூசையன்றியகங்கொளார்வேறுபூசை
சித்தமங்கவர்பாலன்றிச்சேர்கிலார்வேறிடத்து (சுரு)

நாந்தகமாதியாகநவின்றிடுங்கருவியெல்லாந் [ங்கண்
தேய்ந்திடவழிவுசெய்யுஞ்செய்கையொன்றுடையவ
வாய்ந்திடுமறையோர்தங்கள்வாய்மனுக்கருவியோந
ருய்ந்திடினழிவினோடுமாக்கமுமியற்றவல்ல. [ன்

நான்மறை யங்க மாறு நவிலுமீ மாஞ்சை தர்க்க, மேன்மைய புராண மிக்க மிருதியாம் வித்தை சேரும், பான்மைய பொருள்க டேர்ந்து பகர்வுறு வாதஞ் செய்வோ, ரூன்மலி யுயிர்போ லென்று முலப்புருக் கழக மெங்கும். (சுசு)

மற்றையநகர்கள்வாழுமாந்தர்களாயினோரை
யுற்றிடுதுயிலினீக்குஞ்சூட்டுவாரணத்தினோசை
சொற்றவிந்நகருளாரைத்துயிலினினீக்கல்செய்யும்
பற்றுவாமறையோரோதும்பரமவாரணத்தினோசை ()

கரந்திகழ் பலாசத் தண்டுங் கடியிடை முஞ்சி நாணின், றிரந்திகழ் தானைத் தூக்குஞ் செறிந்திடு சிகையின் சீரு, முரந்திகழ் மான்றோ லார்த்த வொள்ளூமும் நூலும் பொற்ப, வரந்திகழ் மாணி யோர்சார் கிடைகளே வயங்கு மெங்கும். (சுஎ)

---

* வேறுமுதிர்தழல் - ஔபாசனுக்கினி.

வேதமுற்கலைகளோடுவிரிந்திடுசிவாகமங்க
ளோதியேயுண்மைதேறியுயர்கயிலாயநாதச் [ய்
சோதிதன்மேனிதீண்டித்தொண்மையாராதன்குசெ
கோதிலாவாதிசைவர்குலங்களும்பலவாம்ங்கண். ( )

கரகமார்கரத்தராயுங்காவிதோயுடையராயு
மருவுகோவணமேலார்த்தவளவியகோலராயும்
பரசிவவுணர்ச்சியின்றிப்பரகதியிலையென்வேத
சிரமுணர்ந்துயர்வோராயுந்திகழுமாதவர்களெங்கும்.

குடிலையொன் றிரண்டாய்ப் புல்லக் குலவியே யவ தரித்த, கடகரி முகத்துப் புத்தேள் காவல்செ யையணுகிப், புடைதரு தேவ ரெல்லாம் பொலிவொ டு பொருந்தா நின்ற, வடுவிலா லயங்க ளெங்கு மரு விடு மளவிலாத. (௧௦௦)

மும்மல நோயை நீக்கு முதல்வராமான்மு நாதர், தம்மருட் சத்தி யாய செளந்தர நாய கிப்பே, ரம்மை யோ டினிது மேவி யமர்ந்துவீற் றிருக்கும் கோயில், செம்மைசேர் சீர்க ளோங்கச் சிறந்தொரு பாலின் வைகும். (௧௦௧)

மருமலர் மகிழ்சி தேவி வனப்புறும் பூமி தேவி, யிருவரு மிருபான் மன்னு மெழிலினோ டருளின் வைகிப், பெருமையிற் றிகழு மாதி கேசவப் பெரு மாள் கோயி, லொரு மருங் கதனின் மேவி யுயர் வொடு விளங்கு மன்னோ. (௧௦௨)

இயலுறுமிவைகளெல்லாமெழிலினோடியங்கப்பெற்
பயிலுறுநகரந்தானோர்பதக்கமாமதற்குநாப்ப [றுப்

னுயாகயிலாயநாதரொருதிருக்கோயிலந்த
நயனுறுபதக்கத்தோங்குநாயகமணியேயாகும். ()

திருத்தகு கோயிற் றென்கீழ்த் திசையினிற் சித்தி நல்கும், பொருத்தமார் சித்த தீர்த்தம் பொலிந்திடு மதற்கு மேல்பால், விரத்திசேர் முனிவன் வேண்ட விரிசடைப் பெருமா னுய்ப்ப, வரத்தொடு வந்த சேது கங்கைநீர் மலியு மாதோ. (௧0௪)

வேறு.

தந்திரமுணர்ந்துளார்தாஞ்செய்பூசையின்
மந்திரவகைக்ளின்வுகுக்குமாமதிற்
சுந்தரநிலைமையைத்துலங்கக்காட்டுமே
கந்தரமேலெழுகடிகொண்மாமதில். (௧0௫)

மும்மதில்கடந்திடுமுக்கண்மூர்த்தியைத்
தம்மகத்தமைத்திடுந்தகைமைபெற்றதோ
ரிம்மதிலென்றுமேயிறிலன்புடைச்
செம்மதியடியவர்திறத்தைத்தேற்றுமே. (௧0௬)

நாகமேற்பதங்களோங்கித்திடாவகை
யேகநாயகன்சிவனேவவந்துநற்
சேருபர்மதிலுநீஇயழுத்துஞ்சிரொன
வாகையினெருங்குவவிடபமாநிரை. (௧0௭)

இன்னமும்பொரிஞிறைமயடுப்பன்வில்லென
வஞ்னதுவராவகையமைவன்யானென

வுன்னியேமேருவிவ்வுருவுற்றாலெனப்
பொன்னுயர்முடியொடுபொலியுங்கோபுரம். (௧0அ)

மலங்களைந்தாண்டிடும்வள்ளலாருறை
நலங்கெழுமிலிங்கமங்கதற்குநாடுமுற்
றுலங்குசீர்க்கோபுரந்தூலலிங்கமா
விலங்கலின்யாவருமிறைஞ்சுநீரதே. (௧0௯)

சேணுறுபதங்களிற்றிகழ்வோரெலாங்
காணியமதிபுனைகயிலைநாயகன்
மாணடிவழிபடவிறங்கிவந்திடு
மேணியினிவந்துளதெழில்கொள்கோபுரம். (௧௧0)

மடலவிழ்நீபமாமாலைப்புங்கவன்
மிடலுறுசூரனதகந்தைவீட்டிட
வடைதருவிச்சுவரூபமன்னதா
னெடுநிலைகெழுமுறநிவந்தகோபுரம். (௧௧௧)

தொழுங்கயிலாயநற்றேன்றன்முன்னுற
வழங்குசீர்க்கோபுரவாயில்சார்ந்தவ
ரொழுங்கதிர்ச்சிவபுரவாயிலேயல
தழுங்கல்செய்யமபுரவாயிலண்ணுறார். (௧௧௨)

சிமயமாமகளருள்செய்யுஞ்சிரினை
யமைவுறக்காணியவடைந்தகுன்றுகள்
சமைதரநின்றெனச்சாரச்சூழ்வுறு
மிமையவர்சினகரமிமைக்குமென்பவே. (௧௧௩)

பண்ணவர்தலைக்கொளும்பர்க்கனுருறு
மெண்ணருமிரவியின்மண்டலம்மிவண்
மண்ணினிங்குற்றெனவெள்ளலார்திக
ழொண்ணிழன்மணிகெழுநிலயமோங்குமே. (௧௧௪)

நிறைநிலவுலாவினினீடுயிர்க்கெலா
மூழவருள்பிராட்டிதன்னிடத்தினோங்கிடப்
பெறுமதிமண்டலமானும்பேரரு
ளிறைவிசேர்நிழன்மணியிமைக்கும்பொற்றளி. ( )

அம்மையோடப்பனெதிரிலன்பினோர்
செம்மையிற்பணிந்திடுவாருஞ்சீர்த்திக
டம்மைநன்கிசைத்திடுவாருஞ்சால்பொடு
மிம்மெனநடித்திடுவாருமேயெலாம். (௧௧௬)

மறையொலிமனுவொலிமணியினொல்லொலி
துறைகெழுபண்கொடேவாரத்தொல்லொலி
நிறைதிருவாசகநெருங்குநல்லொலி
யறைகொளின்னியவொலியார்க்குமெங்கணும். ( )

இத்தகுகோயிலினினிதுமேவுறு
நித்தகல்யாணியாநிமலைநாயகன்
முத்தொழினாயகன்மோனநாயக
னத்திருநாயகன்கயிலைநாயகன் (௧௧௮)

அந்தநன்னாயகனருயிர்க்கெலாஞ்
சிந்தையினினைந்தவைசேரும்வண்ணமே
தந்தருள்கருணையின்சால்பின்மேவுறு
மிந்தனவாணுதலிறைவிதன்னோடுமே. (௧௧௯)

பன்னரும்பான்மைசேர்பகவனாகிய
வன்னவனருளினையகங்கொடேயவன்
மன்னியசரிதையைவடமொழிப்படி
தென்னுறுமொழியினாற்செப்பலுற்றனன். (௧௨௦)

திருநகரப்படலம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ௨௬௨

புராண வரலாற்றுப்படலம்.

திகழிரும்புவிபடைத்தவன்முனிவரர்சில
நிகழுமாறொருதருப்பையினேமியையுருட்டப்
புகழுமன்னதுபோகியேயிறுத்ததோர்பொருட்டான்
மகிழுறும்பெயர்படைத்ததுநைமிசவனமே. (௧)

மண்டனிற்றிகழ்தபோவனமெனப்படுமகிமைத்
தண்டகாவனமுதலியதலங்களிற்றலையா
மெண்டிசாமுகமளந்திடுமிருஞ்சினைமீது
விண்டுதங்கநீடருச்செறிநைமிசவிபினம். (௨)

உற்றசெவ்வியையுணர்ந்திடுமுறுவராமுழவர்
பற்றுறும்புலந்திருத்தியேபத்திநெல்வித்தி
யற்றமின்மைநீர்தேக்கியேயவக்களைகளைய
நற்றவப்பயிர்வளர்நிலநைமிசாரணியம். (௩)

திங்கள்சூடியசிவபிரான்றிருச்சடையிதழிக்
கொங்களாவியகுணத்ததாயன்னவன்குவ்வி
லெங்களம்மைசேரிமகிரிமிசைவிடவிறங்குங்
கங்கைமாநதிகலந்ததுநைமிசக்கானம். (௪)

அனைவருந்தொழுஞ்சிவமுளத்தழுத்துதலானும்
வினையைவீடுறச்சினத்திடலானுமுண்விடயந்
தனைவெறுத்துறலானுமத்தனிவனத்துறுவர்
முனிவரொன்பதோர்மொழிப்பொருளுட்டுவர்முழு | துமட.
தோலையர்த்துநன்மலர்ப்பொடிதுதையவேபூசி
மாலைவண்டெனுமுருத்திரமணிவடம்பூண்டு
கோலவீழ்சடைகுலவியேகாலினீர்பருகி
மேலவாந்தருவெனுமுனிகணங்களும்விளங்கும். ()

குயில்கள்கூவுவதென்றனின்றசைகுவகுலவிப்
பயில்வகிள்ளைகளறுபதம்பாடுவவேளுக்
கியலுங்காகளந்தேர்பரிநாரியாயிருந்துஞ்
செயிர்விளைத்திடல்வியிலவாயினசிறிதும். (எ)

பின்னமுற்றிடாப்பிரமமாரொழுக்கமும்பிரியை
துன்னொழுக்கமும்வனத்துறையொழுக்கமுந்துறவு
மன்னொழுக்கமும்வழுவிலாமெய்யர்கள்வசிக்கும்
பன்னசாலைகள்பற்பலபரந்தவட் பயிலும். (அ)

கூறுநான்மறைமுழுக்கமுங்கோதிலாகமங்கள்
வீறுமிக்கெழுமுழக்கமுமிருதிகண்முழக்கு
மாறிலாதபல்புராணநன்முழக்கமும்வைய
மீறுசேரினுமீறுசேர்ந்திடுதலையினையயா. (கூ)

✱ பிரமசாரிகவங்கியு + மனையினிற்பிரியா

✱ பிரமசாரிகளங்கி—சமிதாதானக்கினி.

+ மனையினிற் பிரியாரிருவகைப்படு மெரிகள்—ஔபாச
னக்கினியும் அக்கினிகோத்திராணியும்.

ரிருவகைப்படுமெரிகளுமீறின்மெய்த்தேசும் [இ
பொருவில்சோதிகொள்விருக்கமுங்காணிருள்போக்
விரவலோதியாலவித்தையைவிலக்குமாறுணர்த்தும்.

வேதநான்கவாவிதித்திடும்வியாதனார்விபின
மாதியாகியவருந்தலமிருந்துவந்தடையும்
கோதிலாரிடர்குழுவினைக்குறிக்கிலார்கலியிற்
போதுகின்றதோர்நதித்தொகைபோன்றிடுமன்றே.

வேழங்கேசரிமாணெடுவியாக்கிரமுன்னுச்
சூழுமாக்கடந்தொகையொருதுறையினீர்பருகிக்
காழுறும்பகையின்மையைக்காட்டுமேலங்கண்
வாழுநற்றவர்மாட்சிமைவகுத்திடும்வனத்தோ. ( )

இவ்வகைப்படுநைமிசமெனும்வனத்தொருகாற்
சைவவாகமம்வல்லநல்விரதமாதவர்க
ளௌவியந்தவிர் *சத்திரயாகமொன்றதனைத்
தெய்வமாமறையிசையொடுசெய்குவாரானார். (௧௩)

அன்னகாலைவான்பெருமையுமளவிலாத்தேசு
மன்னுகின்றசீர்ச்சூதனுமாதவர்கோமான்
றன்னையன்பொடுநன்குறப்பரவியத்தகையோன்
மின்னுமாமுகநோக்கியேவினவுரைசெய்வார். (௧௪)

பரசிவன்கதையமுதநற்பானத்திற்றெவிட்டன்
மருவவேயிலையெங்களுக்கின்னுமவ்வள்ளல்

---

* சத்திரயாகம் — பலருங்கூடிப் பலவகைத் தருமங்களோடு நெடுங்காலஞ் செய்யப்பட்டது மொருவகையாகம்.

மொருபவந்தனையகற்றிடும்புண்ணியக்கதையை
பருளுருக்கொளுமருந்தவபகர்ந்தருளன்பால். (௧௫)

நல்லதீங்கதைகேட்டிடுநயப்பினாலன்றே
வெல்லுமற்புதச்சித்தவைராக்கியவீறும்
தொல்லைத்திவ்வியஞானமுஞ்சோதிபாலொழியா
தொல்லும்புண்ணியத்ததிகமாம்பத்தியுமுண்டாம் ( )

என்றுகூறியவிருந்தவரின்மொழிகேட்டுத்
துன்றருட்சுவைநிதியமாஞ்சூதமாயோகி
நின்றயாவையுமுணர்ந்திடுநிகரிலாவியாத
மன்றனைத்தனதிதயமாங்கமலமேல்வைத்து. (௧௭)

முத்திற்பதம்ப்க்ககளைமுருக்கியமுனிவர்
சித்தமாகியதாமரைசெவ்விதின்மலர
வுய்த்தசெங்கதிர்ப்பரிதியஞ்செல்வனுயுவந்தே
யித்திறத்தினாலின்புறவியம்பியேயருள்வான். (௧௮)

தேவதேவனதிருங்கதைசெவிக்கொளவிரும்பு
நீவிரோநிலவுலகிடைநெடுந்திருவுடையீர்
தாவிலாப்பெருந்தகைபெறுந்தவத்தினீரதனை
கூவுகின்றனமன்புடைக்குணத்தொடுங்கேண்மின். ( )

நிகரிலாகமமெங்கணுநிகழுமந்தணமா
மிகவிலாமலையமருவதிளைப்பினையாற்று
நகரமாகுமரன்மற்றதுநனிபெரிதுலகின்
மிகுதியாகியதலங்களின்மேன்மைபெற்றுளது. (௨௰)

ஓதுபாவங்களனைத்தையுமுணைத்திடலொண்ணுப்
பாதகங்களெவ்வெவற்றையும்பரிந்திடப்பாற்று.

நீதிசேர்ந்ததாலன்னதனிகரின்மான்மியத்தைப்
பேஃதமராம்வகைபுகலுவம்புகரிலாப்புலத்தீர். (உக)

தப்பிலாவகைமுழுமையாந்தருமங்களுணர்த்து
மிப்புராணங்கேட்பவர்களுக்கெவ்வகைப்பாவத்
துப்புநீக்கிடுமிகபரத்தொன்மையைப்பயச்கு
மொப்பிலாதசௌபாக்கியமுதவிடுமென்றும். (உஉ)

முன்னைநாளினிலகத்தியமுனிவரன்விரும்பித்
தன்னுணர்ந்திடும்வசிட்டனையாதியாச்சாற்றும்
பொன்னிருந்தவர்க்கிசைத்ததோர்புராதனவனத்தின்
மன்னுமான்மியமறைகளின்முடிவினில்வயங்கும். ()

வேதவிற்றிடைத்தவமறைபொருள்களைமிகவும்
போதமாம்படிதெளியவேபுராணங்கள்புகலு,
மாதலானவில்புராணங்களெவற்றினுமமைய
வோதிடப்படுமிளைசையாந்தலத்தினதுண்மை. ()

ஆயினுஞ்சிவபுராணங்களவற்றினுளொன்றாய்
மேயதோர்பிரமாண்டமாம்புராணமேவிரிவாய்
நேயமோடதன்வகைமையும்பெருமையுநிகழ்த்து
மேயவாறுலகுய்ந்திடவியம்புவமவையே. (உரு)

வேறு.

முன்னமேோர் காலங் காசியாங் தலத்தின் மூலமா மறைமுடி வுணர்ந்தோர், பன்னுமைம் முகத்துச் சிவ பர்ஞ் சுடரை யுளத்திடைப் பதித்திடு நீரார், மன்னு நற் பத்தி விழுங்கவே தோன்று வடிவமா கேச்சுரத் தொல்லோர், தன்னைசே ரில்லாத் தவத்தையே யுல கிற் றலைமைசேர் தனமெனக் கொண்டோர். (உசு)

வசிட்ட னங்கிராக் காசிபன் குற்ச னத்திரி பிருகு
வான் மீகி, விசிட்ட னுஞ்சத்தி பராசரன் வியாதன்
சுகன்கட முனிவரன் விடயம், புசித்தலில் போதா
யனன்புலத் தியன்சா பாலியே கபோளகன் புலக,
னசித்தலில் வாம தேவன்யாக் ஞியவற் கியன்சன கா
தியர் நால்வர். (௨௭)

இத்திறப் பெரிய ராதியா முனிவர் யாவரு மொ
ருங்குசேர்ந் தாங்கே, சித்திதேர் ஞான வாவியே
முதலாந் தீர்த்தங்க ளெவற்றினும் படிந்து, பத்தி
யின் விசுவ நாதநற் றேவைப் பணிந்துயர் தோத்தி
ரம் பகர்ந்து, முத்திமண் டபத்தி லிருந்துநம் பெரு
மான் முதன்மைபா ராட்டினர் மகிழ்ந்து. (௨௮)

அந்தநற் பொழுது பத்தியின் றேவ வருந்தவர் வே
தநூ லகலாச், சிந்தையைத் திருத்திச் சிவத்தினை
யிருத்துஞ் செல்வமுந் திருச்சடைச் சீரு, மிந்தலர்
முகமு மக்கமு நீறு மிலங்கொளி மேனியும் பொலிந்
து, முந்துற வதிந்த வகத்திய முனியை முதற்றொடு
போற்றுவார் தொழுது. (௨௯)

வெல்கநீ குமர நாயக னடியார் வேந்தெனுந் தலை
மைபூண் டுள்ளோய், வெல்கவைம் புலத்தை வென்
றிடுந் தவரின் மேம்படு மகிமைபெற் றுறுவோய்,
வெல்கவே தாந்தப் பங்கயத் தடத்தை விளக்கிடும்
விண்மணி யானோய், வெல்கவா தாவி மேவல வென்
ன வியந்துபின் னிங்ஙனம் விரிப்பார். (௩௦)

பவ்வமா ருலகின் மகத்துவம் விசிட்டம் பல்ஙிய சுயம்புவா மிலிங்க, மவ்வவை யனைத்து மண்ணலா ரருளா லறிந்தனை யவற்றிலுண் மேலாய்த்,' திவ்விய புத்தி முத்திக ளளிக்கு மிலிங்கமே தீர்த்தமே தல மே, யிவ்வொரு மூன்று மார்வமீக் கூர்ந்த வெங்களு க்கிசைத்தரு ளென்றார். (௩௧)

என்றசொற் கேட்ட வகத்திய நாமத் திருந்தவப் பெருந்தகை முனிவன், மன்றவா தரித்து வடிவினி லெங்கு மயிர்த்தொகை பொடிப்பவா ரிசம்போற், றுன்மொழில் வதன மலரநீர் விழிகள் சொரியநாத் தழுதழுப் பவையக், குன்றலில் குணத்து வசிட்டனை முன்னு மறிஞரைக் குறித்திது கூறும். (௩௨)

வினையிலீர் நீவிர் வினவிய தாற்ற மேலதாம் வி டையதற் களிப்பே, மனமுறக் கேண்மி னென்றுபின் னுளத்தை மலேவுறா தொருப்பட நிறுத்தித், துனி வினை யகற்றும் விசுவநா யகனுந் தொல்பெருந் தே வையு மகலாத், தனதருட் குருவா மறுமுகம் படை த்த தாயனுன் றன்னையு முன்னி. (௩௩)

இளைத்தலை யொழிக்குந் தலத்துவீற் றிருக்கு மி றையையு மிந்துநேர் முகத்தாற், றளைத்தகை சிதைக் கு மங்கலத் திறைவி தன்னையுஞ் சார்ந்தவ ரிடும்பை, வளைத்தடுஞ் செல்வ வடுகநா தனையும் வணங்கிநல் லஞ்செழுத் தெண்ணித், திளைத்தருட் கடலின் முனி வரை நோக்கிச் செகமெலா முய்யவே செப்பும். ()

முன்பெருங் கயிலைக் கோயிலின் வீணை முனிவற்
கு முளரியின் முளைத்தோ, னின்புறும் வகையி னீங்
கிது விரித்தே யிசைத்தனை னென்றனன் கேட்ட,
மன்புனை யறவோர் மலரய னெங்ஙன் வகுத்தனன்
வகுத்தியா லென்றே, யன்பினெண் காதை,விருப்பி
னல் வினவ வன்னவ னருளுவா னுனன். (௩௫)

வேறு.

உலகம்யாவினுமொருவுருதுறைந்திடுமொருவ
னலகிலாவுயிர்க்கருளுவான்சத்தியானமைந்த
விலகுருக்கொடுவெளிப்படவினிதுவீற்றிருக்குஞ்
சிலையெனப்படுந்தங்கயதுதிருக்கயிலாயம். (௩௬)

பணிபரித்திடும்பாருலகிருள்கெடப்பாற்று
மணிபெறும்படியெம்பிரானமைத்ததோர்தூண்டா
மணிவிளக்கினையொத்துளதாழியுமழியாக்
கணிதமற்றிடுஞ்சுடருடைக்கயிலையங்கிரியே. (௩௭)

கண்டுறுங்குளமியைதலாலெம்முகக்கவினுல்
விண்டுதன்னடிவணங்கலான்மேகமேற்கொளலான்
மண்டபப்பொலிவெய்தலான்மறலிமாய்ந்திடலாற்
றொண்டர்சூழ்தலாற்சிவனெனத்தொழப்படுங்கயிலை

சிமயம்பெற்றிடுதொடர்பினுற்சிவனிடத்துறலாற்
கமழும்பூங்கொடித்தகவினுற்களிறுதோன்றுதலாற்
றமமகன்றிடவுயிர்த்தொகைதன்வயின்வரலா [ல்
லுமையெனப்படுமொருத்தியையொத்ததவ்வேரங்க

பண்ணுலாமறையெவைகளுமிருங்கலைபலவு
மெண்ணிலாவுயிர்முழுவதும்பறப்பகலியற்றும்
புண்ணியத்தொகையாவையும்பொற்புறத்திரண்டு
நண்ணியோருருவந்தெனவிளங்குமங்கமே. (சO)

பின்ளைவான்மதியணிபவன்பெட்புடனிருக்க
வெள்ளிவெற்பெனஞானமார்பிழம்பினைவிதித்திட்
டுள்ளதாம்பெருங்கயிலைமிக்குயர்ந்தஞானியர்தந்
தள்ளருந்திருமனத்தினுந்தணப்புறுதியலும். (சக)

எவ்வகைப்படுமுலகுளோருளத்தையுமிழுப்ப
தெவ்வகைத்தனியறங்கட்குமிருப்பிடமாய
தெவ்வகைச்சுசிப்பொருளையுமிருஞ்சுசி.செய்வ
தெவ்வகைத்தினும்புண்ணியர்தொழுவதவ்விரவி. ()

பிணிகணீக்கியெப்பொருள்களும்பெறச்செயுஞ்சிந்
மணியினங்களுங்கோக்களுமலர்கனியொழியா [தா
தணிதருக்களுமதுவிழுதமுதம்பாறயிர்க
ணணியவாவியுமங்கவணலத்தொடுநிலவும். (சஙு)

திருந்துமாமறையோசையுந்தேவதுந்துபிக
ணிரந்தவோசையுந்தவர்துதியோசையுநீடும்
புரந்தராதியர்வேண்டுரையோசையும்பூதர்
பரந்தவோசையுமருவிவீழோசையும்பல்கும். (சச)

பல்வகைப்படுஞ்சிகரமார்பந்தியுமணிசேர்
பல்வகைப்படும்விமானங்களொழுக்கமும்பகரும்
பல்வகைப்படும்பிரமதகணங்களின்பதியும்
பல்வகைப்படும்பாரிடர்பவனமும்பரக்கும். (சரு)

இன்னதாகியசிறப்பினையியற்கையாவுடைத்தா
மன்னதோர்பெருங்கயிலைமேனைந்தலையகத்தி [ந்த
லுன்னுதெய்வவெண்கமலமென்பொகுட்டெனவுயர்
பொன்னினுல்மைகோயிலொன்றுற்றதுபொலிந்தே.

முந்துமொள்ளொளியரதனதீபிகைமுயங்கு
மந்தவாலயமதனிடையனந்தசூரியர்கள்
வந்தொருங்கியேயொளிர்தல்போனவமணிமயமா
யுந்துசீர்கொளுமரியணைப்பீடிகையும்பர். (சஎ)

திங்கள்சூடியசடிலமுந்திகழொருமுகமும்
பொங்குமுக்கணுமான்முதற்பொலிந்திடுநான்கா
மங்கையுங்கறைக்கண்டமுஞ்சேர்ந்தமெய்யழகு
மங்கைபாகமுமுடையதோர்சிகண்டவடிவாய். (சஅ)

பம்புபல்லியங்கவரிகள்பீலிகள்பரித்துத்
தம்பரஞ்செயப்பாரிடர்தாபதர்பரவத்
தும்புருப்புதனுதியோரியாழ்கொடுதுதிப்ப
வெம்பிரான்பெருங்கருணையோடினிதுவீற்றிருந்தான்.

பரியகாரணனிதயமார்சுடரிடைப்பதிந்த
வரியகாட்சிபோற்கயிலைசேர்கோயிலினணைமேற்
றெரியவெம்பிரானருளினூற்றிகழ்ந்துவீற்றிருக்கும்
பெரியசீர்த்திறமினைத்தெனப்பேசுதற்கெளிதோ. (·)

அப்பரன்றனைவழிபடவயனரியுவணை
ளவப்பினுக்கிறையாதியாம்வானவர்தவத்தி
னொப்பிலாதுறைநாரதன்முதலியவுறுவர்
கப்பிலேனையவிருடிகளியாவருஞ்சார்ந்தார். (ருக)

அன்புநின் றுமுன்னேவுறவனைவருஞ்சார்ந்து
முன்புகோபுரத்தலையினின்முதன்மைகொண்டிருந்த
துன்புநீக்குநந்தியம்பிரான்றெல்லருள்பெற்றுக்
கொன்புனைந்ததோர் திருத்தகுங்கோயிலுட்குறுகி. ()

தேவதேவுமுச்செகங்களுக்கிறையுமாய்த்திகழ்ந்து
மேவகற்றுநஞ்சறைமிடற்றண்ணலைநோக்கி
யேவுமன்பினுளிறைஞ்சியேயைந்தெழுத்தெண்ணிக்
கோவின்முன்னுறச்சிவனருள்குறிக்கொடேயிருந்தார்.

வேறு.

இருந்திடுங் காலை யோகத் தேற்றமா ரதனென் னு
மத், தருந்தவன் பதுமக் கண்ண னம்புயத் துதித்
தோ னென்னைப், பொருந்திய விருவர் தம்மைப் போ
ற்றியே வினயத் தோடும், திருந்திய கமலத் தோனைத்
தெரிந்துவந் தியம்பு கின்றான். (௬௪)

புண்ணியத்தலங்களுள்ளும்புண்ணியதீர்த்தத்துள்ளு
நண்ணிலத்தமுதநல்குந்திவ்வியவிலிங்கத்துள்ளு [ந்
நண்ணியதூய்மையானநலமெலாம்வல்லநேர்வ
தண்ணியமறங்கடீர்ப்பதலமுதன்மூன்றும்யாவை. ()

பவக்கடல் கடந்து முத்தி பதக்கள்பெற் றிடுமா
றெங்ங, னிவக்குமூ வகைய கன்ம நிகழ்பய னெதனு
லெய்து, மிவற்றினை யெல்லா மெந்தா யிசைத்தரு
ளன்பின் சீட, ருவக்கவெப் பொருளுந் தீர்த்த ருண
ர்த்துவ ரன்றோ வென்றான். (௬௫)

என்றுநா ரதப்பேர் பெற்ற விருந்தவ னியம்ப
லோடுங், குன்றுபல் புவன மெல்லாந் தோற்றிய பிர
ம தேவன், மன்றவத் தொல்லோன் சொற்ற வாசகஞ்
செவிவாய்த் தேக்கி, யொன்றிய வருளி னாலே வுல
கெலா முய்ய வோதும். (௫௭)

நாரத நீயிங் கெல்லா ஞாலமு முய்யு மாறு, கூர
வே வினவ லுற்றாய் செவியிடைக் கொள்வோர் பா
வம், வேரறக் களைந்து மிக்க வெறுக்கையை வழங்கு
மன்ன, சீரினை விளம்பு கின்றாஞ் சித்தமொன் றிட
வே கேட்டி. (௫௮)

தனயநீ வினவி யுற்ற தலமுதன் மூன்றி னுக்குந்,
துணியக லுவமை யான தொல்லைமூ வுலகி னில்லை,
யனையவை புவியில் வாய்ப்ப வமைந்தன வவற்றின்
மேன்மை, யெனையவு மியாருந் தேறு நியலுமந் த
ணமாய் வைகும். (௫௯)

இளைசைமா நகரம் பிள்ளா யிருந்தல மெவைக்கு
மேலாங், களிதருங் கயிலை வெற்புக் கடுப்பது கயிலை
நாதக், கிளர்பெய ரிலிங்கத் திற்குச் சேறினை யெங்கு
மில்லை, நளிர்மிகுஞ் சித்த சித்த நயப்பினுங் கொப்
பொன் றுண்டோ. (௬௰)

என்னவே யிசைத்து கஞ்சத் திருந்தவி சிருந்த
தோன்றல், பொன்னடி வணங்கிப் போற்றிப் பொரு
விலா விரும்பூ தெய்தித், தன்னிகர் தலமுன் மூன்

MAHAMAHOPADHYAYA

றுஞ் சாற்றினை தொகுத்தி யாரு, நன்னொய் துற்வி
ரித்து நவிலுதி யென்றான் றூயோன். (கூக)

புன்மைசே ரவங்கள் மாற்றிப் புரையிலாத் தவங்
கீள் செய்தோ, னன்மைசேர் பத்தி யோடு நாரத மு
னிவன் கேட்பப், பன்மைசேர் * பொழில்க ளெல்
லாம் படைக்குநான் முகத்துப் புத்தேள், வுன்மை
சேர் பான்மை யின்றி வகுத்தவை யருளிச் செய்
தான். (கூஉ)

கயிலையிற் கமல யோனி சாதலிந் தருளிச் செய்த,
வியனுறு மிளைசைத் தான மேன்மையை யன்ன கா
லை, யயலுறு மியாருங் கேட்டா ரன்னதை யுங்கட்
கின்னே, நயமுற மொழிது மென்று நற்றவ னவில
லுற்றான். (கூங)

பரா ...வா... ற்றுப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௩௨௫.

தலவிசேடமுந் தீர்த்தவிசேடத்திற் சுபத்திரன்கதையுமுணர்த்த படலம்.

ஒருமையாருமுளங்திகழுண்மையீ
ரருமையாருறுமம்புவிக்கையிலயா
மிருமையாருமிளைசையெனுந்தலப்
பெருமையாருந்தெரிந்திடப்பேசுவாம். (க)

* பொழில்—உலகம்.

என்றுபுண்ணியத்தானங்களெங்கணு
மொன்றுமேயமைந்துற்றிடலில்லன
வன்றுசங்கரனுகியவெம்பிரான்
மன்றவாற்றுப்புவைத்ததிளைசையே. (௨)

ஆதலாலதன்மேன்மையனைத்தையுங்
கோதிலாதுணர்கொள்கையர்யாருளர்
மாதுபாகனெனப்படும்வள்ளலே
பேதமின்றியுணர்ந்திடும்பெற்றியான். (௩)

வேறு.

முதலுகந்தன்னின்ஞானமுந்துமற்றையதின்வேள்வி
யதன்பின்றுமிரண்டினீகையரியவீடுதவுமென்றும்
விதமுறுமவற்றினெல்லாம்வியன்சிவபூசையொன்றே
யிதமிகுமுத்திநல்குமென்றுநல்லறிஞர்சொல்வர். ()

தீமைதீர்த்தின்பநல்குஞ்சிவலிங்கபூசைநாளுங்
காமுறுபவர்க்குப்பன்னுட்கழியவீடருளுமென்ப
ராமதத்தலத்திலந்தவரும்பயன்விளைந்துநல்கும்
தோமிலத்தலத்தின்றன்மைசொற்றிடுகிற்பார்யாரோ

வேறு.

இளையாற்றங் குடியென்று கேட்டவினு லறம்பெ றுவ ரியல்சேர் மாந்த, ரிளையாற்றங் குடியென்று நினைத்தலினுற் பொருளடைவ ரேற்ற மிக்க, விளையாற் றங் குடிதன்னைக் காணுதலா லின்புறுவ ரிடைய று மு, விளையாற்றங் குடிதன்னில் வதிதலினு லிறைவனடி யெய்தி வாழ்வார். (௬)

காசிமுதற் புண்ணியநற் றலங்களிலே யுடன்முடி
விற் கலப்பர் முத்தி, தேசுடைய விளைசையினின் மூ
ன்றுதினம் வசிக்கினநு சேர லாகும், பேசுபெரும்
பாதகமாம் பஞ்சினுக்குச் சூறையெனும் பெருமைத்
தாகி, யேசகலு மப்பதியின் முன்னைவினை சிந்திடுமா
றெய்தல் வேண்டும். (எ)

அறியாமை மயக்கமொடு தெய்வகதி யெனப்புகலு
மவற்று ளொன்றுன், மறைபுகழு மிளைசைநகர் புகி
னுமவர் பாவமெலா மாய்த லுண்மை, * யுறவிமுத
லானைவரை யுயிர்களவண் முத்தியடைந் துய்யு மாற்
றுன், முறைதருமத் தலந்தனக்கு நிகரில்லை யில்லை
செக மூன்றி னுள்ளும். (அ)

அனைவருக்கு மிருமைதரச் சிவபெருமா னிருமித்
த வனைய தானம், வளமவுலி முதலடூரர் சித்தியெலா
மெய்திடுவான வழிபட்டுள்ள, தினையதல நினைத்த
தொரு மாத்திரத்தே பெரும்பாவ மிரிக்கு மின்னு,
முனிவரரோ யுயர்புத்தி முத்திபெறக் கொடுக்கின்ற
முதன்மைத் தாகும். (கூ)

அத்தலத்தி லென்றுமுறை யுனைத்துயிர்க்கு மீள
வும்வந் தவனி மீது, பொத்துமலத் துடலுழலு மச்ச
மிலை யீதாயப் புகலும் வேண்டாந், தத்துவத்தின்
றலைகடந்த சிவபெருமான் வீற்றிருக்குந் தலங்க டம்
மு, ளுத்தமமாம் புராதனநல் வனத்தளவின் மகிமை
யையா ருரைக்க வல்லார். (கo)

* உறவி—எறும்பு.

ஏவரேனும் பொறியடக்கி யுளநிறுத்தி யப்பதியி
லிருப்பாராயி, னவர்மூன்று பொழுதினுமுன் பேற்றிடி
னுங் காற்றினையுண் டமர்வா ரொப்பர், நவிலுமொரு
முட்டியளவிதவினது மாதான நலத்த தின்னு, நவ
லுவதென்சித்தபுரங் காசிமுதற் றலங்களினு நோன்
மைத் தாமே. (கக)

அப்பதியின் றிருப்பெயர்கள் சிவபுரமுங் கைலாய
மகில காமம், துய்ப்பவருள் புரஞ்சித்த புரம்பழைய
வாரணியமே தொலைவின் மன்று, லுய்ப்பதொரு பொ
ருவில்புர மிளையாற்றங் குடிமுதலா வுயர்வுற் றுள்ள,
விப்பெயர்களன்றியினு மனேகமுள வறிவுடையோ
ரிசைத்த பேர்கள். (கஉ)

இன்னவகை மான்மியத்தா லிளைசையெனுந் திருப்
பதியே யெவற்றி னுக்கு, முன்னையதா யுத்தமத்தி
னுத்தமமா மீண்டைய முனிவீ ரில்லை, யன்னபரி
சுணர்திறன் வகத்தியமா முனிவிளம்ப வதனைக்கே
ட்டு, மன்னுபெரு வியப்பினராய் மாதவர்க ளின்னப
டி வழங்கு கின்றார். (கங)

தலப்பெருமை முழுதுணர்ந்த மாதவநீ யுண்மை
யினைச் சாற்றல்செய்தா, யுலப்பில்விய னிளைசைநகர்
வைபவத்தைக் கேட்டுநல முற்றேம் யாங்கள், மலைப்
பில்வகை சித்ததட மான்மியத்தைக் கருணையினால்
வகுத்தி யென்ன, நலப்படுமம் மொழிகேட்டு முற்று
ணர்ந்த கடமுனிவ னவில லுற்றான். (கச)

கேட்டபொழு தேயுயிர்கள் பெரும்பாவம் போக்குவதாய்க் கிளரு மேன்மை, யீட்டமுள தாயியலுஞ் சித்ததட மான்மியத்தி னின்ப மாரக், காட்டுமதன் றேற்றமொடு கழறிடுவ மின்னேயாங் கரிசு சேர்ந்து, வாட்டமுறு முனீந்திரர்காண் மனந்தன்னை யொருப்படுத்தி மகிழ்ந்து கேண்மின். (கரு)

எப்போதிப் புவனமிசைத் தீர்த்தங்க ளானவைக ளில்லை யாமோ, யப்போது கயிலையிறை யெப்பொருளு மருடீர்த்த மமைத்தா னங்கே, யொப்போதாச் சிவதீர்த்த மெனப்படுமன் னதுபிழை யொழிக்கு மேன்மைத், திப்போதத் தீர்த்தவுயர் வுணர்த்துமொரு தொல்காதை யியம்பு கின்றும். (கசு)

வேறு.

முன்னமொருகாலத்துமுத்தமொடுமுழுவயிர
மின்னுமாமணிகனகம்வெற்பினெருங்குறவரன்றிப்
பன்னுமுயரகிலாரம்பறித்துவருந்திரையகலாக்
கன்னனிகர்சுவைவிருத்தகங்கையினோர்கணாதன்னில்.

நிபத்தினில்வே றில்லாத நீடுவள நிறைந்துடைய, சுபத்திரக மெனவுரைக்குந் தொன்மைபெறுங் கிராமத்தில், விபத்தினையும் றறியாத வேதியர்தங் குலத்துதித்தோ, * னுபத்திகிசே ராரணநூ லொழிக்கிடுநாற் கரைகண்டோன். (கஎ)

சிரவுதமே மார்த்தமெனத் திகழ்கரும நெறிவல்லோன், பொருமாரன் வடிவிலிப்பேர் பூண்டிடச்

* உபத்திதி—ஒதியவையுள்ளத்தமைத்தல்.

செய் வடிவுடையோன், வருபிறகே மாவனப்பை மாற்றுமொழிற் பத்திரதைப், பொருவில்பெயர்ப் ப ன்னியொடு பொருந்தியவில் லறம்புரப்போன். ()

இஞ்ஞாலஞ்சுபத்திரனென்றேத்துமொருநாமமுள்ளா னிஞ்ஞானம்பிகையோடுமேவியருள்வைப்பாகி [ன் மெய்ஞ்ஞானமீந்தருளும்விரூபாக்கப்பரமனடி யெஞ்ஞான்றும்வழிபடுதலியற்றியேயிருந்தனனால். ()

இருந்திடுமம் மறையாள னேழுலகு மிருணீங்க, வருந்திருக்கண் மீரண்புடையோன் வைகலுமே மகி ழ்ந்தருளப், பெருந்தவங்க ளால்வகையிற் பேசலு றுஞ் சரியையிடைப், பொருந்தியநந் தனம்வைக்கு ம் பொருவில்பணி பேணிடுவான். (உக)

தாதகிகூவிளம்புன்னைசண்பகமாமந்தாரம் பாதிரிமாதுளந்தும்பைபலினிதுழாய்கரவீர [ந்து மாதவிமல்லிகைமௌவன்மருவகம்வேர்மருக்கொழு பீததருதேவதருபிணரிதழிமகிழ்குந்தம். (உஉ)

இவைமுதலா முயர்தருக்க ளிருங்கொடிகள் புதல் பிறவு, நவையறவைத் துண்டாக்கி நந்தனமாம் வன மமைப்ப, வவையெல்லாய் கண்டோர்க ளதிசயிக்க நனிவளர்ந்து, கவைசேருந் தழைபொதுளிக் கான் மலர்மிக் கோங்கினவே. (உ௩)

கொம்பரவை நின்றசையக் குலவுமலர் தேன்சொ ரிய, வம்புதெரி வண்டிமிர வயங்கியுறுந் தருநிரைக, டம்பயில்கை யேந்திவிழி சார்தரநீர் போற்றல்செயு,

மும்பர்பிரான் றிருத்தொண்ட ருயர்கூட்ட மொப்ப
னவாம். (உச)

செந்திருமார்பனையேய்ப்பத்திகழ்ந்துமலர்ந்தனகாயா
வந்தணனைநேராகவலர்ந்தனபொற்கொன்றைமர
மிந்திரனையொப்புமலரியைந்தபெருங்காஞ்சிநகஞ்
சந்திரனைமானவலர்ந்தனவோங்குமரவங்கள். (உரு)

அருணனையே கடுப்பவொளிர் மலர்பூத்த பலாசங்
கள், வருணனையொத் தவிழ்ந்தனவெண் மந்தார மம்
மலர்ச்சி, பொருணயங்கொ ளத்தேவர் போதெதிர்
பார்த் தெண்ணிலவர், கருணைநுதல் விழிப்பெருமா
ன் கழல்போற்ற வுறல்போலும். (உசா)

சுருதியிடை விளங்குதிரி சுபன்னமிசைத் திடுகின்
ற, வரமிகுசத் திகண்மூன்றின் வடிவிதழ்கள் பொது
ள்வில்வ, *யரியமறை நல்லவெனு மடைதன்னு லரு

---

* அரிய மறை நல்ல எனும் அடைதன்னால் அருளியது ஓர் பொருளினைத்தன் அடைதன்னால் புலப்பட நேர்காட்டிடும்.—அருமையாகிய வேதமானது நல்லவென்னும் விசேடணத்தினாலே அருள்செய்த அருத்தத்தைத் தன்னிலையினாலே தெரியும்படி நேராகக்காண்பிக்கும். ஈண்டு அரிய மறை யென்றது திரிசுபன்னத்தை. திரிசுபன்னம் யசுர்வேதத்திலே தைத்திரீயோபநிடதத்திலுள்ளது. திரிசுபன்னத்தைக் கூறுகின்றமையால் அவ்வேத பாகம் திரிசுபன்னமென்னும் பெயர்த்தாயிற்று. திரிசுபன்னம் மூன்று நல்ல விதழ்களையுடைமையால் வில்வத்திற்காகிய வொருபெயர். நல்லவெனுமடை நல்லவென்னும் பொருள்படநின்ற சுவ்வென்னுமடை. அடையிரண்டில் முன்னையது விசேடணம். பின்னையது இலை. திரிசுபன்னம் நல்லவென்னும் விசே

னியதோர், பொருளினைத்தன் னடைதன்னுற் புலப் படநேர்காட்டிடுமால். (உஎ)

குற்றமுறுக்கவையினெறுமகுலவுமருமம்பாதபங்கள்
பற்றியேபடர்ந்துமலர்பல்குற்றபைங்கொடிக
ணெற்றிவிழியுடையபிரானீள்கழல்கள்பற்றியலாற்
சிற்றுயிர்கள்பேரின்பஞ்சேராமைதேற்றுவன. (உஅ)

மருவியலுங்கொழுந்துதுழாய்வனப்புடைய செவ்வந்தி
யுருவமதுவாடுறினுமுயர்வாசமுதவுதிறம்
பெருகிளையான்குடிமாறர்பெற்றிருந்தசெல்வமெலா
மருகியுமேயடியார்கட்கமுதளித்தவாறனைய. (உகூ)

காமருவுநீர்நிறைந்தகயங்களெலாங்கலந்திலகும்
தாமரைகள்செங்குமுதந்தண்கழுநீரரும்புவன
சேமருவுசிவபெருமான்றிருவாரூர்க்கோயிலுற
நாமமிகுமிருந்திநாட்டியநீர்விளக்கெனலாம். (௩௰)

எய்தியவன் விருபாசக வறையுறைதல் கேட்டு மதன், வெய்துறலும் ரூடவுளம் வீவசந்த சாமந்த, னுய்தலேயே கடைப்பிடித்தவ் வுய்யானப் பணியரற் காச், செய்துவர மலர்ந்ததெனத் திகழ்ந்திடுமம் மலர்ப்பொம்மல். (௩௧)

செந்தளிரார் தேமாவிற் சேர்ந்தகுயில் கூவுவது, கந்தமையின் றெடுத்தவுமை நந்தனத்தின் பணியு

டனைத்தாற்கூறிய பொருட்டின்மையாகிய கோமளப்பொலிவை வில்வம் தன்னிடத்திலுள்ள தளிரினாலே காட்டுமென்க. இத னால் வில்வம் வேதப்பிரதிபாதிதமென்பது பெறப்பட்டது.

வந்தே, யந்தணனுஞ் சுபத்திரனுக் கருடரவந் தீரு ளென்று, வெந்தைபிரான் றனைக்கூவு மிருஞ்சிறப் பை யேய்த்திடுமால். (கூஉ)

இத்தகைய நந்தனத்தை யினிதோம்பிச் சுபத்திர ப்பே, ருத்தமனுண் மலராய்வுற் றுறுவாது கொய்தெ டுத்துக், கொத்துமலர்க் கண்ணிதொடை கோவை முதற் றூர்சமைத்து, மித்தையற மேனோக்கும் விழி ப்பரற்கு நணிசாத்தி. (கூகூ)

நறுமலரால் வில்லுவத்தா னனைகும்பறப பூசைபு ரிந், தறுசுவைய வமுதுபல வருங்கனிக ணிவேதித் தே, யிறைமகிழு மைந்தெழுத்தா மீறின்மனு வுவர் தெண்ணிச், செறிவகைய தாளமொடு திருமுன்னர் நடஞ்செய்வான். (கூச)

சிவனடியார்க் கெந்நாளுந் திருவமுது செய்விப் பான், சிவநாம மன்பினொடுஞ் செபித்திடுவா னின்பு தருஞ், சிவபெருமான் றிருக்கருணைத் திறங்கேட்கக் காதலித்துச், சிவகதைவல் லோர்புகலச் செவிக்கொ ண்டு மகிழ்வுறுவான். (கூரு)

இவவண்ண நன்னிலையி னிருந்திடுமம் மறையோ ற்கு, மைவண்ண மேவுகுழன் மங்கையையோர் பங் குடைய, செவ்வண்ணத் திருமேனிச் சிவபெருமா ன் றிருவருளா, லுய்வண்ண நெறிமைந்த ரொன்பதி ன்ம ருதித்தார்கள். (கூசு)

உதித்திடுநற் புத்திரர்க ளரியபொழு துபநயனம், விதித்தபடி செயப்பெற்று வித்தையெலா மொருங்குணர்ந்து, கதித்திடுவல் லமைபூணக் கண்டபெருமறையாள, னிதித்திறங்க ளொன்பதுமே நேர்ந்ததெனக் களிகூர்ந்தான். (௩௭)

குணநிதிக்கும் பொருணிதிக்குங் கோதகலும் வைப்பாய, தணிவில்புகழ்ச் சுபத்திரன்பின் றன்புதல்வரனைவோர்க்கு, நணுகுபெரு மங்கலஞ்சேர் நல்லமயந்தனில்வாய்ந்த, மணவினையைப் புரிவித்து மகிழ்சிறந்து வாழ்ந்திருந்தான். (௩௮)

வேறு.

இத்திறஞ்சின்னாட் செல்லவெத்திறக்கலையும்வல்ல
புத்திரரியாரும்வீடுபொருந்திடும்வேட்கையெய்தி
யத்தனையனுகிவந்தித்தங்கைகள்கூப்பிநின்று
தத்தமகருத்தையிங்ஙன்சாற்றுவாராயினர்கள். (௩௯)

கிருமமே மேன்மைத் தென்று கழறின னொருவன் பத்தி, மருவிய மேன்மைத் தென்று வகுத்தன னொருவன் யோகம், பொருவறு மேன்மைத் தென்று புகன்றன னொருவன் ஞானம், பெருகிய மேன்மைத் தென்று பேசின னொருவன் மாதோ. (௪௰)

இன்னண மியாரும் பேணு மியல்பதா யிருஞ்சிறப்பு, மன்னிய வீட்டி னுக்கு வயங்குகா ரணமா வெவ்வொன், றுன்னியொவ் வொருவர் தாமு முரைத்தனர் கேட்ட மெய்யன், றன்னுள மகிழ்ந்து பின்னர்த் தனையரை நோக்கிச் சாற்றும். (௪௧)

தனையர்காளுங்களுள்ளந்தனிப்பரமுத்திதேறும்
வினையினியியற்கைத்தாகமேவலிற்புலன்வாழ்ப்பட்டு
மனைவயல்சோலையாதிவாஞ்சையினழுந்திற்றில்லை
யினையதோர்பண்பானீவிரிருஞ்செல்வனையமில்லை.()

உலகியல் போகந் துற்று மொடுங்கிய திலெயென் னுள்ளங், குலமெலா முய்ய நீவிர் கூறிய வகைமை தன்னை, நலமுறத் தெளிந்து தேற்ற நான்வலி யுடைய னல்லேன், வலமுடை யுபாய மொன்று வகுப்பனென் னதற்குக் கேண்மின். (சங)

பொருளெலாங் கையிற் கொண்டு புடவியி லெங்கும் போதுந், தெருளுற நமக்குச் சங்கை தீர்ந்திட யாவ ரேனு, மருளுறி னவரோ யார்க்கு மதிபர்சத் துவத்தின் சால்பான், மருளறப் பூசித் தேத்தி வணங்கவும் படுவர் திண்ணம். (சச)

என்றுதேர்ந் துறுதி கூறி யிருபிறப் பாளர் கோமான், றன்றனித் துணைவி மைந்தர் தனமொடுந் தன்னூர் நீங்கிச், சென்றுபை திரங்க டோறுந் திரிந்திட ரடைந்து சையக், குன்றினின் றெழுகா விரிநீ குனைபுனற் பொன்னி சார்ந்தான் (சரு)

பூரவனநீரதாகிப்பண்ணவரொவரும்பல்குங்
காவிரிநதியையன்பாற்கலந்துகண்டதன்றீரத்து
மேவுபரிலிங்கம்யாவும்விரும்பியேயிறைஞ்சிப்பூசித்
தாவுறுதங்கங்கெல்லாமுழுவதோடுறைந்துபின்னர்.

உம்பொலொன் றடைந்து வான்பே றுற்றவா ரணிபமெய்தி,நம்புறு மகில வண்ட நாயகி யோடு மேவுஞ்

சுபத்திரன்கதையு முரைத்தபடலம்.

சம்புகேச்சுரப்பிரானைத் தாழ்ந்துபே ரன்பி னோடும்,
வெம்பூதந் நிகழ்ச்சியாவும் வினையமோ டுரைத்து நின்
றான். (சஎ)

அங்குவா ழந்த ணர்க்கு மருந்தவ யோகி கட்குஞ்,
சங்கையைப் பரிவாற் சொற்றான் றவிர்த்தில லொவரு
ம் பின்ன, ரிங்குநின் றகன்று தென்பா லியைந்ததோர்
பெருங்கா டெய்திப், பொங்கிய புதல்வ ரோடும் புன்க
ணுற் றிளைத்துச் சென்று. (சஅ)

திருமகிழ் சசிமுன் பூசை செய்திடுங் கிர னூர்போ
ய்ப், பெரியநா யகிப்பேர் பெற்ற பிராட்டியோ டினி
து மேவி, யொருவுரு தின்ப நல்கு முத்தம நாதன்
றன்னைப், பரவியே நிகழ்ந்த வெல்லாம் பரிந்துவிண்
ணப்பஞ் செய்தான். (சகூ)

அங்கதன் கீழ்பாற் றூல வனந்தனை யடைந்து தூய்
தாய், நங்குறை யகற்றுஞ் ஞான நாசினி நதிநீ ரத்து,
மங்கலம் பிகைசேர் தால வனேச்சுரப் பரமன் பாத,
பங்கயம் பணிந்து வேண்டிப் பகர்ந்தன னிகழ்ந்த
பான்மை. (ரூ0)

உரைதரு மதற்குத் தென்பா லுன்னரு மரண லுண
டாய்ப், பிரமன்மான் முதலாந் தேவர் பேறுற வழிப
ட் டுள்ள, திருவரன் குளமென் றேத்துந் திவ்விய தல
த்திற் சேர்ந்து, குரைபுன லர்தீர்த் தத்திற் கோதறக்
குடைந்தே யாடி. (ரூக)

உன்னுமத் தீர்த்தப் பாங்க ருத்தம விலிங்கந் தன்
னைப், 'பின்னமி லருட்கு வைப்பாய்ப் பெரியவம் பி
கைப்பேர் கொண்ட,வன்னேயை யுளத்திற் சார் வமை
த்துயர் பூசை யாற்றி, முன்னுறு பரிவால் வேண்டி
முன்னிகழ் வுணர்த்தி ஞனல். (ருஉ)

அத்தலந்தனக்குமேல்பாலரிபிரமேந்திராதி
யெத்திறத்தேவராலுமியோகியர்முனிவராலும்
பத்திசேர்மக்களாலும்பசுமுதற்பசுக்களாலுந்
தொத்துறவழிபட்டுள்ளதூயகோகன்னம்புக்கான். ()

சொல்லிய கோகன் னப்பேர்த் தொல்பதி யதனி
ன் ஞான, மில்லதோர் பசுவு முண்மை யியல்பசு பதி
யாந் தன்மை,புல்லுமா வினைய பான்மை பொருந்திய
தொடர்பா லந்த, நல்லதோர் தலத்தின் மேன்மை
நவின்றிட யாவர் வல்லார். (ருச)

துங்கமாரத்தலஞ்சேர்சுபத்திரனென்னுந்தொல்லோ
மங்கணதீர்த்தமென்னும்வாவிதாந்தீர்த்தயாடி [ன்
யங்குயராலயஞ்சென்றமைந்தவற்புதங்களெல்லாம்
பொங்கியபுதல்வரோடும்புரிவொடுகொண்பானுறுன் ()

வேறு.

ஆங்கிலஞ்சி மரத்தடியி ணுண்பெண்பாற் பன்மை
விஞ வ்டைவிற் கொண்ட, பாங்கிறுதி விசர்க்கம
மைம் மயிற்குரலாங் கேகாவென் பதத்தைக் கேட்ட,
வோங்குமைகைக் கிளிநேற்றிடு குடல்பிரிந்து சாரூ
ப முற்ற பொட்டு, வீய்கெவரா டவர்பெண்க ளவ
ரெனவிம் மயில்கேட்ட தென்றே சொல்லும். (ருசு)

(இ - ள்.) ஆங்கு - கோகன்னமென்னுந் தலத்தில், இலஞ்சி மரத் தடியில் - மகிழமரத்தி னடியிலே, ஆண் பெண்பாற் பன் மை வினு - வடமொழி ஆண்பாற் பன்மைவினுவையும் பெண் பாற் பன்மைவினுவையும், அடைவில் கொண்ட - முறையே பொருந்திய, பாங்கு இறுதி விசர்க்கம் அமை - உரிமையோடும் தன்னிறுதியிலே இருசுழி வடிவினதாகிய விசாக்கமமைந்த, மயிற்குரல் ஆம் - மயிலின தோசையாகிய, கேகா என்பதத் தை - கேகாவெனப்படும் வடசொல்லை, கேட்ட ஓங்கு உமை கைக்கிளி - கேட்டிருந்த உயர்ந்த உமாதேவியாரது திருக்கரத் துக் கிளியானது, நேற்று இங்கு உடல்பிரிந்து சாரூபம் உற்ற பொட்டுள் - நேற்று இவ்விடத்தில் இறந்து சிவசாரூப்பிய சத்தி சாரூப்பியங்களைப்பெற்ற கிடங்களுள்ளே, எவா ஆடவா - யார் புருடர், எவர் பெண்கள் என்று - யாா பெண்களென்று, இம் மயில் கேட்டது என்று சொல்லும் - இந்த மயில் வினவியதெ ன்று கூறும்.

ஆண் பெண்பாற் பன்மைவினு வடைவிற்கொண்ட கேகா வென்பதம், பாங்கிறுதி விசாக்கமமை கேகாவென்பதம், மயிற் குரலாங் கேகாவென்பதமென்று தனித்தனி கூட்டுக. பத மென்றதனுல் வடசொல்லென்ப தாயிற்று. ஈங்கு அசைநிலை. கே என்பது ஆண்பாற் பன்மைவினு. காஃ என்பது பெண்பாற் பன் மைவினு. இரண்டு வினுக்களுஞ் சோந்த கேகாஃ என்னுஞ் சொல் மயிற்குரலை யுணாத்தும் பன்மைச்சொல்லாம். பன்மை யாற் கூறியது மயில் பலமுறை யகவிற்றென்பது தோன்ற.

கோகன்னத்திலே மகிழமரத்தடியிலே கேகாஃ என்று மயிலக வுதலை யம்மையார் திருக்கரத்துக் கிளிகேட்டு இங்கே நேற்றி றந்து சிவசத்தி சாரூப்பியங்களை யடைந்த கிடங்களுள் யாரா டவர் யார் பெண்களென்று இந்தமயில் வினவிற்றென்று சொ ல்லுமென்க. இது வடமொழியிற் கூறியவாறு கூறியது.

என்பதுவே முதலாய வின்புதரும் பலமொழிக ளினிது கேட்டு, மன்பொலியு முண்மையறி, வானந் த மயமான வடிவங் கொண்டு, கொன்பரிவு தீர்த்த ருளுங் கோகன்னப் பெருமாற்குக் கேரதில் பூசை, யன்பினொடும் விதிவழியே யாற்றியடி பணிந்தேத்தி யார்வங் கூர்ந்து. (ருஎ)

என்னுடையாள் பெரும்புகழ்க்கோ ரியைபுடை யாள் பல்லண்டத் திடையே மேவி, மன்னுடையாள் பரிதிநிகர் * மஞ்சுடையாள் மந்திரங்கள் வகைக ளெல்லாந், தன்னுடைய வவயவமாச் சார்ந்துடையா ளருட்சுவையே தணப்பிலாது, தன்னுடையாள் சே ந்தநெடு நோக்குடையா ளிந்துமுகத் தொன்மை வா ய்ந்தாள். (ருஅ)

அயனுதி கீடம்வரை யமையுயிர்கட் கன்னையுல க னைத்தி னுக்கும், *வயினுளள் பதினறு வன்னமனு நாமமுளாள் வரிமூ வைந்தா, வியலாரு மீனுமெய்யா ளெழுகோடி மனுத்தவிசி னிருந்தாள் செல்வம், பெ யராமை யருளுபவள் பெருந்தேவி பொழிற்றலைவி பெரிய வம்மை. (ருசு)

என்றுபுக ழிறைவிக்கு மேற்றபடி யங்ஙனமே யி னிய பூசை, நன்றியற்றி வழிபட்டு நற்புதல்வ ரோட ங்கு நண்ணி யுற்றான், மன்றவது பொழுதங்கண் ம ங்கணனு மாதவர்கோன் வந்து வானோர், துன்றுமரு

* மஞ்சு - ஆபரணம். * வயின் - ஆதாரம்.

ங்கத்தனையு மம்மையையுந் தரிசித்துத் தொழுது
போற்றி. (சுO)

உள்ளமகி ழுமையமர்ந் லுவர்த்துமன மிளைப்புமிக
வுற்றுச் சோருங், தெள்ளுதவச் சுபத்திரனைத் தேவி
யொடுஞ் சிறுவரொடுஞ் சேரக் கண்டு, கள்ளமிலாக்
கருத்துடையாய் கலங்குதற்குக் காரணமென் கழறு
கென்னத், தள்ளவிலன் போடுமவன் றங்கிழ்ச்சி யி
னையெல்லாஞ் சாற்றினனே. (சுக)

அதுசெவிக்கொண் மங்கணனு மருந்தவத்தோ னி
ருகடிகை யகத்தி னுய்ந்தே, யிதுதுணிபென் றிசைக்
கும்வலி யில்லாது தேற்றுமொழி யியம்பி யீண்டுக்,
கதியுதவுங் கருணையுருக் கலந்தபெரு மாட்டிபிரான்
கருத்துட் கொண்டு, திதியியையா நம்முளத்தைத்
தெளிவித்தே யருள்வனெனச் செப்பி னுனல். (சுஉ)

செப்புமொழி கேட்டசுபத் திரன்பெரிய வம்மை
யது திருமுன் சார்ந்தங், கப்பனிகர் மங்கணனோ டம
ர்ந்தனனு லப்பொழுதி னந்த ரத்தே, யொப்பரிய
சைவமொழி யொன்றெழுந்த தித்தலத்திற் குணக்
குந் தென்பாற், றப்பகலோ சனையொன்றிற் சத்திய
புட் கரிணியெனுந் தடத்தின் பாங்கர். (சுஙு)

பேசுறுசத் தியகிரியென் பெயர்பெற்ற வுத்தமமா
ம் பெரிய தான, மாசகல விருந்ததற் கறைதென்
மேற் றிசைதன்னி லிங்கு ரோச, வேசுதவிர் நீனி
டையிலிளையாற்றங் குடியென்ன விசைக்கு நாமத்,

தேசுடைய பெருமைமிகுந் திருநகர நிகரின்றித் திக
ழும் மன்றே. (சுச)

அவ்வயினுஞ் சுயம்புவடி வாகியரு ளளித்திடுமா
ரூபர்து நாமே, பெய்வளையா ளுலகமெலாம் பேதற
நீர்த் தாருபவள் பெரிய வம்மை, யெவ்வமிலா நித்
தியகல் யாணியெனு மேற்றபெய ரெய்தி விண்ணே,
ருய்வகையை வேண்டிடவே யுருக்கொண்டு கருணை
யொடு முறைகின் றளே. (சுரு)

வானவர்கள் வழிபட்ட மாண்பொருளாய் மறை
பொருளாய் வயங்கி லிங்கத், தீனமிலாச் சந்நிதியிற்
சிவதீர்த்த மெனுந்தீர்த்த மிருந்த தாங்கே, நர்மதை
செய்தலினு னமதருளா லியாவர்க்கு நண்ணியுள்ளத்,
தானபெருஞ் சங்கையெலா மகன்றிடுமா லருந்தவ
னே யைய மில்லை. (சுசு)

இருவிசும்பி னிங்ஙனமே யெழுந்தமொழி யிருசெ
வியி லேக லோடும், பெருகியதோ ரையிமுறும் பெ
ருமறையோன் பேதறவின் பெற்றி நீங்கி, மருவு
மொரு மகிழ்வென்னும் வாரிதியி னழுந்தியுள மாட்
சி யெய்தி, யருமைதரு தனயரொடு மடைந்தனனு
லிளைசையென வான்ற தானம். (சுஎ)

இளைசையெனுந் திருப்பதியை யெய்தியிடுஞ் சுப
த்திரனு ரினிய மைந்தர், தெளிவுதருஞ் சிவதீர்த்தந்
திளைத்தாடித் தீர்த்தத்தின் செம்மை யாலே, யுள
மிகுந்த சங்கையெலா மொருவிநவ சித்தரொடு வுறை

ந்தா ரற்ரு, லளிதருமத் தீர்த்தங்கர் தீர்த்தமிலே யிலே யுண்மை யந்த ணீரோ. (சுரு)

தலவிசேடமுந் தீர்த்தவிசேடத்திற்
சுபக்கிரன்கதையு முணாத்தபடல முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௩௬௫

௫ சுபத்திரன் சித்திபெறு படலம்.

என்றுசொலு மலயமுனி யின்மொழியை யிருந் தவத்தோ ரினிது கேட்டு, நன்றுரைத்தாய் தீர்த்தவி யன் ஞானமுளோ யத்தீர்த்த நலத்தா லாங்கே, தன் றனயர் தம்மோடுந் தவமிக்கோ னெங்ஙனந்தன் சங் கை தீர்ந்தான், குன்றடக்குங் குறுமுனிவ குயிலுகெ னக் குடத்துதித்தோன் கூறலுற்ருன். (க)

சிவபெருமான் றிருவாக்கைச் செவிக்கொண்ட திருமறையோன் சிறுவ ரோடும், பவமகற்றும் பக வானைப் பகவதியைப் பரிவினெடும் பணிந்து போற் றித், தவமுயலு மங்கணனுந் தாபதன்பால் விடை கொண்டத் தலத்தை நீங்கி, யுவமையிலாச் சிவவாக் கை யுவப்புமிகப் பலகாலு முன்னி முன்னி. (உ)

இத்துணைத்தோ வினைசையெனு மிருந்தலத்தி னெற்றமதென் றிறும்பூ தெய்தி, மெத்தியதோர் வே கமொடு மேன்மைதிகழ் மெய்யமெனும் வெற்புமே

விச், சத்தியபுட் கரிணியெனச் சாற்றுபெருந் தட்த்தின்பாற் சார்ந்து மூழ்கிப், பத்தியொடு சத்தியநற் பருப்பதத்துப் பரனையருட பனையை யண்மி. (௩)

தரிசித்துத் தாழ்ந்தெழுந்து தானவரைச் சங்கரித்த சார்ங்க பாணிப், பிரசித்திப் பெருமானைப் பேணி நவில் பிறங்கற்குப் பிறழ்தென் மேல்பாற், பரிசித்து வானையுயர் பழுவத்தே படர்ந்தெய்த்துப் பரிந்தப் பாலும், வருசித்தி மைந்தரொடு சிறுதூரம் வழிக் கொண்டு வருந்தி யுற்றுன். (௪)

திசைகாணுக் கானகத்திற் சென்றிளைத்த திருமறையோன் றெண்ணீர் தன்னை, மிசைதாகந் தலைப்படலும் வெய்துயிர்த்து நீர்தேடி வெதும்பிச் சோர்ந்து, தசைசார்மெய் பலவெடுத்துச் சலித்தவனற் குருவருளைச் சார்வுற் றுங்குக், குசைநேரும் கூர்மதியிர் குறைபுனல்சேர் சிவதீர்த்தங் குலவக்கண்டான். (௫)

கிடந்தனைநல் லுயிர்க்கருளுஞ் சிவதீர்த்த மெனவழங்கும் தீர்த்த நோக்கி, யடைந்துமிகு மகிழ்ச்சிநலமான்றபெரும் புதல்வரொடு மகன்றேற யத்திற், குடைந்தெழுந்து நாடோறுங் குயிற்றியிடுங் கருமமெலாங் குன்று தாற்றிக், கடந்தசுவை நீர்பருகிக் கரையேறி யிருந்தனனுற் கலைவல் லீரோ. (௬)

அப்பொழுது சிவபெருமா னருள்புரியத் திருவுளத்தி லார்வங் கூர்ந்து, துப்புநிகர் சடைமுடியோங் குறயோக பட்டமிகத் துலங்க வேங்கை, யொப்பிலு

ரி யுடைமருவ வுயர்பூதி மெய்யொளிர வுருத்தி ராக்கந், தப்பில்வகை சிவணமதித் தன்முகத்துப் புன்முறுவல் சார்ந்து பொங்க. (எ)

கோடிபெரு மன்மதர்கள் கோலமெலாந் திரண்டொன்றாக் குலவி யென்னப், பாடியலு நல்லழகு பரவுயர் பொற்பிரம்பு பாணி மல்க, வீடுதருஞ் சித்தவுரு வெடுத்தருளி யெழில்கூரு மியலா ளோடு, நாடுசிவ தீர்த்ததட நண்ணியரு ளினன்புனித ஞானமூர்த்தி. (அ)

மறையாலும் வாக்காலு மனத்தாலு மிற்றெனவே மதிக்கொணாது, நிறைவாகி யெவ்வயினு நின்றபரம் பொருளாய நிமல மூர்த்தி, யறிதருதற் கெளிதாகி யம்பிகையி னேடுமெழுந் தருளி வந்தும், பெறலரிய திருவடியைப் பெருமறையோன் பேதுறலாற் பேணுதற்றன். (சு)

இன்னவகை பொருட்படுத்தா திருந்திடவு மெம்பெருமானெவ்வாற் றனு, மன்னுயிருக் கெளிவந்து வழியடிமை வருவித்து மாட்சி நல்கும், பின்னமிலா வியல்புடைப் பெருங்கருணைத் தடங்கடலாம் பெற்றியாலே, யன்னவனைப் புதல்வர்தமை யளித்தருளத் திருவுளங்கொண் டருளிச் செய்யும். (கo)

யாவர்நீ ரெங்கிருந்திங் கெய்தினிரா லெய்துதற்கோ ரேது வென்னே, யோவறுமுள் ளயிர்ப்புநனி யுடையீராக் காண்கின்றீ ருவற்றை யெல்லாந், தாவகல நமக்

கீண்டுச் சாற்றுதிர்நற் றுணிபுளையைத் தருவ மெ ன்றுத், தேவர்குழுத் தொழுதேத்துஞ் சித்தர்பிரான் முறுவலொடுஞ் செப்பி ஞுல். (கக)

சித்தவுரு வெய்தியருள் சிவபெருமான் றிருமொ ழியைச் செவியிற் கொண்டு, முத்திநெறி தலைநின் ரூர் மொழிந்தருளு மியல்பிற்ருய் முதன்மைத் தாய, மெய்த்திறனை யரிவையொடு மேயினோ னெவ் வனமோ விளம்பு வானென், றத்தனது திருவாக்கை யாதரியா தருஞ்சுதரோ டமர்ந்தா னன்றே. (கஉ)

இப்படிய னிந்நிறத்த னிவ்வண்ண னிவனெனக் காண் பியையாதாக, வப்படியு மந்நிற்மு மவ்வண முந் தகக்காட்டி யருளும் பெம்மான், றப்படையா மார்ச்சால சம்பந்த நயம்பற்றித் தயைமீக் கூர்ந்து, மைப்படியுங் கண்ணுமையாள் வாணகையமுகநோக் கி வகுத்தல் செய்வான் (கங)

மங்கலநல் லியல்புடையாய் மற்றெமது வடிவை யிவர் மதியா துற்ரு, ரிங்கிவர்கள் பரமார்த்தத் தியல் சங்கை மிக்கவரா யீண்டு வந்தார், துங்கமுறு ஞாலத் திற் றாரமிருந் தெய்திப்பூ சுரர்க ளுள்ளச், சங்கை யெலா நாந்தாமே தவிர்த்தருளி முதுக்குறைவு சார் விப் பேமால். (கச)

எவற்றினையு நாமறிது மெவற்றினையு நாம்புரிது மின் ன வாய்மை, யவற்றினையிங் கறிகிலரொன் றறைந்தரு ளச்சுபத்திரன்ரு னனைவ ரோடு, முவற்றினைக்கேட்

டியிர்பெரியோ யுணர்தியெனி னுயங்குகம துள்ளத்தெண்ணங், தவற்றினையா தருள்கவெனத் தயாமூர்த்தி வாய்மலர்ந்து சாற்றலுற்றான். (கரு)

வேறு.

மருளூறு மனத்தராகி வைகிய மறையீர் மகணமின், பொருளூறு வேதமுன்னுப் புகன்றநல் லருள்சேர் நூல்க, ளருளூறு தெளிவா யுள்ள வரும்பெறற்றுணிபு தன்னைத், தெருளூற நுங்க ளுள்ளஞ் செவியறி வுறுத்தல் செய்வாம். (கசா)

அறம்பொரு ளின்பம் வீடென் றறைந்தநாற் பொருள்க ளுள்ளே, திறம்படு முன்னை மூன்றுஞ் சிதைவன வாத லாலே, மறம்படா யாவ ராலு மதித்திடப் பட்ட வீடே, புறம்படர் சிந்தை யில்லீர் பொருவினித் தியமாய் மூன்னும். (கஎ)

அந்தநல் வீட்டிற் கேது வாகிய தரிய ஞான, மிந்தவா றுறு வேறிங் கில்லையென் றிசைத்து நின்ற, சந்தமார் சுருதி வாய்மை தலைக்கொண்ட வன்மை தன்னன், மூந்துறு நூல்க ளெல்லா முழங்கியே யுரைக்குமன்றே. (கஅ)

அனையதோர் ஞானந்தன்னையடைதரற்குரியவாய
துனியகல்காரணங்கடொல்லையாரணத்தின்பாகங்
கனிவொடுகழறுகின்றகரிசறுங்கருமசால
மினுமுயர்பத்தியோகமென்றிடுமிவைகளாகும். (கசூ)

உண்மைநல் லறிவா னந்த வுருவமாய் மனம்வாக்குக்கட், கண்மைய தின்றிக் கூறு மருவமாய்க் குண

ங்க ளின்றித், தெண்மை சேர் மகிமைத் தாகிச் செ யல்வகை யொன்று மின்றி, யெண்மையில் காட்சிக் கண்ணே யிருந்திடும் பிரமந் தானே. (உ0)

அருளுறுமாயாசத்தியதனதுசார்பினுலே
வருகுணமுடைத்தாயாரும்வழுத்துதற்கேற்றதாகிப்
பொருவிலிசாதிநாமம்புகலும்வாசகமாயோங்கத்
திரிபில்வாச்சியந்தானுகித்திகழ்ந்தருள்செய்துநிற்கும்.

அத்தகு வாச்சி யந்தா னுகியே பரமே சான, மெ ய்த்திரு நாமங் கொண்ட மெய்யினைப் புகலாக் கோ டல், பத்தியென் றுரைக்கற் பாற்றுப் பரசிவா காரத் தோடுஞ், சித்தமொன் றிடவே செய்தல் செயற்கரு மியோக மாமே. (உஉ)

சிவபிரா னருளிச் செய்த செழுமறை விதித்த வாகி, நவைய்று மிருதி யாலே நன்குறத் தெரிக்கப் பட்ட, வுவமையில் கரும மெல்லா மோர்ந் துணர்ந் தியற்றல் வேண்டு, மவைபெருஞ் சித்த சுத்தி யரும் பய னுக நல்கும். (உ௩)

சித்தசுத்தியினலாங்குச்சேர்வதுவிரத்தியாகு
முத்தகுவிரத்தியாலேயடைவதுசாந்தியத்தாற்
றத்துவஞானம்வந்துதலைப்படுமதுவேமுத்தி
யுய்த்தியல்சுவானுபூதிக்குத்தமகாரணமாமே. (உச)

விதிமுதலாயினோர்கண்மேலதாமுத்திவேட்டுத்
துதிபெறுமுயற்சிநாளுந்தொடர்வுறப்புரிகின்றூர்கள்

பதியுறுசொரூபந்தேர்தல்பந்தமின்முத்தியாகுங்
கதிதருசொரூபமுற்றுங்களுலவேமறைவுற்றன்றே. ()

மன்னுல்குதிக்குமூலமானியயுட்கரணம்பற்றித்
துன்னுமற்றுலனாதிமலத்தொடுதொடர்ந்ததென்று
பன்னுபகர்ணந்தன்னைப்பகருமும்மலங்கடம்மைப்
பின்னமின்றுணர்தன்ஞானப்பெற்றியாற்றானேசாரும்.

அந்தநன்ஞானந்தன்னையடைவிக்குஞ்சித்தசாந்தி
வந்திடுமதுவிராகவன்மையால்விராகந்தன்னை
முந்திடுநான்குபேதமொழிந்துறுசாதனங்க
டந்திடுமவைவேதாந்தத்தருமொழிக்கேள்வியாலாம்.

பற்றவர்ங்கேள்விமேலாம்பத்தியாலுண்டாம்பத்தி
நற்றவர்சங்கத்தாலேநண்ணிடுமனையசங்க [னுங்
முற்றிடுஞ்சிரத்தையாலேயுணாத்திடுஞ்சிரத்தைதா
கற்றவரொழுகிநின்றகருமத்தால்வாய்க்குமாதோ. ()

கருதியீண் டுரைக்கப் பட்ட கருமங்க ளெல்லாங் கோதில், சுருதிகள் விதித்த லாலே தூய்மைசேர் சிரௌதமென்று, மிருதிகள் விரித்த லாலே விளம் பிடு மார்த்த மென்று, மிருதிற னுடைய வாக விசைத் திடப் படுமான் மன்னே. (உகூ)

அக்கரு மங்க டேரு மறிவுமா மறையா லாகு, மக் கதோர் மறையு மேலோ ரொழுக்கமீத் தொடர நிற் கும், தக்கதா மொழுக்கந் தேர்ந்து தழுவிய வந்த ணாள, னிக்குவ லயத்தோர் போற்ற விரும்பய னிம் மை யெய்தும். (ருo)

ஒழுக்கமா ரானைத் தூய்மை யுய்ப்பன வாகா வே
த, 'யொழுக்கமார் விப்பிரற்கே யுற்றிடுஞ் சித்தி யெ
ல்லா, மொழுக்கமா' ரிருமை யின்பப் பயனெலா
மூவற்கே யுண்டா, மொழுக்கமார் கரும நன்காய்ந்
துஞற்றுக வாத லாலே. (௩௧)

அறிவுடை யிவன்மேற் கூறு சாதன மனைத்துந்
தேடி, மறையுணர் பெரியோ ரோடு மகிழ்ந்திருந்
தின்ப நல்கு, மிறைதிகழ் ஞான மூக்கி யெய்திமேற்
பிறவி சாராத், துறையெனுஞ் சுவானு பூதிச் சொரூப
மா முத்தி சேர்க. (௩௨)

எனச்செவி யறிவு றுத்தே யேற்றமா மகிழ்வு பூப்
ப, வனிச்சமெல் லடியா ளோடு மாடியு நகைத்து
முற்றுன், மனச்சுசி யடைந்து வீயா மாணலன் விரு
ம்பி னோர்கள், வினைச்செயற் கேற்பந் தோன்றி வீட
ருள் கருணை மூர்த்தி. (௩௩)

அவ்வழிச் சுபத்தி ரப்பே ரருந்தவன் புதல்வ ரோ
டு, மெவ்வமில் பன்னி யோடு மெய்தரு மகிழ்ச்சி
யென்னும், பவ்வம திடையே யாழ்ந்து படருமற்
புதத்தோ டன்னோர், திவ்விய பாதம் போற்றி யினை
றிவை செப்பு கின்றான். (௩௪)

கேண்மதி பெரியோ யன்பிற் கிளத்திடும் வாச கங்
கள், வாண்மதி வழங்கு மிப்பூ மண்டலந் தன்னில்
வாழு, நீண்மதி யுடையார் யாரு நீக்குதல் செல்லா
தெங்கண், மாண்மதி மயக்க லுற்ற வலியதோர் சங்
கை தீர்த்தாய். (௩௫)

ஆகலி னமக்கு நீயே யரும்பெருந் தலைவ னாய்,
சோகமி லுலக மெல்லாந் தொழப்படுந் தொன்மை
யோனும், யோகமார் நிலைமை சார லுற்றிடும் பெரி
யோ ருக்கு, மோகமின் மற்றை யோர்க்கு முதல்
வனு நீயே யன்றோ. (௩௯)

அத்தகுபெருமநீயாரமர்வதெங்கெங்கிருந்தே
யித்தலந்தனக்குவந்தாயியம்பினீமனுடனல்லை
புத்தமுதருந்துகின்றபுலவனுமல்லைமேலாஞ் [ருய்.
சித்தியையுதவுந்தொல்லைச்சிவபிரானெனக்காண்கின்

நினைத்தரிசித்தபோதேநிகரினல்லறிவுதோன்றிற்
றினித்துயரொன்றிதானுமில்லையாலெங்கட்கெந்தாய்
துனித்தநூதோர்தகைய்மாழைநோக்குடைவஞ்சியோடு
முனைத்தநின்னுரியகோலமுயலினுமறியொணுதால்()

ஞானிகளாயினோர்கணணுகிடுஞ்சங்கமெல்லாம்
போனபின்விரத்தியுள்ளம்புகுந்தவராகிநிற்பா
ரானதனாலேபெண்ணோடமர்ந்திடுநினதுசித்த [டும்.
மூனமாரும்புலனைவேட்டதென்றரோவுரைத்தல்வேண்

ஆயினு நினது கோல மகமொழிக் ககப்பா டில்லை,
நாயகி பாகம் கொண்ட நாயகன் சிவனே போல,
நீயிவட் டோன்று மாற்று னின்னுரு வியல்பை யெ
ல்லா, மேயநல் லருளா லின்னே விளம்பியே யருள்க
வென்றான். (௪0)

எனுமொழி கேட்டி யோக வியலுருக் கொண்ட
வெம்மான். பனிமொழி யமலை யோடும் பயினுகை

முகத்த னுகிக், கனிமொழி யொன்று தானுங் கழீறி டா-இருந்து சென்றே, தனிமொழி யிலிங்கந் தன் னிற் றுன்மறைந் தருளினனே. (சுக)

செய்கைசெய் யாமை வேறு செயனைமயன றிவை கள் யாங்க, ளுய்கையைப் பொருளாக் கொண்டே யுளுற்றிடுங் கருணே வள்ளல், கைகழ றேன்றுச் கா தாக் கியந்தனிற் கரத்த லோடு, நைகையி னின்றுந் தீர்ந்த நற்றவ னதனைக் கண்டான். (சுஉ)

காண்டலு மைந்த ரோடுங் கருதரு மற்பு தங்கொ ண், டாண்டுற விரைந்து சென்றே யவிர்சடை யுரு த்தி ராக்க, மாண்டிருக் குறிகொண் டோங்கு மகி மைசே ரிலிங்கந் தன்னே, யேண்டகு பொற்பு வாய் ந்த விறைவியைத் தரிசித் திட்டான். (சுங)

தரிசனஞ் செய்த மேலோன் சால்புறு மன்பி னே டும், கரிசற வணக்கஞ் செய்து கடிமலர் வகைக ளா லே, விரிசடை குலவா நின்ற மேலவன் றன்க்கு மின்பப், பரிசருள் செய்யு நோன்மைப் பனைக்குநற் பூசை செய்தான். (சுச)

மனுதிகட்களவுகாண்டன்மற்றரித்ரகிநின்ற
வனுதியாமிலிங்கத்திற்கங்கமைதரும்விமானமாதி
தனுதிரும்பொருளானன்னூல்சாற்றுமாறுல்லேயாற்
பினுதிமாறின்றிமிக்கபெருமைசேர்பூசைசெய்து [றிப்

பலம்வர வுயிர்கட் கெல்லாம் பரிந்தருள் பகவன் றன்னே, வலம்வரல் புரிந்து பல்கால் வணங்கிநெஞ்

சுருக்க நீள்கட், புலம்வரத் தூநீர் வாரி பொடிப்பு
முற் றுடலம் போர்ப்ப, நலம்வரத் திருமு னின்று
நாத்தழு தழுப்ப வேத்தும். (சசுா)

வே று.

தத்துலிங்க டோற்றமுறுந் தனியிலிங்க வடிவு
டையா, யெத்திறமு நமையாண்ட வியம்பரிய பே
ரிறைவா, பத்தியொடு பணிவோர்கள் பணிவுகொ
ளும் பரம்பொருளே, சித்தரெலாந் தொழுதேத்துஞ்
சித்தேச நமநமவே. (சஎ)

வே று.

பிரமன்முத லானவர்க ளேடும் பாதப் பெருமை
யனே யனேவோரும் பேண லுற்றோய், மருவுலகுக்
கிறைவசுரர்க் கதிப மாற்றார் மதின்மூன்று மட்டவ
னே மன்னு மீசா, வருமைமிகு மங்கலநல் லியல்பு
சேர்ந்தோ யச்சுதனுங் கணேயுடையா யான்ற மே
லோய், கருமைதிகழ் கண்ணினுமை களிக்கும் பா
கா கடையேன்மேல் வைத்தியருட் கடைக்க ணேக்
கம். (சஅ)

ஆதிமுடி யில்லவனே யமர ரெல்லா மஞ்சலிசெய்
திறைஞ்சுமல ரடிகள் கொண்டோ, யோதியமற் கந்
தகனே யந்த கன்ற னுரம்பிளந்தோய் கருணேயெனு
மோதத் தானே, கோதகலுஞ் சித்தவன நாதா நந்தா
குலவிபுத ராகமங்கள் கூறுஞ் சீரோய், காதளவுங்
கண்ணியுமை களிக்கும் பாகா கடையேன்மேல் வை
த்தியருட் கடைக்க ணேக்கம். (சகூ)

நமனைவலி யொழித்தவனே நிமலா வெங்கு நண்ணிளேய் மதிசூட நலத்தை யீவோய், சுமசரத்தோன் றனையெரித்தோய் மூன்று நோக்கத் தொன்மையனே மூவுலகுந் தோன்ற நின்றோ, யமைவுதருங் கயிலைமலை யமர்ந்த வாழ்வே யடைக்கலம்புக் கோர்க்கின்ப மளிக்கு மெந்தாய், கமழுமியற் கூந்தலுமை களிக்கும் பாகா கடையேன்மேல் வைத்தியருட் கடைக்க ணோக்கம். (ரு0)

பங்கமில்பாற் கடனுரைபோற் பயிலு மூரல் பல்குமொரு திருமுகத்தாய் படரும் கங்கை, துங்கமுறுந் திருச்சடையாய் தொலைவில் சீலனே துண்டாத சுடரனையாய் சூல பாணி, யிங்கெவர்க்கு மிறையானே யிமையோர்க் கீசா விருடிகள்வந் தடிவணங்கு மெம்பி ரானே, கங்குல்புரை கோதையுமை களிக்கும் பாகா கடையேன்மேல் வைத்தியருட் கடைக்கணோக்கம். (ருக)

படருமதி வெண்மைதிகழ் படிவ முள்ளாய் நல்லோர்கள் புகலடைந்து பணியு மாதி, யிடரிலறு நெறிக்கு மேற்ற மிக்கோ யியல்கவிநற் பூசைபுரி வெழில்சேர் பாதா, தொடருமறைச் சிரமுணர்த்துந் தொல்லோய் வாய்மைச் சொற்பயிலு மாகமமாக் கூண்டி லுற்றோய், கடனிகருங் கருணையுமை களிக்கும் பாகா கடையேன்மேல் வைத்தியருட் கடைக்கணோக்கம். (ருஉ)

வேறு.

என்றுபோற்றிசெய்தெம்பெருமான்றனைக்
குன்றுபோலுங்குணநலங்கொண்டுளான்
மன்றவன்பின்வணங்குமனத்தனாய்
நின்றுசிற்சிலவேண்டுநிகழ்த்துவான். (௫௩)

என்னையாண்டவயாவுமுணர்ந்தவ
முன்னும்மூதுலகுக்குமுதல்வயா
நின்னோர்தீர்த்தமகிமையினின்னடைந்
தின்னசித்தியிங்கெய்தினமாகலின். (௫௪)

இத்தலக்குமிலிங்கமதற்குமேற்
சுத்ததீர்த்தந்தனக்குஞ்சொலும்பெயர்
கத்திர்ஞ்சித்தபதிநல
முய்த்திடுஞ்சித்ததீர்த்தமென்றோதுக. (௫௫)

இன்றுதொட்டுலகெங்கணுமிப்பெயர்
சென்றுசீர்த்திசிறந்துதிகழுத
லன்றியும்பலவண்மையடைகுக
வென்றிசேரிறைவாவெனவேண்டினன். (௫௬)

வேண்டலோடும்விமலன்றிருமொழி
சேண்டனிற்றிகழ்ந்தோமெனச்செப்பிய
தாண்டுநின்றசுபத்திரற்கம்மொழி
யீண்டுபுத்தமுதென்னச்செவிப்புக. (௫௭)

மகிழ்ச்சிபொங்குமனத்துமறையவ
னிகழ்ச்சியற்றநம்மெண்ணமெலாமிவ
வன்றுநினைந்துபின
புகழ்ச்சிமிக்கபுதல்வருக்கோதுவான். (௫௮)

சித்தபங்கயமீதுசிவன்றனைச்
சத்துஞானசுகக்குறிதன்னைமெய்
யெத்திறத்தையுமென்றுமறிவனை
யுப்த்தநல்லருண்மூர்த்தியையுன்னியே, (ருசு)

அன்னவன்மயமாகிப்பிரமநா
னென்னுமொப்பரும்பாவனையெய்தியே
துன்னுகின்றசுகத்திடைவைகுவன்
பன்னுநல்லியல்பற்றியமைந்தர்காள். (சுo)

மறுமைநன்னிலைக்கோர்வழுவந்திடா
தறநெறிக்கணின்றேய்வனவாற்றுமென்
றுறுதிகூறியரன்றனையுள்ளுற
நிறுவியின்பநிலையினின்மேவினான். (சுக)

மைந்தர்தாமும்வழுத்துநன்னூற்பொரு
டந்தைபாலிற்றகவுறத்தேர்வுறீஇ
யந்தமின்றுணர்வெய்தியனேவரு
நந்தலில்சுகநண்ணினரொன்புவே. (சுஉ)

வேறு.

ஒன்பானு முயர்சுதருண் முதல்வனை வுத்தால
னாட சித்த னெனும்பேர் பெற்றான், பின்பாலான் சா
லங்கன் கரும சித்தப் பெயர்பெற்றான் சுமனக்கன் பத்
திசித்த, னென்பாக்கு நின்றனனாற் கசோள னென்
பேரா னியல்வேத சித்தனெனு மிரும்பேர் வாய்ந்தா,
னன்பார்ந்த வியல்புடைய சுசாந்த னென்பேரா னறை
ஞான சித்தனெனு மரும்பேர் கொண்டான். (சுரு)

மேன்மைதிகழ் சந்திரன் ஞமசித்த வியன்பேரா மேவினால் வெகுளி தீர்ந்த, நோன்மைதிகழ் குலே ச்சுரன்று னிலய சித்த நுவல்பெயரைத் தரித்திட்டா னேற்றன் மிக்க, பான்மைதிகழ் பண்ணவனும் பர்ச கன்னன் பகர்காம சித்தனென்பேர் பரித்து நின் றுன், போன்மைதிக ழருநாடா யனனென் றுள்ளோ ன் புகழ்தார யோகியெனப் புகலப் பட்டான். (கூச)

சாற்றிடுமித் தனிப்புதல்வர் சால வோர்ந்து தத்த மக்கு வேண்டுபவாஞ் சித்தி கட்கே, யேற்றபடி யட முதலாம் வகைமை பற்றி யியன்றுபெறுஞ் சித்தியினு லிப்பே ரெய்திப், பேற்றையுறு நவநாத ரென்னப் பெற்றுப் பெருங்குருமீ தன்பார்ந்து பெருகுஞ் சித் தி, ஞற்றலுறு முத்திரையோ டமர்ந்து தம்மி லாயநல னகலாமே யடைந்தா ரன்றே. (கூ௫)

இவ்வாறக் கேத்திரத்திற் சித்த சாமி யின்னருளா லிருஞ்சித்தி யெய்தி மேலாந், துவ்வாரு நவசித்தர் சித்த விஞ்சைத் தொன்மைதனின் மிக்கோராய்ச் சித் தா கைக்கொண், டுய்வாரத் துயர்தீர்க்கு முறைக டம் மா லுடல்வலிபெற் றுயிர்வலித்த னிறுத்தன் மேலு, நைவார வடக்கலருள் செயவல் லோராய் நாடெங் குஞ் செலும்விறலோ ராகி யுற்றார். (கூ௬)

தேவாதி தேவனெனுஞ் சித்தநாதன் றிருவருளாற் சுபத்திரனுந் தேவி தன்னோ, டோவாமை யறிவின்ப வுருவா னூனை யுள்ளத்தி னுள்ளூற்று மமுதா னனைப்,

பாவாத மனத்துறுத்தி மலத்தா ளுய பற்றகற்றி யோ
கெட்குப் பதியாய் நின்று, மேவாத யோகநல மேவி
யென்றும் விடாத வீடுற்றான் வீடுற்றானே. (சுஎ)

இன்னணமே சுபத்திரன்றான் புதல்வ ரோடு மிரு
ஞ்சித்தி யெய்துதலா லன்று தொட்டே, யன்னதட
முயர்சித்த தீர்த்த மென்னு மரும்பெயரை யடை
வுற்ற தனைய தீர்த்தந், தன்னையெதிர் காணுறினு நினை
ந்திட் டாலுந் தகவுபெற வெண்ணியவை தம்மை
யெல்லா, முன்னுமுன முதவிடுமா லுறுவீ ரன்ன து
யர்வினையா மெங்ஙனமோ வுரைத்து மம்மா. (சுஅ)

கயிலாய நாதனெனு மிலிங்கத் திற்குங் கருதரிய
சித்தேச னென்னு நாமம், பயில்வாய தவ்விலிங்கப்
பெருமை மிக்க பான்மையதா லினைத்தெனவே பகர
வொண்ணு, தெயிலாரு மப்பதிக்குஞ் சித்த கான மெ
னும்பெயருற் றதுமேலா முத்த மத்தி, னயிலாரு மத்
தலத்தி லாண்டு வாழ்வோர்க் கம்மைவரு மச்சமிலை
யாய வேண்டாம். (சுகூ)

தேனுடைய திங்கடனிற் றிங்கள் வாரந் தேடுசனிப்
பிரதோடஞ் சிவனி ராவா, நா*ளுடைய நாள்வியது
பாதமேன்மை நண்ணும்விழா நாளென்று நவிலி வற்
றிற், றானுடைய தாமரைசேர் சித்த தீர்த்தத் தனிநீரி
லிரியினொடு மாடி னோர்க, ளானுடைய நாயகன்றா
ளம்மை தன்னோ டருளவகத் தெண்ணியவை யடை
ந்து வாழ்வார். (எ0)

* உடையநாள்—சென்மநக்ஷத்திரம்.

வேறு.

இந்தநற்கதையையியம்புவோர்மன
முந்திட.வொருவழிக்கேட்குலுற்றவ
ரந்தமில்சித்திகளடைந்துபின்னுற
முந்தியவுணர்வுசார்முத்தராவரே. (எக)

சுபத்திரன் சித்திபெறுபடல முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - சகூச.

சூரன் றேவரைத் தேடவிட்டபடலம்.

இன்னவண்ணமவ்வகத்தியமுனிவரனியம்ப
மின்னுசெஞ்சடைமுடியுடைவிழுத்தவர்கேட்டு
மன்னுகின்றதோர்சித்தமாதீர்த்தத்தின்மாட்சி
சொன்னலம்பெறச்சொற்றனைமகிழ்ந்தனந்தூயோய்.

இளைசையாம்பெயரப்பதிக்கியாதுகாரணத்தால்
விளைவதாயதுதூய்மையர்ன்மிக்கவந்நகரம்
வளமுலாம்புவிதன்னிடையாங்ஙனம்வதிந்த
துளமுறப்புகன்றருளெலாமுயர்கடத்துதித்தோய். ()

என்றுமாதவர்வினவியவின்சொலைக்கேட்டுக்
குன்றுபோன்றிடுந்தவமுடைக்குடமுனிநயந்து
துன்றுபல்வகைமேன்மைசேரத்தலத்தொன்மை
நன்றியாவையுமுரைப்பனுலென்னவேநவில்வான். ()

வேறு.

தூயார்பெறவேதுயர்செய்தலுறுந்
தீயாரவுணத்தொகையோர்செறியும்

வீயாவுயர்வாழ்வுறமேவியதான்
மாயாபுரமாம்வளமாநகரோ. (ச)

அம்மாநகருற்றரசாளுறுமீவான்
மெய்ம்மாணுறுவச்சிரமெய்யுடையான்
செம்மாலுமயங்குதிறற்செயலா
னெம்மாயையுமிக்கியல்சூரனரோ. (ரு)

வேறு.

சூரனெனப்படும்தால்லசுரேசன்
வீரமிகுந்ததன்மெய்ச்சுதனாலே
காரிபதந்தனைக்கட்டழிவித்தே
கோரமிகுந்தகொடுந்துயர்செய்தான். (சா)

செய்தலுமிந்திரனேமுதற்றேவர்
வெய்துறலோடவண்வெய்தெனநீங்கிப்
பைதிகழ்பார்தன்பரிந்திடுபாரி
னெய்தினர்யாருமிருந்துயர்மூழ்கி. (எ)

ஐயர்மாழுகவுறலமகடும்விண்ணோர்
தந்தமுருக்கொடுசார்ந்திடலுற்று
லெந்தவிடத்தினுமாமிடமொன்றே
சிந்தையினெண்ணினரிவ்வகைசெயவா. (அ)

சதீகமெறும்பலவன்மயிறத்தை
யெருவைகுரங்குவியாக்கிரமேனங்
கரிமுதலாயகணிப்பிலவற்றி
னுருவவையெய்தியுறுந்துயர்கொண்டு. (கூ)

வீசயமெனப்படுசையமளித்த
துய்யநதிக்கரைதோறுமியைந்து
வெய்யதொர்நோய்தொலைவித்திடுகின்ற
செய்யசிவத்தலஞ்சேர்ந்திருந்தாரால். (கo)

அண்மையினோருமறிந்திடலொண்ணு
நுண்மையுருக்கொளும்விண்ணவர்நொய்தா
மெண்மையொடவ்வழியோரிடையெய்தி
யுண்மைகளின்னவுரைத்திடுகின்றார். (கக)

முக்கணியைந்திடுமூர்த்தியைநீக்கித்
தக்கனியற்றியசத்திரந்தன்னிற்
புக்கவனோடுபொருந்திடலாலே
தொக்கபெரும்பவம்வந்ததுதுன்னி. (கஉ)

அப்பவமீந்தபயன்களனைத்து
மெப்படியுந்நுகர்வெய்திடல்வேண்டுஞ்
செப்பிடுமெத்தவஞ்செய்கையினானும்
துப்பினைநீக்கித்தொலைத்திடலாகா. (கங)

மெய்வகையோர்ந்துவிளம்புமிடத்தி
னுய்வகைதன்னையுணர்த்திடுகன்னா
லெவ்வகையாகியியல்பவங்கட்குஞ்
செய்வகைதீர்வுகள்செப்பினவன்றே. (கச)

சிவனரிவிப்பிரனொன்றுதெரிக்கு
மிவர்தமக்காற்றுமிகழ்ச்சிதனக்குத்
தவறிலநூற்றொகைதீர்வதுதன்னை
நவிறலொழிந்தனநான்மறைலாலே. (கரு)

ஆடலினலலதஞ்ஞைதயாலே
வீட்ருமெய்யுணர்விப்பிரருக்கு
நீடவமானநிகழ்த்தினுமற்ருற்
தேடனேவோர்க்குங்கிடைத்திடலுண்மை. (கசு)

இப்படியாயினெவ்வெவ்வுலகுக்கு
மொப்பினிதானஓம்னப்படுவோனு
மெய்ப்பருநற்குருவாயியலின்ப
முய்ப்பவனுகியுளோன்சிவனன்றே. (கஎ)

அச்சிவனுக்கவமானமதிந்த
முச்சகவைப்பிலியற்றியமூடர்
நிச்சயமாவிடர்மூடுறநிற்மன்
மெச்சிவிளம்பவும்வேண்டிடுங்கொல்லோ (கஅ)

ஆதலினுமவற்காற்றியதன்மை
யோதுபல்கோடியுயர்பெருங்கற்ப
பேதமுலப்பிலபேரினும்பேரா
தேதமிலின்பமதெய்தவுங்கில்லேம். (கசு)

தேவர்கடேவன்றிகழ்பரமான்மா
வாவிகணன்றியடைந்திடவீவோன்
பாவருள்வந்துபதிந்திடுமாயின்
மேவுதுமின்புவிளம்பியதுண்மை. (உ0)

ஆப்பரமற்குயரன்பியலோடு
மொப்பகல்பூசனையெங்கணுஞற்றி
யெப்படியின்பருணல்லருளெய்தித்
துப்புறுமின்னதுயர்தனிற்றீர்தும். (உக)

என்றுவிலங்குமுதல்வடிவெய்தி
நின்றிடுதானவர்நேரலரெல்லா
மொன்றுபுதம்முளுறைத்தனரர்கித்
துன்றியதஞ்சமிலாதுதுயர்ந்து. (௨௨)

இன்பமுயிர்க்கருளீசனிருந்த
துன்புமகற்றிடுதொல்பதிமேவி
யன்பொடுமெய்வழிபாடுகளாற்றி
மன்புனைநல்லருள்வேண்டிவதிந்தார். (௨௩)

வேறு.

செப்புமாறுசிலபக
லப்புத்தேளிரமர்தரத்
துப்புமிக்கசூரனென்
றெப்பில்பேரையுற்றுளான். (௨௪)

செம்மைசேர்ந்ததேவரை
மம்மர்செய்யும்வண்ணமா
வெம்மைமிக்கவேயினோர்
தம்மையாய்ந்துசாற்றுவான். (௨௫)

இந்திராதியிமையவர்
சிந்துசூழ்ந்ததிண்புவி
வந்தொளித்துவைகினு
ரந்தவாற்றையறிதிரால். (௨௬)

அறிதலுற்றிங்கடையினென்
றுறுதியோடுமோதிட
விறலியைந்தவேயினோர்
பெறுநராணைபோர்குவார். (௨௭)

ஒத்தபான்மையோர்ந்திடாத்
தத்தமிற்பல்*சமிஞைசொற்
றெத்தலத்துமேகுறுச்
சித்தமூக்கித்தேடுவார். (உஅ)

பாரிலுற்றபல்லிட
நேரலுற்றுநேடியே
யாருந்தோன்றலின்மையா
லோரிடத்தொருங்கினர். (உகூ)

ஒருங்குகூடுமொற்றுவர்
நெருங்குமாயநீணகர்
மருங்குசென்றுவாய்ந்தகூ
ரரங்குதன்னையண்மினர். (௩O)

வேறு.

அப்பொழு தணிகொண் டோங்கு மவைக்களந் தன்னிற் சூழ்ச்சி, வைப்பெனும் புகரு மற்றை மந் திரத் தோரும் வைக, வெர்ப்பிரு ரகனே சிங்க முக த்தனென் றுரைக்க நின்ற, வெய்ப்பிலாத் தம்பிமார்க ளிருவரு மிருபான் மன்ன. (௩க)

பானுகோபனையேமுன்னுப்பகர்ந்திடுபுதல்வரொல்லா
ரீனமதில்லாவாற்றுற்சேர்ந்தினிதிருப்பவாகைத் [ந்
தானையந்தலைவர்யாருஞ்சார்ந்தெதிர்பார்த்துச்சூழ
வேனையவவுணவீரரிடந்தொறுமியைந்துநிற்ப. (௩௨)

* சமிஞை—குறி.

மேருவை நிகர்த்துச் செம்பொன் மிளிர்தரு தவி
சின் மீதே, யேருறு மண்ட கோடி யிருக்குமிந் திரர்
க ளெல்லா, . யோருரு வெய்தித் தேவ ரொருங்குற
வுறைந்தா லொப்பச், சூரனு மவுணர் கோமான் றிலை
ங்கிவீற் றிருந்தா னன்றே. (௩௩)

இன்னணஞ் சூர பன்ம னிருப்பவாங் கடைந்த சா
ரர், முன்னுறத் தலையாற் றாழ்ந்து முதன்மையின் வா
ழ்க வென்றே, சொன்னலம் பெறவே வாழ்த்தித்
தொடர்ந்திடும் வினயத் தோடு, மன்னவன் முகத்தை
நோக்கி யடைவினி லிசைக்க லுற்றார். (௩௪)

நங்குலவரசகேண்மோகாமிவண்விடைபெற்றேகி
யெங்கணுந்தணந்துசென்றேயிந்திரன்முதலாவுள்ள
புங்கவராயோர்யாண்டுப்பொருந்தினரென்றுவுள்ளந்
தங்கியவூக்கத்தோடுந்தளர்வறத்தேடலுற்றேம். ()

பல்வகையாயபொற்றைப்பரப்பெலாந்தேடினேமாற்
பல்வகைமரங்கள்வல்லிபல்கியுஞ்சனமின்றாயும்
பல்வகைப்புதல்களார்ந்தும்பன்னகநிறைந்துநின்ற
பல்வகைவனங்கள்யாவும்படர்வுறத்தேடினேமே. ()

தேடினேமக்கட்கூட்டஞ்செறிந்திடூர்களெல்லாந்
தேடினேமலைகள்சூழ்ந்ததிகழ்ந்திடுநகரம்யாவும்
தேடினேந்தவத்தின்மேலோர்சேருமாச்சிரமமுற்று
தேடினேமுயர்வின்மிக்கசிவத்தலமனைத்துமன்றே.

மன்னவர்மன்னனுக்கிவயங்குநமும்றைவயாயக
ளின்னணந்தேடலுற்றுமிமையவர்க்கண்டிலேமா

லன்னதனுலேயன்னோரும்பசிதாகமிக்கு
மெய்ந்நலமகன்றுமாழ்கிவீடினர்போலுமென்றார். ()

என்றசொல் வினவி யங்க ணிரவியம் பகைஞன் சொல்வா, னன்றிது மொழிந்தா ரொற்றர் நாகர்கோ ஞதி யோர்கள், பொன்றினர் தாமே யாவர் பொன்னக ரொன்னும் வைப்பை, யன்றடைந் தனமா லெந் தா யஃதினி நமக்கே திண்ணம். (௩௯)

வசையகல்குன்றந்தவலலசாரணர்கடம்மாற்
சசிமுகக்கவின்கொண்டுள்ளசசிதனைக்கொணருவித்து
மிசைபெறுகூட்டிக்கோழிவிருத்தியதியல்பினுலே
நசையுறுபோகமெல்லாநாடியேதுய்த்தியென்றான்.()

சாரரும்புதல்வன்றானுஞ்சாற்றியமொழிகள்கேட்டுத்
தேருறுநீதிநன்னூற்றெளிவுடைப்புந்திவாய்ந்த
சூரர்கோனெடிதுசூழ்ந்துசுக்கிராசிரியன்றன்னைப்
பாருணரவையினேனைப்பார்த்திவைபகர்தலுற்றான்.

இந்திரனுதியாயவிமையவரொல்லாங்கூர்ந்த [தோர்
புந்தியர்நீதிவல்லோர்பொழுதியல்வகைமைதேர்ந்
நிந்தையில்குரவனுனைநெறியினினிற்குஞ்சீலர்
சிந்தையாலின்னவொன்றுதேறருமுண்மையுள்ளோர்.

நல்லவாங் கலைக ளெல்லா நாடிய பொருண்மை த னில், வல்லவ ரெண்ணில் கேள்வி வந்தவர் விபுத ரென்று, சொல்லுறும் பெயர்கொண் டுள்ளோர் சூர ராங் திறத்த ரன்னோர், செல்லரும் புலத்தில் யாண் டேர் சேர்ந்தொளித் திருக்கின் றார்கள். (௪௩)

செய்திடுமுபாயச்செய்கைதேற்றமதுறுமோநாளும்
வெய்துறநமையடக்கும்வினைமுயன்றிடுவரைய
மெய்திட்லொழிகவின்னவேதுவாற்றேவரானோ
ருய்திறனோடுமெங்கணுறுகின்றாராய்மினென்றான்.()
தூங்குதலின்மைகல்விதுணிவினையுடைமைமூன்று
நீங்கலில்சூரபன்மனிகழ்த்தியமாற்றங்கேட்டுப்
பாங்குறுதகவுதேர்ந்தபரிசுமிக்குடையோனாகி
யாங்குறுமாசாணிவ்வாறகத்தினின்மதிக்கலுற்றான்.()

விண்ணவர் நிலையி னுண்மை விளம்புத லாகா தே
னு, மெண்ணுறு மவையி னுப்ப னிறைவனா லேவப்
பட்டோ, னுண்ணிகழ் புந்திக் கேற்ப வுரைத்திடல்
வேண்டு மீது, மண்ணினிற் பண்டை தொட்டு வந்த
தோர் தரும மாகும். (௪௬)

என்றுள மதித்துப் பின்ன ரிறைவனை நோக்கிச்
சொல்வான், வன்றிற லரச வானோர் மற்றையர் போ
ல வியார், நன்றுறத் தெரிதற் கொண்ணார் நாடுறுந்
தேர்ச்சி மிக்கார், குன்றலி லுணர்ச்சி வாய்ந்தோர்
கொற்றமிர் திறத்தோ ரின்னும். (௪௭)

தேசவை, நிறைந்தோர் கண்ணுஞ் சேரலர்த் தகிக்
கத் தக்கோர், பேசுமன் னவர்கள் பூமேற் பெருமை
சேர் தலங்க டம்மின், மாசறு பறவை மாக்கள் வடி
வொடு மறைத லுற்றுக், கூசியே திரிவ ரென்று கொ
ண்டதென் னுள்ள மென்றான். (௪௮)

புகரெனுங் குரவ னானோன் புகன்றவா சகத்தைக்
கேட்டு, நிகரறு சூர னென்ன நிகழ்த்திடு மன்னர்

மன்ன, னுகனைவயோ டறுபத் தாறு கோடியென் றுரைக்கு மெண்ணின், றகைபெறுங் கொற்ற வாய்மைத் தகுவர்தங் குழாத்தி னோடும். (சகூ)

வுக்கிரதமிட்டிரன்னேமாதமிட்டிரன்கும்பாண்டன்
றக்கவித்தானைவீரர்தங்களைநோக்கிச்சொல்வான்
மிக்கதோர்புந்தியாற்றல்வெற்றிசேர்தகுவீர்கேண்மின்
றெருக்கநற்றுனையோடுந்தொல்புவியின்னேயேகி. ()

உத்தமதலங்கடம்மையுறுவர்கணிலைகடம்மை
யெத்தகையோருமஞ்சவிமைப்பினிலழிவுசெய்து
கொத்தழல்கொள்ளுமாறுகொளுவியேபறவைமாக்க
டத்தமதுருவங்கொண்டோர்தம்மைநீர்புற்றுமின்கள்.

அல்லதுகொன்மினல்லாலரியதோர்சூழ்ச்சிதன்னுன்
மெல்லவேசுடுமின்கூறும்வினையெதுவேனுமாற்றிச்
சொல்லினுற்சுகமேபோலுஞ்சுந்தரியிந்திராணி
நல்லியற்பெயராள்யாண்டுநண்ணிடுகின்றுளென்று.

உள்ளமா ருக்கத் தோடு முண்மையை யோர்ந்து கொண்டு, தள்ளரு வேக நின்று தள்ளிட வம்மி னென்றே, யள்ளலங் கடலே போலு மவுணர்தங் குழாத்தை யேவி, வள்ளுறை கொண்ட வாட்கை மன்னன் வீற் றிருந்தான் மாதோ. (ருங)

வேறு.

அன்னகாலைதனிலன்னவொல்லா
மன்னர்மன்னனதுவார்கழறன்னைச்
சென்னிமேற்கொடுசெல்லவிடைபெற்றே
பின்னபோரமைவிசைந்திடுகின்றுர் (ருசு)

ஏற்றுரிப்பறைகளெற்றிடவோர்ந்தே
யூற்றமிக்கவுழவோர்பலதேர்கள்
சீற்றவாசிகரிமூற்றவுஞ்சேர
வாற்றலோடுகொடுவந்தனரம்மா. (ருரு)

வந்தகாலைதனில்வாம்பரிபண்ணு
மெந்திரத்திரதமேணுறுபாய்மா
சிந்துரத்தொகுதிசேனைகளின்ன
சுந்தரத்தியறேர்ந்தணிகொண்ட. (ருசு)

மிக்கவாற்றல்கொளும்வீரர்கடாமு
நெக்கமுன்னணிகள்யானையுநீக்கித்
தக்கபேரணிகள்சாலவுநன்றாத்
தொக்குறும்படிதொடர்ந்திதுசெய்வார். (ருஎ)

பன்னிறத்தொளிபடைத்தொளிர்கிற்ப
நன்னர்மைந்துடையயாணர்நலத்த
மின்னுசாலிகைகண்மெய்யுறயாத்தார்
துன்னுவாளியுறுதூணிபிணார்த்தார். (ருஅ)

பிறங்குகோதைகளையங்கைபிணித்தார்
திறங்குலாவுவிரற்புட்டில்கள்சேர்த்தார்
மறங்குயிற்றுவனமாணுறநீண்ட
கறங்குநற்றொடைகொள்கார்முகங்கொண்டார். ( )

இற்றெலாமமையவாற்றியவின்னோர்
செற்றமேதகையர்சீயவலத்தார்
வெற்றிமிக்குடையர்வெஞ்சமர்வல்லார்
நெற்றியம்படையினீணடுவந்தார். (சுo)

வரிகளேறினமணிப்பணிக்கோட்டுக்
கரிகளேறினர்கடுங்கதிகொண்ட
பரிகளேறினர்படர்ந்திடுநேமி
புரிகளேறினர்களேறினராண்மை. (௬௧)

ஏறலுற்றபொழுதத்தவனுய்த்தே
வேறலுற்றிடுவியன்படையெல்லாஞ்
சேறலுற்றிடுதல்சிந்தைசெய்தாழி
போறலுற்றிடமுழங்கினபொங்கி. (௬௨)

தேரொலித்தனதிறன்மிகுபூழ்க்கைக்
காரொலித்தனகடுங்கதிமாக்க
ணேரொலித்தனநிசாசரரானோர்
தாரொலித்தனவொலித்தனதண்ணம். (௬௩)

இந்தவாறுயர்படைப்பொலிவெய்த
மைந்துசேரவுணமள்ளர்களெல்லா
மந்தரத்தினையாய்ந்திடலெவங்குஞ்
சிந்தைகொண்டுபுவிசென்றிடுகின்றார். (௬௪)

செல்லலோடுமவர்திண்ணியகால்கள்
புல்லியேயெழுதலுற்றிடுபூழி
மல்லல்வெம்பரிதிவெல்லொளிமாறறச்
சொல்லும்வானவர்கடொல்லுலகுற்ற. (௬௫)

இங்ஙனந்தகுவரேகிடலோடு
மங்ஙனந்திகழுமண்டர்களாசா
னுங்ஙனந்திகழ்வியாவையுமோர்ந்தே
யெங்ஙனஞ்சுரர்களுய்குவரென்னு. (௬௬)

கருதியோங்குகயகானனமெய்தி
விருகமாதியுருவங்களைமேவித்
திரியும்வானவரைவல்லையிற்சேர்ந்தே
பரிவினன்னவர்பணிந்திடவோதும். (௬௭)

சிவனுறைந்துதிகழ்தெய்வதலங்க
ளவைகளூற்றுமறைநுங்களமர்ச்சி
கவியெனுங்குரவன்காட்சியிஞேத
வுவகையோடுமுறுசூரனுணர்ந்தான். (௬அ)

அசுரருக்கிறைவனன்னதறிந்தே
பசுவையாதிவடிவங்கள்படைத்த
வசையினுங்கடமைமாய்த்திடல்செய்ய
மிசைகொள்சேனையினைவெய்தெனவுய்த்தான். (௬௯)

உய்த்தகாலைதனிலொண்புவிதானு
மெய்த்திடும்படியிருங்கடலென்ன
மெத்துவன்மையொடுமேவுறுசேனை
யொத்தவாறிவணடைந்துறுகின்ற. (௭0)

இன்னதாங்கலமிமைப்பினினீங்கிச்
சென்னிமேனதிசெறித்திடுமெங்கோ
னுன்னுநல்லருளையுற்றிடுகாறு
மன்னுமின்களௌவணேனுமதித்து. (௭௧)

யாவிகட்கபயமாக்கிடுவோனை
மேவுமுள்ளமொழிமெய்களிளூமல
யோவிலன்பிறெடுமுற்றிடுமின்கள். (௭௨)

அவ்வியல்புடையிராகியகாலை
நைவியல்பகலநீக்கிடுநம்பன்
றெவ்வியல்பினுமைமெய்யதியதீதா
மூவ்வியல்பினையுளங்கொளுமன்றே. (௭௩)

கொண்டதோர்பொழுதுபார்ப்பதிகோமான்
பண்டைநீங்கள்செயும்பாவமதெல்லாம்
விண்டுபோகும்வகைமெய்யருள்செய்தே
தொண்டுகொண்டருளுந்தொல்லையினும்மை. (௭௪)

ஆதலாற்புகல்கொளவ்விறையோனை
நீதிசேர்நெறியினின்றடைவீரோ
லேதிலின்பநலமெவ்வகையானுந்
தீதிலாதபடிசேர்ந்திடறிண்ணம். (௭௫)

நன்மையாயதனைநாளுமளிக்கும்
தன்மையாலுயர்சிவப்பெயர்சாலுந்
தொன்மைசேரிறையையெய்தியதொண்டர்
புன்மையாயதுபொருந்தினர்யாரோ. (௭௬)

என்றுசீவனிமையோர்தமதின்னல்
பொன்றிடும்படிபுகன்றுமறைந்தான்
குன்றறிந்தவரியன்னதுகேட்டான்
றுன்றுமாற்றலர்கள்சும்மையுங்கேட்டான். (௭௭)

சூரனுணைகொடுதுன்றுபடைக்குட்
பேரியார்த்தலுறுபேரொலிதன்னை
நேரிலண்டர்பதிநீளிடைகேட்டுத்
தேரலின்றியிதுசெய்பிடுகின்றான். (௭௮)

யாதும்செய்துமெவனேனுமங்தோ
வேதமாப்பறவையாக்கையெடுத்தும்
பூகலத்திடைபொருந்திடுமாறு
தீதுறும்வகைமைசேர்ந்ததையன்றே. (எகூ)

சிவத்துரோகமதுசெய்திடலாலே
யவத்துயர்க்குவழியாகியமைந்த
பவத்தினால்வருபயன்னிதுவேயே
தவத்தினாருமிதுதாங்குவர்கொல்லோ. (அ0)

அத்தனேநமையளித்திடல்வேண்டு
மெத்துணைத்தலையினெண்ணலொய்தா
ரொத்தவத்தலையினோடுவெம்மர்ங்கள்
சித்தமுற்றதொருதேற்றமிதேயாம். (அக)

என்னவேநதனிமையோர்க்கிவைகூறி
யன்னதேவரொடுமக்கணமோடி
யுன்னருந்தகையகீரனதூர்போய்த்
தன்னருந்தலைவிதன்னையடைந்தான். (அஉ)

இசைகொளும்மையொடுமெப்பனையெண்ணி
வசையுறாதுவழிபட்டுவதிந்த
சசியையுங்கொடுதணந்துவிரைந்தே
மிசைகுலாவுதிருமெய்யமடைந்தான். (அங)

தலங்களிற்றுருவுதானவர்தன்மை
குலங்களுக்கொருகுருச்சொலுமாற்றாற்
புலங்கொளும்புலவன்பொள்ளெனவந்த
நிலங்கொளுந்நிலையினீங்கினனோடி. (அச)

நீங்கரும்படருளாழ்ந்தனனின்றான்
பாங்கரும்பருமயர்ந்துபரிந்தார்
கோங்கரும்பணிகொள்கொங்கைகுலாவுந்
தீங்கரும்பனையதேவியுநொந்தாள். (அரு)

அங்கணற்குநவையாற்றிடலாலே
புங்கவர்தமதுபொற்பியலெல்லா
மங்கலுற்றிடலின்மாந்தர்களேபோற்
சிங்கலார்சிறுமைசேர்ந்துகவன்றார். (அசு)

விழுத்தகுங்கதியின்விண்ணவரீசற்
பழித்தலாயபிழைபற்றுதலாலிவ்
விழித்ததன்மையினராயினரொன்றாற்
கழித்தமாந்தர்செயிற்காண்பதியாதோ. (அஎ)

ஐந்துபாதகமதாற்றினுமென்னை
யெந்தவன்பவமியற்றினுமென்னை
நிந்தையில்சிவனைநிந்தைநிகழ்த்தல்
சிந்தைசெய்தலொடுகேட்டலுந்தீதே. (அஅ)

சேணடந்துவருசெய்கையினாலே
மாணலந்தவிரும்வானவரெல்லா
மாணர்நீக்குமெலிவாற்றலராகி
நாணுமுள்ளமிசைநன்றுதெரிந்து. (அகூ)

தேசிகன்றனுபதேசநினைந்தே
யீசனேயலதிடர்ப்படுவோர்க்குத்
தேசுசேர்சரணமின்மைதெளிந்து
மாசிலாவகைவழுத்துதலுற்றார். (கூ0)

வேறு.

மாவுயர் சிவனே போற்றி வன்றுய ரடைத லுற்ற,
வாவிகட் குறவே போற்றி யடியர்துன் பொழிப்பாய்
போற்றி, தேவருக் காதி யாய தேவெனுந் திறத்தாய்
போற்றி, பாவுறும் பசுக்கட் கெல்லாம் பதியென
நின்றாய் போற்றி. (கூக)

சுத்தமதாயமூலப்பகுதியிற்றோன்றுகின்ற
சத்துவமுதலவாகிச்சார்ந்தமுக்குணங்களாலே
மூத்திறப்பட்டமேலைமூர்த்திகளுதிக்கச்செய்து
நித்தமாய்மன்னிநின்றநிதானமாம்பொருளேபோற்றி.

நின்னொருநாமமோர்காணினைந்திடலியற்றியாத
னின்னொருவடிவையுள்ளநிறுத்திடலாற்றியாத[மாறு
னின்னொருதொழும்புற்றோர்களைநீந்துயர்கடக்கு
நின்னொருதகவாற்செய்யுநிமலைதன்றலைவா போற்றி ()

அந்தகா சுரனைக் கீண்டா யந்தகன் றன்னை மாய்த்
தாய், வெந்திடப் புரங்க ளட்டாய் வேழமா மவுணற்
செற்றாய், நிந்தையி லடியார் துன்ப நீக்கலே செய
லாக்கொண்டாய், முந்துறு கருணை யென்னு மூரி
மா கடலே போற்றி. (கூச)

இன்னலங் கடலாழ்ந் தேமை யெடுத்துயர் கரை
யிற் சேர்ப்பாய், துன்னுமில் விளைப்பை யின்னே
தொலைத்தருள் செய்யாய் நின்னை, நன்னர்சேர் புக
லாக் கொண்ட நம்மையேன் சோதிக் கின்று, யன்
னவா றருளா யாயி னுற்றிட வல்லே மல்லேம். ()

தற்பரனைதுபாததாமரைப்பெருமைதன்னைச்
சிற்பமுந்தேருத்தியேஞ்செய்ததோரபராதந்தான்
கற்பமார்முடிவுகோடிகழியினுங்கழிவதன்று [பாய்.
லற்பினுற்பொறுத்துக்கோடியல்லதெம்முயிரைநீப்

பூமியை யகமுஞ் செய்கை புரிந்திட லுறுவோர் கட்குக், காமுறும் பற்றுக் கோடு கருதுமப் பூமி தானே, யாமது போல நின்பா லாசினை யிழைத்தேங் கட்குத், தோமிலாச் சரண நீயே தொன்மையாஞ் சிவனே போற்றி. (கூஎ)

இன்னவாறேத்திநையுறிமையவர்யாருமோடி
நன்னிலவணிந்தோர்நோக்காளேமிசாரணியம்போல
மன்னியபறவைமாக்கண்மற்றவுமாறுகொள்ளும்
புன்னெறியின்றிவாழும்புராதனவனத்துட்புக்கார். ()

புக்கதோர மாத்திரத்தே புரந்தர னெழுவா யான, மிக்கவிண் ணுள்ளோர் தங்கள் வியன்பசி தாக மெய்ப்பா, மிக்கொடுந் துயர்கண் முற்று மிரவியி னொளிமுற் பட்ட, தொக்கபே ரிருளே போலத் தொலைந் தழிந் தொழிந்த வம்மா. (கூகூ)

சூரன் றேவரைத் தேடவிட்டபடல முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ருகூா.

அசுரர் புராதன வனம்புகுபடலம்.

இப்படியொழிதலோடுமிமையவர்தொகையோரெல்லா
மொப்பருந்தெளிவுமேவியுள்ளமார்ந்துலவாநிற்ப
மெய்ப்பெருமகிழ்ச்சிபொங்கவிம்மிதரோராகிச்
செப்பிடலுற்றார்தத்தஞ்சிந்தையிற்றோன்றுமாறு. ()

எங்களுக் குற்ற வெய்ய விளைப்பெலா மேகற் கே து, துங்கமிக் குடைய விந்தத் தொல்வன மகிமை தானே, திங்களஞ் சடையோன் மேலாந் திருவரு டானே யென்னும், புங்கவ ரின்ன வாறு பொருண் மையைப் புகன்று நின்றார். (உ)

நிற்றலுமவர்கள்சங்கைநீங்கிடுமாறுமென்று
மற்றமதுறுதவாழ்வையடைந்திடுமாறுமன்னோர்
துற்றிடுமுதினின்றுஞ்சுவையதாய்த்துழனித்தாகி
மற்றவர்மகிழவெம்மான்வாணிவானெழுந்துசெப்பும்

வாசவனுதியராயவானவர்யாருங்கேண்மி
னாசகல்பதிகடம்முளதிகமாயமர்ந்துதிய
பாசமதகற்றுமிந்தப்பழம்பதிதன்னினீவிர்
தேசமீக்கொண்டுசிந்தைசிறிதுமில்லாதுவாழ்மின்.()

இத்தலந்தன்னினீங்களெய்துமாத்திரத்தேயுங்கண்
மெத்தியபழங்கணெல்லாம்விளிந்தனநீவிர்செய்த
பத்திசேர்துதியினாலேபரிந்துளமகிழ்ந்தநந்த
மெய்த்திருவருளேநும்மைமேவுவித்தருளிற்றிங்கண்.

சிலபக லிங்கு வைகிச் சேவைசெய் திடுமி னம் மை, யில்குமித் தலைக்குச் சேய்மை யில்லதோர் தலத்

திற் சோதி, யலகிலா ததுதே ருத வற்புதத் த்து தா ேனேயாக், குலவுவ தாமி லிங்கங் குறைவினம் மரு ளாற் காண்பீர். (கூ)

கண்டதோர் பொழுதே யன்ன காட்சியின் பெரு மை யாலே, யண்டர்கா ணீவிர் நீங்கற் கரியவெம் பா வ மெல்லாம், விண்டிடத் தூய ராகி மேவியே சில கா லத்திற், றண்டரு நிழற்கீழ் வாழுந் தலைமையை யடைவீர் மன்னோ. (எ)

தகுவர்கடலைவனுகிச்சார்ந்திடுஞ்சூரபன்மன்
ஞெகலொடுமேவிவிட்டதுப்புடைட்யேவலாளர்
புகுவரோவீண்டுமன்னோர்பொருவலிபோக்குதும்யாம்
பகைவரானுமக்குச்சற்றும்பணிப்பிணியுறுவதில்லை. ()
நீவிர்செய்தோத்திரத்தானெகிழ்ந்திடுமுள்ளத்தோடு
மேவரோமெனினுமெம்மையேத்திடல்செய்வாராயிற்
பாவமிக்குடையராயபண்பினரோனுமன்னோர்
நோவினையகற்றுதும்யாநுவன்றதுவாய்மையாமே. ()
நாடினல்லமுதாமிந்தநாகமார்மொழியைக்கேட்டு
மூடினர்புளகப்போர்வைமுகிழ்கரமுடியின்மீது
சூடினர்பணிந்தார்பல்காற்சோகமேயாதியெல்லாம்
வீடினர்மேலாமின்பவேலையின்வீழ்ந்தார்விண்ணோர்

களையிலாப் பரமா னந்தக் கடலினு ளாழ்ந்த வா னோர், விளைவினி லெழுந்து செக்கர் விரிசடை யுடைய பெம்மான், பொருவிலா காய வாக்காற் புக ன்றரு ளிலிங்கந் தன்னை, வளர்விலாத் தருச்சூ ழந்த வனத்தினிற் றேட லுற்றார். (கக)

தேடுதலுற்றபோழ்துதிகழுமற்புதத்ததாகிக்
கோடலின்மதிகள்கோடிகுலவனேர்கொள்கைத்தாகி
நீடுளம்பூந்திகண்கணெகிழுநற்காட்சித்தாகிப்
பீடுயரிலிங்கமொன்றுபெருவனத்திடையேகண்டார்

அச்சிவக் குறிக்கு முன்ன ரண்மையாஞ் சாரி லீசன், மெய்ச்செய லதனு லுண்டாய் மிகத்தெளி நீர தாகி, நச்சலின் முனிவர் மேலோர் நண்ணுறுங் கரைத்தா யாரு, மிச்சைகொள் பெருமைத் தாகி யிலங்குநற் றடமுங் கண்டார். (கங)

கண்டுவெந் திந்தி ராணி காதல னுதி யாய, வண்டர்களெவரு. மேன்மை யமைந்தசங் கற்பஞ் செய்து, தண்டுறை கெழுவுஞ் சால்பிற் றடத்தினில் விதிசொலாற்றான், மண்டிய * பவங்க டேய்க்கு மனுமுதற் சொற்றே யாடி. (கச)

விரித்திடும் விலங்கே யாதி மெய்களை யெல்லாம் வல்லே, யிரித்துநல் வடிவங்கொண்டே யெழில்பெற விபூதி யெங்குந், தரித்துயர் தூளி யாமுப் புண்டரந் தாங்கி மேலா, முருத்திர மணிக ளாலே யுறுவடமலைப் பூண்டு. (கரு)

பொருடிகழ் மறைகண் மூன்றுட் புகலுநள் ளெசுர்வே தத்துட், டெருடிகழ் நாலாங் காண்டஞ் சிறந்தமா வுருத்தி ரத்து, ளருடிகழ் நாப்ப ணேய்க்கு மைம்பொறி மந்தி ரத்தை, யிருடிமுன் னியாச முற்கொண் டியைபுளி யெண்ணி னுரால். (கசா)

---

* பவங்கடேய்க்குமனு—அகமருடணமந்திரம்.

எண்ணியே தூயராகியெழுந்தரன் பூசைக்காகப்
பண்ணமைவேதஞ்சொற்றபணிப்படிதாமேசென்று
தண்ணியலாயவில்வத்தளங்களைப்பல்வேறுன
நன்னறுமலர்கடம்மைக்கனிகளைக்காணுட்கொண்டார்.

இவையெலாங் கொண்ட பின்ன ரோனவு மமைத்துக் கொண்டு, நவையெலா முயிர்க்கு றுமே நன்மைசெயிலிங்க நண்ணி, யவையெலாஞ் சிரமேற் கொள்ளு மாகமம் விதித்த வாறு, சுவையெலாங் கைக்கு மின்பச் சோதியைப் பூசித் திட்டார். . (க அ)

இன்னதோர் வகையே நாளு மிந்திரன் முதலாவுள்ள, பொன்னக ருடையா ரெல்லாம் பொருவிலவ் விலிங்கந் தன்னின், மன்னொளி வடிவா நின்ற வரதனை வழிபா டாற்றி, யுன்னுறு மச்ச மின்றி யுறைந்தனர் சிறிது காலம்., (க கூ)

உறைந்திடுங்காலந்தன்னிலுன்னியேயுயர்கோமான்
மறைந்திடுநுண்மைநூல்கள்வல்லவிச்சுவகன்மாவை
நிறைந்திடுமென்பாற்கூவிநிகரிலாநகருமீசற் [ன்றான்.
கறைந்திடு விமானமாதி யனைத்துமீண் டமைத்திடுவெ

எனறலும் புனைவர் செம்ம லிமையவர் புரத்தைச் சூரன், வென்றிகொண் டடலி னன்னோர் மேவிவாழ்வுறுமா றெங்கோன், மன்றன்மா நகரம் வேறு வகுத்திவ ணல்கி யென்னத், துன்றுபல் செல்வ மேய தென்னகர் கோயில் காண்பான். (உக)

வேறு.

ஈசனதருள்விரிந்திருக்குமாறென
யோசனையிரண்டெனுமகலமுற்றதாய்க்
காசினிதனக்கணிகலனென்றோதிடுந்
தேசுடைத்திருநகர்சிறக்கக்கோலியே. (உஉ)

நம்பிரானருள்கொடுநண்ணுமாலய
மெம்பெருமாட்டிவீற்றிருக்குமாலயந்
தும்பிமாமுகன்குகன்றுலங்குமாலய
மும்பர்கண்மற்றையோருறையுமாலயம். (உங)

அணிபெறவண்மையாமருத்தமண்டபம்
பிணிபெறநீக்கிடும்பெரியமண்டப
மணிபெறவயங்கியநிருத்தமண்டபம்
பணிபெறப்பல்கியபன்மைமண்டபம். (உச)

யாகநற்சாலைவாலுவர்களேய்ந்திடும்
பாகநற்சாலைமேற்பயிலும்விண்ணுலாஞ்
சேகரம்பற்பலதிகழுங்கோபுர
மோகைகொணுஞ்சிலிணேங்குமாமதில். (உரு)

மீளருமாணவீதிநல்விழாக்
கோளிருளெள்ளல்கள்குலவுந்தெற்றிகள்
சூளிகையரமியஞ்சுடரும்பல்வகை
மாளிகைவரிசைகள்வயங்குமன்றுகள். (உசு)

நிறைபயிலருந்தவர்நிலவுஞ்சாலைக
ளுறைபயின்முத்தழல்யூபசாலைகண்
மறைபயிலாகமம்வழங்குசாலைக்
ளறைபயில்பொறைதிகழன்னசாலைகள். (உஎ)

அந்தணரிருப்பிடமரசர்தொல்லிட
மந்தமில்செல்வநல்வணிகர்வாழிடந்
தந்தொழினின்றிடுஞ்சதுர்த்தர்சாரிடஞ்
சிந்தியமரபினர்செறிந்துசேரிடம். (உ அ)

வாவிகளோடைகண்மடுக்கள்கீழ்நிலைக்
கூவல்கள்குலவியகுளங்கள்பொய்கைகள்
காவுகடடைவைகள்கவினப்பூத்திடு
மாவலர்நந்தனவனங்கள்பொற்பின. (உகூ)

இன்னவுமேனவுமிணையில்கம்மியன்
முன்னியேயெழில்பெறமுழுதுமாக்கலு
மன்ன [illegible] கயேயமரர்தம்பெரு
மன்னவன்றன்னுளமகிழ்வுமன்னினன். (௩0)

ஆரணநகரமோவகிலங்காத்திடு
நாரணநகரமோஞானமீந்திடுங்
காரணநகரமோகழறுமிந்நகர்
சீரணிநகர்கொலென்றையஞ்செய்யுமே. (௩க)

வேறு.

புரந்தரன்றனையுள்ளிட்டபுங்கவர்குழாங்கடம்மை
நிரந்தரமயரச்செய்யாநின்றிடுமிளையையெல்லா
முரந்தரவின்றியாற்றுமுண்மையாலந்நகர்க்கு
வரந்தரவிந்நீர்வைப்பினிளையாற்றங்குடிப்பேர்வந்த.

இந்தவா றமர ரெல்லா மிளைசைமா நகரந் தன்னி
ற், சிந்தையுண் மகிழ்ச்சி கொண்டு சிறப்பொடு மிருந்
க்கு நாளின், முந்துசூர் முதல்வன் றன்னுன் முன்ன

ரோ விடுக்கப் பட்ட, வெந்திற லவுணர் யாரும் விண்ணவர் தம்மைத் தேடி. (௩௩)

பதிகளென் றுரைக்கப் பட்ட பல்லிடங் களினும் பொன்னி, நதியினற் கரையிற் ருனு நாடுநற் றவத்தின் மேலோர், துதிகொளாச் சிரமந் தேய்த்துந் தொன்மறை யோரைக் கொன்றுங், கதிகெழு புள்ளை மாவைக் காதியுந் திரிந்தா ரன்றே. (௩௪)

இன்னணந்திரிந்துதேடியிமையவராயினோரைத் [ரு
துன்னுறக்காணுவாற்ருற்றுயர்ந்துளஞ்சோர்ந்துநின்
ஈங்நிலைகலாம்விளைத்தேயவுணரையழிக்கவுள்ள
முன்னிவந்தவரைநோக்கிநாரதன்மொழிதலுற்ருன்.

கானவவீரர்நீவிர்தளருவதென்னையீண்டு
வானவர்யாருமில்லைமாசிலாவுயிர்களெல்லா
மூனமதுறவேமிக்கவுறுகணேனியற்ருநின்றீர்
மானமார்ண்டரின்னேவதிந்ததோர்தானங்கேண்மின்.

புராதன வனத்தி னுப்பட் புதுவதா நகர மொன்றைத், தராதலத் துள்ளோ ரெல்லாந் தளர்வையாற் றெயில தென்னப், பராவுறும் பெயர்த்தா மன்னப் பண்ணவர் வினைஞன் செய்தான், விராவுமந் நகரில் விண்ணோர் மேவினர் போமி னென்ருன். (௩௭)

நாரத னின்ன வாறு நவின்றுமேற் போத லோடுஞ், சூரர்கோன் விடுத்த வாண்மைத் தொல்பெரு வீர ருள்ளஞ், சேருற மகிழ்ச்சி கொண்டு சிறந்திடு மிளைசை யென்னும், பேருறு நகர நோக்கிப் பெயர்ந்தனர் படர்த லுற்ருர். (௩௮)

பொருதிறல் கொண்ட சீயப் போத்தெனத் திகழு
ம் வீரர், நிரைதரு சேனை யோடு ஞெரேலெனப் பட
ர்ந்து மேலைப், புரியினுக் கண்மை யாகப் பொருந்தி
டும் புறத்தி லெய்திக், கருமுகிற் கான மென்னக் கா
ணுறு கானம் வந்தார். (ங௯)

வேறு.

பற்பலதருக்களும்படரும்வல்லியும்
பொற்புறுபுதல்களும்பொலிந்துபல்கியே
யற்பகலறிந்திடலருமைத்தாகிமுன்
னிற்குமானகர்ப்புறநெடியகானகம். (௪0)

தருவரையாவையுந்தம்பமாயுறக்
கனாயகல்கவைகண்மேற்கழிகளாயுற
விரிதழைமூடுறமேவுமவ்வனம்
புரியினைச்சுற்றுகாவணத்தைப்போலுமால். (௪௧)

கானகவரைப்பினிற்களுலும்பாதப
நீணிறமுகிற்றலைநீங்கிச்செல்வன
வானுலகியநெறிந்தமரர்க்கேர்திட
மேனெறிசெல்பவர்விரிவையொக்குமே. (௪௨)

காலுறவசைவனகவைகொடாவர
மாலுறமுவுணர்தம்வகையைநோக்கிநீ
ரோலுறவிங்கணுமேகினீர்கொலென்
றோலுறத்தந்தலையசைக்குநீரபோல். (௪௩)

மரம்படர்கொடிவகைபெயர்ந்துமல்குத
லுரம்படருங்களுக்கொழிவுநேர்ந்ததிப்
புரம்படர்வீரொனப்பொருவில்வீரரைக்
கரம்படர்ந்தழைத்திடல்காட்டுமென்பவே. (௪௪)

தைதவுறுகின்றநன்மரங்கடங்களுட்
புதலினமிடையிடைபொருந்துகின்றன
துதிகொளும்வெறுக்கையர்சூழ்ந்தசூழலுள்
வதிதருவறிஞர்தம்வகைமைபோலவே. (சரு)

இருளொருபொருளலவென்றுகூறுவார்க்
கிருளொருபொருளெனவினிதுகாட்டுதற்
கிருளொருவடிவினையெடுத்ததற்றெலன
விருளொருவடிவமாயியலும்வல்லையே. (சசா)

அரிகளினினங்களோவதிகமல்லதேற்
கரிகளினினங்களோகரடிச்சூழலோ
வரிகளினினங்களோமானமர்க்களோ
விரிபுலினினங்களோவென்னமேவுமே. (சஎ)

வன்றிறலரிமுதல்வகையமாக்களுங்
குன்றலில்பேதமாம்பறவைக்கூட்டமுந்
துன்றியமகிழ்ச்சியிற்றுயினிகொள்வன
வொன்றினுக்கொன்றினுலுறுகணின்மையால். (சஅ)

பேசியவண்ணமாப்பிறங்குமிவ்வன
மாசிகலரணமாவயங்கநள்ளிடை
யேசகன்றிலங்கிடுமிளைசைமாபுரத்
தாகூறவிருந்திடுமமரராயினோர். (சகூ)

நஞ்சணிமிடறுடைநாதன்பூசனை
பஞ்சநல்லக்கரம்பன்னுருத்திர
வெஞ்சலிலேனவையிசைத்தலேத்திட
லஞ்சலித்திடலிவையாற்றிவைகினர். (௫௦)

இப்படியிமையவரியற்றிவைகலுங்
துப்புமிக்கடைதருசூரமன்னவன்
மெய்ப்படவிடுத்திடும்விறல்கொள்வீரர்க
ளெப்படிநிலையினையறிதலுற்றனர். (ருக)

அறிந்திடலுற்றிடுமமையத்தேயவட்
செறிந்திடலுற்றிடுந்திறலரேவரு
மறிந்திடலுற்றிடமறங்கொண்டார்த்தன
ரெறிந்திடலுற்றனரிசைத்தகானகம். (ருஉ)

கானகமெறியொலிகறங்குதேரொலி
யானைகள்பிளிறொலியிவுளிமாவொலி
சேனை[illegible]லிதிறலர்பேரொலி
வானகமுடையுமாறியைந்துமல்லிய. (ருங)

இத்திறமாங்கனமெழுந்தபேரொலி
புத்தமுதருந்திடும்புலவர்கேட்டலுங்
தத்தமதுளங்குலைகுலைந்துதஞ்சமா
நித்தியமங்கலைநேசற்சேர்ந்தனர். (ருச)

ஆயிரங்கண்ணவனுதிப்பண்ணவ
ரேயதோர்பரசிவலிங்கந்தன்னெதிர்
போயுறநின்றிவைபோற்றன்மேயினர்
தாயினுமேம்படுதகவினொன்றனை. (ருரு)

வேறு.

விண்டுமுதலாம்வியனுருக்களன்பருகக்காக்
கொண்டுதுயரகற்றுங்கோமானேகாத்தருளாய்
மண்டுதொழின்மூன்றியற்றும்வள்ளலேவாள்சூலந்
தண்டமுதல்வாய்ந்த*சயமுடையாய்காத்தருளாய் ()

* சயம்—கை.

மங்கையொரு பங்குடையாய் வன்கணாைச் செற்றுடையாய், துங்க மழவிடையாய் தோலுடையாய் காத்தருளாய், சங்க வடியர் தமக்குச் சரணுடையா, யெங்க டமையுடையா யின்புடையாய் காத்தருளாய்.

நாலுவலத்தவுணர் தீமையினைஎண்ணியுறும
வானோர்துயர்மலைக்குவச்சிரமேகாத்தருளாய்
பூநாகவாரம்புனைந்துளாய்முச்சுடரா
மானதசீர்விழிகொளண்ணலேகாத்தருளாய். (ருஅ)

சொன்னவகையாற்சுரரெல்லாந்துதித்திடலு
மன்னபொழுதேயவர்துதிக்குமகிழ்ந்தருளிச்
சென்னிமதிபுனைந்தசிவபெருமானன்னவருக்
கின்னலுகற்றத்திருவுள்ளமிரங்கினனே. (ருசு)

இன்பமருள்செய்யுமெம்பெருமானின்னேயாம்
வன்புமிகவாய்ந்தவயிரவநல்லுருவத்தாற்
கொன்புரியுஞ்செய்கைக்கொடுந்தகுவர்சேனையழித்
தன்புடையதேவரரந்தையினைத்தீர்த்தருள்வாம். ()

என்றுதிருவுள்ளத்தெண்ணியேயருள்செய்து
கன்றுமனமுடையகாரவுணக்கடலுண்ணும்
வென்றியழலாம்வித்தகப்பேர்மேதகையோ
னொன்றுமுருவதனையுற்றருள்வானும்பர்பிரான். (சுக)

வேறு.

ஆரழற்சிகையணைந்தொளியவிர்ந்ததெனவே
சீரணிந்தமுடிசெஞ்சடைபுனைந்துதிகழ
யாருமஞ்சவருமெஞ்சலின்முகத்தினிடையே
கோரமிக்குடையகோலவிழிமூன்றுகுலவ. (சுஉ)

திங்களம்பிறையின்வாளெயிறிரண்டுசினவித்
துங்கமுற்றவிதழின்புடைதுலங்கியுறவே
பொங்குமின்னலதுபோன்றதொருநாவுகடைவா
யுங்குமிங்குமுறநக்கியளைவுற்றுநிலவ. (சுங)

திருச்செவித்துணைகள்குண்டலமணிந்துதிகழப்
பொருப்புநேர்ந்தபுயமங்கதமமைந்துபொலிய
வுருச்செயுங்கழுமுளொள்வசிகபாலமுடனே
விரித்தயோகவுயர்தண்டமிவைகைகண்மிளிர. (சுச)

வச்சிரப்படையின்வல்லவுகிர்மாட்சிபெறவே
நச்சுவாளரவினண்ணியிடும்புரியினூ
லெச்சமின்மணிகொளாரமொடுமார்பிலகவே
விச்சைஞானியெனுமூர்த்திவிறன்மேவியுறவே, (சுரு)

கையுளார்கள்புனையாதமைகலன்கள்பலவுந்
துய்யமெய்யிலணிபெற்றுமிகவுஞ்சுடர்தர
வையமெங்குமுடிவெய்துபகல்வன்னிபொருவும்
வெய்யமேனியொளிவிண்ணொளிவிழுங்கிமிகவே. ()

கழுதுபூதமுதலாயினகடுங்கிரகமுந்
தொழுதுநோக்குமளவேயறவகன்றுதொலையப்
பழுதிலூதையினுமோங்குவிசையான்றுபயிலக்
குழுவுகொண்டடையசெல்லினுமதிர்ச்சிகுலவ. (சுஎ)

பொம்மல்சேர்பகைவர்யாரையுமொருங்குபொடியா
வெம்மைசெய்யுமொருவென்றியியன்மேவிவிளையச்
செம்மையாரடியர்சேரலுறுசேமநிலையாய்
மம்மர்நீக்கியருள்பேரருள்வயங்கிமருவ. (சுஅ)

முன்னமோர்பகலின்முண்டகன்முகுந்தன்முரணிப்
பன்னருங்கடவுள்யாமெனவுடன்றுபடரு
மன்னபோழ்தவணமைந்தவடிவின்றுமமையாப்
பொன்னகர்க்கிறைவனாதியரைநோக்குபுசொலும்: ()

தஞ்சமெனனநமைநண்ணியதவத்தினிமையீ
ரொஞ்சலில்பகைவரால்வருமிடுக்கண்வெருவைப்
பஞ்சதென்னவெரிதன்னிடையிற்பாற்றியருள்வா
மஞ்சலின்றியொருசில்பகலினீண்டையமர்திர். (௭௦)

கந்தவேணமதுமைந்தனருள்கண்ணியுலகின்
வந்துதோன்றியுறுகின்றனன்மதிக்குமனையான்
முந்துசூரனெனுமுன்னவனைமேவலர்தமைச்
சிந்துகின்றவொருசிங்கமுகனென்னும்வலனை. (௭௧)

யானையின்முகமியைந்துடையதாரகனெனுந்
தீனமில்லிளவறன்னையும்விரைந்துசெருவின்
மானமோடுவதைசெய்துமைமகிழ்ச்சிபுரிவா
னானதோர்திறனவந்தரர்தமக்கருளினான். (௭௨)

செம்மையாவினைபான்மையருள்செய்துமுறையே
யெம்மையாளுடையபைரவனெனுஞ்சிவபிரான்
பொய்ம்மையாரவுணர்பொன்றியுறவென்றியமரர்
தம்மையாரமுயல்கின்றனனுயர்ந்ததகையான். (௭௩)

ஞாளியூர்தியுடைநாயகன்விநாயகனொடுங்
கோளுறும்புரமகன்றுகுலவானவரொலா
மீளருந்தகையின்மேவியயல்சாரவிரையா
வாளுறும்படிவவன்னிதிசைநோக்கிநடவா. (௭௪)

யாதமூன்றலினதிர்ந்துதிகழ்பாரசையவே
தீதிதேஞ்சைதனிஞசைகள்செவிட்டினிசையக்
கோதிலாவிருகுரோச்மெனுமெல்லேகுறுகி
மோதகங்கொளருண்முன்னவனைநோக்கிமொழிவான்.

தீயவல்லவுணர்சேனையையழித்திடுதியாற்
றூயநம்புதல்வவென்னவருடோன்முகமுளா
ஞயிரங்கணுடையானெடுமழன்றுசெலவே
மேயசேனையொடுமெஞ்சமரமுற்றதையரே. (எசு)

கண்டுளார்மயிர்பொடித்துடலயர்ந்துகவலா
விண்டுபோகவரும்வெய்யதொருபோரினிடையே
தொண்டர்தந்துயர்தொலைத்தருளுமானைமுகவன்
மண்டுசேனையைவதைத்தருள்புரிந்தனனரோட. (எஎ)

நன்பெரும்பகவர்நாடலுறுமுண்மையறிவா
ரின்பமாமுருவவீசன்வடுகப்படிவனுய
வன்புறுந்தகுவர்வாகினியைநோக்கியழியா
வன்பிஞர்கடமையன்பினினளித்தருளினுன். (எஅ)

இந்தநற்கதையியம்புபவர்கேட்பவரடர்
வெந்துயர்ப்பிணிகள்வெந்துமிகுசெந்திருவுடன்
சிந்தைசெய்தவைகள்சேர்ந்தெகினனூர்தியருளா
லந்தமார்பொழுதருங்கதியையேய்வர்சரதம். (எகூ)

அசுரர் புராதனவனம்புகுபடல முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் ௧கூசஉ.

அசுரசங்காரப்படலம்.

என்று கும்பமுனி யோத லோடுமகிழ் வெய்து மா
தவர் கணத்தினோ, டன்ற வன்றன்முக நோக்கி யேயி
வைக ளன்பினோடுமுறை செய்குவார், மன்ற யாவுமு
ணர் மூரண்பு ளோய்நின து வாக்கெ னும்பொருவி ல
முதினே, நன்று நச்செவிகண் மாந்தி யும்பெருக நாந்
தெ விட்டுத லடைந்திலேம். (க)

மாணு நல்லடியர் பத்தி யின்கணுறும் வைரவக்
கடவு ளாகவத், தேணு றுந்தகுவர் தம்மை யெங்ஙன
மிறுத்தல் செய்தனை னெயிற்றணி, பூணு றுங்களப
முகவ னெவ்வகைமை போற்ற லாகுமூவை மாற்றி
னன், பேணி யிங்கிவைகள் யாவை யுஞ்செறியும்பே
ர ருண்முறைமை பேசுவாய். (உ)

என்ன வேவிரத மாதவத்தினவை யிற்றை யோது
தலு மாகடனீ, முன்ன முண்டருளு முனிவ னோதுறு
வன் முனிவர் நல்வதன நோக்கியே, தன்னி கர்த்த
பொருளீவ தாய்ச்சுசிகொள் சாலும் வைரவு சரி
தையைப், பன்னு வாமதனை நன்னர் சேர்முனிவிர்
பற்று முள்ளமொடு கேண்மினோ. (௩)

ஆய காதையுட னங்கு சம்புனையு மங்கை கொண்ட
ருளு மண்ணல்வின், மேய வாசவனை யாதி யாவுடை
ய விண்ணு ளோர்கள்புடை நண்ணுறத், தீய வல்ல
வுணர் சேரு றும்பெரிய சேனை யாகிய திரைக்கடற்,

போய ஞர்வலியை நீக்கி யட்டதொரு பொருவி லா வஙக"பு மறைகுவாம். (ச)

தும்பி மாமுகவ னும்பர் தம்மொடு தொடர்ந்து சென்றவுணர் சேனைமேல், வெம்பி யேகுதலு மன்ன நோக்கிமிகு வெம்மை கொண்டுலவு தானவர், தம் படைத்திறம தணி படுத்திலகு தானை வாண்முதல தாங்கியே, யம்பு ராசியென வார்த்து வந்தெதி ரடைந்து ளார்பொர மிடைந்துளார். (ரு)

வேலை வீசினர்கள் சூலம் வீசினர்கண் மேலை மங் குலென வில்லுமிழ், கோலை வீசினர்க ளாகி யேபொ ரலுங் கோட்டு மாமுக விநாயக, ஞலை வீசியடு கன் ன லங்குவையி ஞயி ரங்கொள்பதி ஞயிரஞ், சாலை வீசியதொர் தகுவர் தந்தொகுதி தாக்கி ஞனுயிரை நீக்கிஞன். (சா)

விண்டி னூற்றமுடி யன்ன தண்டமொடு விண்டி டாமுசல முற்கரங், கொண்டு நின்றவுணர் கூட்ட ழிக்குமொரு கோட்டு மாமுகன் குலாவுரு, வண்ட ரண்டமொடு பூதம் யாவையு மழிக்கு மொள்ளழ லுருத்திரன், மண்டு கத்திறுதி வாய்க்கும் வெவ்வுரு வு மானு மென்னவுரை பன்னலாம். (எ)

வீர மிக்குடைய வேழ மாமுகவன் மேவி யிங்ங னமு லாவலும், போரி யல்புணர் புரந்த ரன்பொரு வில் புங்க வப்புயல் பொழிந்தவட், கோர வல்லவு ணர் தம்மை நாற்புறமுங் கோலி நின்றெதிர் தடுத்த

னன், பேரு டற்றகுவ ராயி ரத்தர்பலர் பேரு ருது பொரு திட்டனர். (அ)

இந்த வாறிவர்கள் வெய்ய போர்புரிய விந்தி ரத் தலைவன் பன்முறை, நந்தை வாயினிடை வைத்தி சைத்துமிகு ஞாட்பி யற்றியவர் யாரையுஞ், சிந்தி யேயடலின் மிக்க வெம்மையுட னீர்ந்த ழிந்தொழிய வாற்றியே, யந்த மார்பொழுதி னங்கி யென்னவவ ணடுகை ளந்தனி னிலங்கினன். (கூ)

ஆய போர்முனையி லத்தி மாமுகவ னம்பு மாமழை சொரிந்துநின், றேயு மாறுபொரு கின்ற வேலையினி லெண்ப் தாயிரமி பங்களும், பாயு மாப்புரவி பண்ணு தேர்த்தொகுதி பத்தெ னப்பகரு மயுதமு, மேய வன்னதொகை கொண்ட வாசிகண் மிகுங்கு ழுக்க ளும் விளிந்தவே. (கo)

பாடு றுந்தகுவ ரர்ப்பு தத்தொகை படைத்து ளா ர்படி படைத்துளார், வாட லுற்றயரு மெஞ்ச லுற் றபடை மாழ்கி யோடுதலை யுற்றன, வாடு றுந்தொழி லின்வன்மை யாயினு வகன்றி ரிந்திடு பதாகினி, நா டி யங்குறுக்கும் பாண்ட னும்பொருந னவிலு வா னனி தடுத்தரோ. (கக)

தான வர்குல முதித்து ளீர்மிகுதி சாலு நல்வலி படைத்துளீ, ரான நீவிரிது போழ்தி னிச்சமரி னஞ்சி யேகவச மெறும்வசி, யீன மில்பரிசை தோம ரம்பரசு வென்னு மாப்படைகள் விட்டுவிட், டேன

மோடுமெவ ஞேடு கின்றனி ருலேந்து பையுளினை யெய்தியே. (கஉ)

தள்ள ருந்தகைய மான முள்ளவர் தணப்ப ரோவுயிர் தணப்பினுங், கொள்ளு மின்களக மீது யான்வருவல் கூறு மின்சமரி னென்றிடா, வள்ளு றும்படைகொள் வாகி னித்தலேவன் மற்ற வாகினி தடுத்துநின், றுள்ள மாருநனி யூக்க மோடவ னுருத்து மொய்யம ரியற்றுவான். (கரு)

கார் முகம்பொருவு கார் முகத்தையிரு காலி ஞேடுபல கால்வளைத், தோர் முகம்புணர நாணி பூட்டி நனி யொளிர்வ நற்குறி யியலுவ, கூர் முகம்பொலிவ வெண்ணி லாக்கணைகள் கொளுவி யேயழன மாடுறும், போர் முகம்பொலிவி நாய கன்மிசை பொழிந்து ளான்மிக விழிந்துளான். (கச)

இழிந்த வன்பொழித லுற்ற தீக்கணைக ளேக நோக்கிய வுயர்ந்தவன், கழிந்தி டாமுறுவல் காய்க நெஞ்செயிர் கலந்து கூர்சர மளப்பில, பொழிந்து வல்லையவன் மெய்த்தெ றும்படி புரிந்து பின்னவன் பொருந்துதே, ரொழிந்த பாகுகொடி பூழி யாம்படி யுஞற்றினன்சுர ருவப்பவே. (கரு)

தேர ழிந்திடலு மாயை வன்மைமிகு தீய வன்சினம தெய்தியே, கூர ழிந்திடலில் வண்மை சேர்பரசு கோதி லாவசி கதைப்படைட், சூர ழிந்திடலே யாநீறு வோன்றனது துணைவ னேறியரு டேர்மிசைக், கா

ர ழிந்திடைய வார்த்து வீசினன் கவன்று விண்ணவர் கலங்கவே. (கசு)

விட்ட வெம்படைகள் வேக மோடுவர வேத மூலவுரு வெய்தினோன், மட்டி லாதகணை மாரி சிந்தியவை மாய்ந்து போம்வகை யியற்றியே, சிட்டர் தங்குழுவை வாட்டு றுங்கொடியன் சிதைய வேதிரு வுளங்கொளா, வொட்டு போரினிடை யங்கு சப்படையுழற்றி விட்டன னுழற்றியே. (கஎ)

அங்கு சப்படைய தொல்லெ னக்கடிதி னுன்று போயவனை யட்டபின், றுங்க மோடுமவன் மீண்டு வந்தெவ்ருந் தொல்வி யப்புறவி நாயகன், செங்கை தன்மிசையி னுற்ற தன்னதெரி சித்தர் கந்தருவ ரிருடிகள், புங்க வர்களிவ ருள்ள மாமகிழ்வு பூத்த வன்றனை வழுத்தினர். (கஅ)

தீமை மேவியகும் பாண்ட னின்னவகை தீர்ந்துலத்தலு மருங்குசூழ், தோமு றுந்தகுவ ரேவ ருங்கடிது துன்னி யோடுபவ ராயினு, ராம வேலைதனில் வக்கி நேத்தசன னுன்ற தந்தனெனு மிருவருந், தாம வற்றையுற நோக்கியே யிரியுந் தான வப்படை திருப்பியே. (கக)

மிக்க சீற்றமொடு கண்டு ளோர்வெருவ வெய்ய தேரின்மிசை யேறியே, பக்க நின்றறுபத் தாறு கோடியெனும் பாடி யோர்வுணர் பரவுறத், தக்க வன்மையொடு தந்தி மாமுகவன் சார்ந்து நிற்புறு மடுங்க

ளம், புக்கு நோக்கியெரி கால வேவிழிகள் புகலு வா ர்மலையை யிகலுவார். (உ0)

ஏவு முன்னறிவி லாயு ளாத்திடுதி யாரை நீவலியி லாரையின், றேவல் செய்துநமை யெண்ணு ருதுமி கை யுற்று நின்றனையென் றேதிடா, மேவி மீயுயரு ம் வெஞ்சி னத்தினொடு வில்லி ஞெளலி விளக்கி யே, பாவி கட்கனுக வில்ல வன்றன்மிசை பகழி மா ரிகள் பொழிந்தனர். (உக)

அன்ன காலகரி மாமுகத் தவனை யண்மி நாற்புற முஞ் சூழ்வுறு, மன்னி நின்றடல்கொ ளவுணர் சூல முதன் மாப்பெ ரும்படைகள் விட்டனர், கன்னெ ருங்கிவிழ வோச்சி னர்தருவின் கானி னெற்றினர்க் ள் கைகளால், வின்னெ டுங்கணைகள் வண்ண லத்த வைகள் வீசினார்முறைமை வீசினர். (உஉ)

வேலை யென்னவருள் வேழ மாமுகனை வெய்யர் சுற்றியம ராற்றலுஞ், சூல மேந்தியரு டோன்றல் பார்த்திதழ் துடிக்க வேசினவி யொல்லையி, னால கா லனொடு சோம கன்பொருவி லங்கி மாமுகவ ன்டுதி றற், கால வேகன்முத லாய பூதரையுங் காவ லோர்த மையு முதவினன். (உங)

உதவ லோடுமவர் யாவ ருந்தொழுத லுற்று நாற் றிசையுஞ் சுற்றுறக், கதியை நல்லுயிர்க டங்களுக் கருளுங் கால வைரவனெனும்பிரான், துதிகொ ண் ம்புதல்வ தான வப்படைஞர் தொல்லு யிர்த்தொகை

யை வல்லையின், வதைசெ யாமலிவ ணிற்ப தென்
னென வகுத்து நின்றமரி யற்றுவான். (உச)

ஞாளி யூர்தியொரு முத்த லைப்படையின் ஞாட்பி
ல் வந்துட னெதிர்த்திகன், மூனு மாற்றலர்த மெய்க
ள் போழ்ந்துபுவி முற்றும் வீட்டியுறு போழ்தினிற்,
றூளும் வக்கிரத மிட்டி ரன்கவுரி தனய னேடுசமர்
செய்தன, னீளு டற்பெரிய பல்வி னேன்வடுக நிமல
னேடுமம ராற்றினன். (உரு)

தொண்ட லங்கொடயு தத்தின் மிக்கவர்தஞ் சூழ
லைக்கடித்து பற்றியே, கொண்ட கோடுகொடு குத்தி
வீழ்த்தலுறு கோட்டு மாமுகனை யண்மியே, மண்டு
வக்கிரத மிட்டி ரன்சினவி வல்லை யோர்கிரி பிடுங்கி
யே, விண்டு போயினையென் றேறி யேயதனை விட்
டு ளான்பெருமை விட்டுளான். (உசு)

விட்ட பேரசல மிக்க வேகமொடு மேவ லோடும
து நோக்கியே, யிட்ட வக்கிரியை நூறு மாக்குலிச
மென்னு மற்புகழ் படைத்துளான், மட்டி லாவலி
கொள்ளங்கு சப்படையை வல்லை யிற்செல விடுத்தன
ன், கிட்டு மாமலையை யட்ட தாலனைய கேடிலாப் ப
டை யுடைத்தரோ. (உஎ)

அங்கு சப்படையு டைத்த கோணமுடை யப்பெ
ருஞ்சயில மனைவரும், பொங்கு மற்புதம தெய்த வே
ழமுல்செய் பொருவின் மண்டப வடிவமா, யெங்க
ளையன்மிசை மெல்ல நண்ணியுள தேய தன்புரிவு

வறிதுறப், பங்க முற்றபொரு நன்சி னங்கொடு பருத்த வெங்கதையொ டண்மினன். (உ௮)

அண்மியேவினை வினவ்வெ றுழ்ப்படையை யாற்ற லோடுமிசை வீசலுங், திண்மை மிக்கதண நாய கத்தகைமை சேரு நம்மிறைவ னேக்கியே, வண்மை மிக்கவிளை யாடலாலதனை வண்பு ழைக்கைகொடு பற்றிநின், றுண்மை யில்லவனை யன்ன தேபடை கொ டோச்சி வல்லுயிரை நீக்கினன். (உகூ)

வேறு.

செய்ய வார்சடை சேர்ந்து லாவிய சென்னி கொண்டுள சித்தனும், வெய்ய செய்கையை யென்றுமே செயும் வெய்ய னும்பெருந் தந்தனை, மையன்மார்பின் றாடழுந்த வடிக் கழுக்கொடு கொந்தியே, கையினேந்தி மிகுந்த வார்ப்பது காட்டி யங்ஙன நின்றனன்.

இன்ன வாறிவர் மூவர் தாமு மிறந்து மன்னுயி ரோகலு, மந்நி லேப்படு தானை யானையு மால காலனை யாதியாத், துன்னு பாரிடர் தாக்க வோய்ந்து தொடர்ந்து விண்ணவ ரெங்கணு, மன்னி யோட்டிட வோடி யேபெரு மன்னன் மன்னுழி மன்னிய. (நக)

பின்பு வானவர் யாரு நின்று பெருங் களிப்பொடு போற்றிடத், துன்பு நீக்கிடும் வைர வத்தனித் தோன்ற லும்மவன் ரேன்றலும், வன்பு றுஞ்சமர் நாம்ப நீரிய மாண்பு சேருறு தீர்த்தநல், லின்பு றும்படி த்ம்பெ யர்கொடி யற்றி னாருள் பற்றினர். (நஉ)

தீர்த்த மாயின செய்த வற்றுறு தீரமேனிகழ் பல்வகை, கூர்த்த மானவர் கூட்ட மேபயில் கோல மாநிரு மாநகர், கீர்த்தி மிக்குற வாக்கி யேவலி கிளர்கணத்தொடு மூலமா, மூர்த்தி யாகிய தாமு முன்னைமை முந்து நீர்நிலை மூழ்கியே. (௩௩)

கணங்கள் வானவர் வேண்ட வின்ன கயங்க ணீரிடை மூழ்குவோ, ரணங்கு செய்பெரும் பாவ நீக்கமடங்க லார்வகை போக்குற, விணங்கு நன்மகப்பேறு முற்பல வெய்து வாரொன் றருள்செயாத், தணங்கொ டம்பெயர் பெற்ற மாநகர் தம்மி லேற்றமொடுற்றனர். (௩௪)

எய்ப்பி னுக்கொரு வைபப தாகிய வீசன் மெய்யரு ளாணையான், மைப்ப டிந்தெனு மூர்க்க னுய்த்தமலைப்பெ ருங்குகை மந்திரத், தொப்பி றீர்த்தம தற்கு நண்ணிடை யுற்று மேலைவி நாயகன், றப்பி லன்பருக் கென்று நல்வரஞ் சாரு வித்தருள் கின்றனன்.

அன்ப ரானவர் தங்க ளுக்கிட ராற்று மாற்றல ராற்றலை, வன்பு செய்தடும் வைர வத்தணி வள்ள லுந்தன தீர்த்தமுன், றென்பெ ருந்திசை நோக்கி யேதிருக்கோயில் கொண்டருள் கொண்டினுந், துன்பில் வானவர் மான வர்தொழத் தொல் வரம்புரி கின்றனன். (௩௬)

அசுரசங்காரப்படல முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௬௭௮.

௪ மயூரகிரிப்படலம்.

சேனை காவல ரோனை யோர்கள் சிறந்த கைலையி னாயகன், மேன நல்லரு ளாலழிந்திட விண்ணுளோர்க ளியாவரு, மூன மார்மெலி வாற்று மீசனை யுற்று வந்து வணங்கியே, யான தோத்திர மெண்ணிலாதன வங்கு நின்று நிகழ்த்தினர். (க)

இன்ன நீர்ந்தவ ரான வானவ ரீறி னற்றுதி செய்தலும், தன்னி ருஞ்செவி சாத்தி யேயுயர் தானு வாகிய தற்பர, னுன்ன ருந்திரு வுள்ள மீதி னுவந்து மற்றவர் காணுற, மன்னு நித்திய மங்கலைப் பெயர் மாதொ டும்வெளி வந்திடும். (உ)

வேறு.

வெள்ளியங்கிரிபோன் மிக்க வெள்ளிய முரிப்பும் வேங்கைப், புள்ளிமென் றோல்சேர் வெந்நும் பொன்மணி வற்க வாயு, மள்ளுகிங் கிணிப்பே ரோசை யார்த்திடுங் கழுத்துஞ் * சூலங், கொள்ளுறும் வலமுற் காலுங் கொண்டமால் விடையின் மீதே. ()

வீற்றிருந் தருளிக் கற்றை வேணியிற் கங்கை யாறுங், கீற்றுவெண் பிறையாஞ் சென்னிக் கிளரணி தானு மேவ, நாற்றிருக் கரங்க டம்மி னவ்வியு மழுவு மச்ச, மாற்றலும் வரமுஞ் சேர மணியொளி மிடறு மன்ன. (ச)

---

* சூலம்—சூலக்குறி.

தெய்வவான் கங்கை யாற்றைச் சேர்ந்தகா ளிந்தி யென்னச், செவ்விய கூதிர்க் காலந் திகழ்மதி கோடி போலுஞ், தெய்வரு மிட்பான் மேவி வியன்கிளி போலும் பச்சை, மைவரு மேனி வாய்ந்த வள்ளை யாந் தேவி யோங்க. (ரு)

வளக்குள மகன்ற மேனி மாணலங் காண்போர் தங்க, ளுக்கினைக் கவர நான்கு நுவன்மறை யுருவ ந் தாங்கி, நீக்கற நின்று மேன்மை நிகழ்த்திட வடி யார் தம்மைக், காக்குறுங் கயிலை நாதன் காட்சிவிண் ணவருக் கீந்தான். (சு)

ஈதலு மன்னோர் நோக்கி யீறிலா விழைவால் வை ய, மீதினு யிரங்காற் றூழ்ந்தார் மேலுற வெழுந்தார் துள்ளிப், பாதமோ டாடா நின்றூர் பாடினூர் பரவிச் செங்கை, கோதறு முடிமேற் கூப்பிக் கொண்டினை யன்பிற் சொல்வார். (எ)

அறுகுணச செல்வ நின்பே ரருளினு லவுணர் தப் மைக், களுவுகொள் வடுகப் புத்தேள் கயமுகக் கட வுள் போரிற், றெறுகணத் தோடு நின்று சிதைத்த னர் சிதைத்த லால்யாம், பெறுமிகு மச்சந் தீர்ந்தேப் பேறெலா மின்னே பெற்றேம். (அ)

இந்தநற்கேத்திரத்தினிணையிலாப்பிரபாவத்தா
னந்தமதகங்களெல்லாநசித்தனபெருகவாதி
யந்தமில்பெருமவல்லையமருலிகெங்கட்கீவாய் [லை
வெந்திறற்பகையின்றேனும்விசும்புறைவிருப்பேயிச்

தேருநல்லழகுவாய்ந்துசிறந்திடும்வளங்கண்மேவி
யாருமீக்கூறுநிற்குமிப்பதிமீதியாங்கள்
பேருறுதிருந்தியார்க்கும்பேரிறையானநின்னை
யேருறவழிபட்டெல்லையில்லதோராண்டுவாழ்தும்.

ஆயினாற் சேனை மாண்ட தாற்றலின் றுகி யோடிப், போயதா னவராற் கேட்டுப் பொருவினால் வரங்கொண் டுற்ற, தீயனுஞ் சூர பன்மன் சினவியே தானே யின்று, மேயதோர் பகைமேற் கொண்டு விரைந்து வந் திடுவான் றிண்ணம். (கக)

அன்னவ னரிய வாற்ற லடக்குத லெவர்க ளாலும், முன்னரி ததனால் யாங்கண் முடிவிலாப் பணிப்புக் கொண்டே, மன்னிய கருணைக் கொப்பில் வைப்பெ ணும் பகவ வன்னான், றன்னுயி ரொழியச் சூழ்ச்சி சமைத் தெமைக் காத்தி யென்றார். (கஉ)

என்றுவிண் ணப்பஞ் செய்தே யிமையவர் குழா ங்க ளெல்லா, நின்றிட வடியார் மீது நீடருள் புரியும் பெம்மா, ணொன்றிய வமுதந் தன்னை யுறுசெவி வாக் கு மாபோ, னன்றவர் தம்மை நோக்கி நயந்திவை யரு ளிச் செய்யும். (கங)

அஞ்சலிர் வான நாட்ட ரடைந்திடு முமக்கு நன் மை, தஞ்சமா நம்மைச் சார்ந்தார் சார்வரோ சிறிது மச்ச, நஞ்செய றன்னை யெண்ணு னம்மிடைச் சரண முற்ற, நுஞ்செயி ரில்லா வாழ்வு நூறிட முயன்றான் றீயோன். (கச)

அன்னவன் றன்னைக் கோறற் கமைந்ததோ ருபாயஞ் செய்தா, மென்னேயோ வென்று நீர்கேட் டிடினுரை செய்துங் கேண்மின், றன்னிகரில்லா வாற்றற் சண்முகத் தனய னுலம், மன்னவன் றுணைவ ரோடு மற்றையோ ரோடும் வீவான். (கரு)

அனையவனன்றிச்சூராமவுணனையடவல்லார்யா
ரினையனுநங்கணுற்றவினையிலாத்தேசினின்றும்
பனிவரையென்னுஞ்சீர்சால்பருப்பதச்சாரல்சார்ந்த
நனிதிகழ்சரவணத்தினள்ளுறத்தோன்றியுற்றான். ()

சரணுறுமடியார்கட்குச்சார்பகைநீக்கவல்ல [மி
முருகவேடன்னைச்சேனைமுதல்வனுவரித்துக்கொண்
னருமைசாலனையனம்பேராணையாற்றனைவேந்தா
மருவுவனவனுல்வல்லேமருவலார்தம்மைவென்மின்.()

என்னவேயருளிவேளையெரித்தவன்வேளையுள்ளத்
துன்னினனுன்னலோடுமுயர்சரவணத்திற்றேன்றி
மன்னுநல்வேளுமன்னவன்கையினையறிந்துதாதை
யன்னையாரிருவர்க்காணவாசைமீதூரக்கொண்டு. ()

பயிலுறுநீல்வெற்பிற்பரிதியொன்றுதித்தாலென்ன
மயிலுயரூர்திமீதுவனப்பொடுமிவர்ந்துதன்னுற்
குயிறருகணங்கள்சூழக்கோலநல்லுமையாள்வந்த
புயறவழ்பொருப்பினின்றும்பொருக்கெனவந்தானம்மா

மருவுறு மாரன் மாதர் வளர்த்தலாற் கார்த்தி கேயப், பொருவிலாத் திருப்பேர் கொண்ட பொருவலி

க் குமரப் புத்தே, ளரையெனும் * புகைக்கு மேலே யடைந்திடுந் தகைமை யன்பின், கரையிலன் கயிலை நாதன் கண்டனன் கவுரி யோடும். (உ0)

கண்டிடுங் கயிலை நாதன் கணிப்பிலா மகிழ்ச்சி யுள்ளங், கொண்டனனன் பினற்பால் கொங்கைகள் சொரிந்து விம்மும், வண்டலர் குழலி யோடு மால்விடை மேல்கொண் டேகி, யண்டர்க ளெவருஞ் சூழ வண்மினன் குமர வேளை. (உக)

தாதையு மன்னை தானுந் தன்னுழை யேகல் காணூஉ, மேதகு கந்த வேளும் வியன்பெரு மகிழ்ச்சி யெய்திக், கோதிலா மஞ்ஞை நின்று கொம்மென விழிந்தே யன்னார், பேதுற வகற்றி யின்பம் பெருக்கும்பே ரடிக டாழ்ந்தான். (உஉ)

திண்ணிலந் தாழுஞ் சேயைத் திருக்கையா லெடுத்துப் புல்லி, யண்ணலு மம்மை தானு மார்வமோடுச்சி மோந்து, தண்ணிய மடிமேல் வைத்துத் தனித்தனி மகிழ்ந்தி யாரு, மெண்ணுறத் தமக்கு நாப்பணிருத்தினர் கருணை மெய்யார். (உங)

பகலிரவினுக்குநாளும் † பகலுறுமாலையென்ன
விகபரமீவார்தங்கட்கிடையின்வீற்றிருக்கும்வேளை
மகபதியாதியாயவானவரானோர்யாரு
முகவையிற்பணிந்துபோற்றியுயர்திருமுன்னர்நின்றார்.

* புகை - யோசனைதூரம். † பகல் - நடு.

அவ்வழிச் சிவனு மெங்கோ னருமைசால் சேயை நோக்கிச், செவ்விதா மன்பி னேடுஞ் செப்பியே யருள்வான் மைந்த, வெவ்வமி லிந்தி ராதி யிவ்விமை யவர்கள் சூரால், வெவ்விய வெருவு கொண்டு மெய்ப்புகல் சார்ந்தார் நம்மை. (உரு)

ஆதலி னவர்கட் கன்பா லடுபடைத் தலைமை பெற்றுத், தீதுறுஞ் சூரை மற்றைத் தகுவரை விரைவிற் செற்று, மாதுய ரொழிப்பா யீண்டே வன்படைத் தலைமைக் காவிப், போதிவர் நீரா லாட்டப் பொருந்துதி யைய வென்றான். (உசா)

என்றுகை லாயநாத னீயம்பியே யருளக் கேட்டுத், துன்றிய வலிமை மிக்க சுப்பிர மணியப் பெம்மா, னன்றது செய்வ னென்னு நவின்றன் னதனை யோர்ந்து, மன்றவே மகிழ்ந்து வானோர் மாண்டனனினிச் சூ ரொன்றார். (உஎ)

பின்புநல்லின்பநல்கும்பிரானருளாணைதாங்கி
மின்பயின்மயூரமீதுமேவியகார்த்திகேய
னைன்பெருவீரன்றன்னையிந்திரன்முதலாந்தேவர்
வன்படைத்தலைவனுகமதித்துநீராட்டினர்கள். (உஅ)

ஆட்டிநல் விசாகற் போற்றி யறுமுகம் பண்டைத்த மேலோ, யீட்டுபெல் பாவஞ் செய்யு மிழிந்தசூ ரொம்மைச் சால, வாட்டுறு கின்றா னெந்தாய் மைந்தர்நற் றுணைவர் சூழ்வோர், கூட்டமோ டவனை வீட்டிக் கோதற வருந்தி யென்றார். (உகூ)

என்றுநின் றிரந்து வேண்டு மிமையவர் தமக்குச் செவ்வேண், மன்றநல் லருளைச் செய்ய மாயனு மய னுந் தேட, வன்றுநின் றருளு மூர்த்தி யயிற்படை யொன்று நல்கி, வன்றிறற் சூரைக்காதி வருகென வருளைச் செய்தான். (௩௦)

செய்தலும்வீரவீரன்றிருவடிவேலைவாங்கி
யுய்தரவுயிரையோம்புமொருதனித்தந்தைதாயர்
மெய்தருசரணந்தாழ்ந்துவிடைகொடுவீரவாகுக்
கைதருபடையோடுதிக்கணத்தவர்சூழநீங்கி. (௩௧)

பண்ணவர்பரவியார்ப்பப்பல்லியந்துவன்றியார்ப்பத்
திண்ணியவீரரார்ப்பச்சேனைகள்பிறவுமார்ப்ப
விண்ணியுலாருயார்க்குமேவரும்வேலோன்சென்று
கண்ணியதரங்கமார்க்குங்கருங்கடல்கடந்துபோந்து.

போரியல் பகைசூழ் மாயா புரந்தனிற் புகுந்து நே ரும், தாரகன் றன்னை யேனைத் தருவரைத் திறல்கொ ள் சீயக், கோரவத் திரளைக் கொன்று கொளற்கரு வரமேற் கொண்ட, சூரபன் மாவை யட்டுத் தொ லைவிலா வாகை சூடி. (௩௩)

இயந்தலை தோறும் விம்ம விமையவர் குழாங்க ளெல்லாம், வியந்துபோற் றெடுப்ப வுள்போய் மே வலன் சிறையி னீக்கிச், சயந்தனைக் கொண்டு மீண்டு தண்புன லருத மேன்மைக், கயந்தலை சூழும் பூமேற் கயிலையை யடைந்தான் மன்னோ. (௩௪)

தன்னைமுன் விடுத்துத் தாமுந் தணந்தவண் வந்து மேலா, மின்னிய நிலையோ டுற்ற விருமுது குரவர் பாதஞ்; சென்னியிற் கொண்டே யுள்ளந் திகழ்தரு மகிழ்ச்சி யோடு, முன்னுற நின்றான் றேவர் மொய்த் தனை வோருஞ் சூழ. (கரு)

தந்தையுந்தாயுமில்லாச்சங்கரன்றேவியோடு
முந்துறநிற்குஞ்சேயைமுதத்தொடுமெடுத்துப்புல்லி
மைந்தநீசூரன்றன்னைமாய்த்துவந்தனையோவென்னக்
கந்தனின்னருளாலட்டேனென்றலுங்கருணைபூத்தான்.

அப்பொழு தமர ராஞே ரண்ணலை வேண்ட லுற் று, ரிப்புவி மீதே யெய்ங் ணிகற்படைத் தலைமை பூண்டான், மெய்ப்படு மங்க ளையிவ் வியனறு முகங் கொ டேவன், வைப்பின்வீற் றிருக்க வுள்ளம் வைத் தரு ளென்று தாழ்ந்தார். (கள)

மன்னுறு கைலை யண்ணன் மற்றது செவியிற் கொண்டே,யுண்ணிறை கருணை யோடு முறைத்தவத் தல த்துச் செவ்வே, ணண்ணிவீற் றிருக்க வாணை நல்கி வான், செல்வ மெல்லாம், விண்ணவர் வேந்தற் காக்கி வியனருள் செய்தான் மேலோன். (கஅ)

மாவுயர் செல்வம் பெற்ற வலாரிவா னவர்க ளோ டுந், தேவர்தந் தேவைத் தாழ்ந்து சீர்தகப் போற்றச் செவ்வே, ளாவயி னப்பனம்மை யடிதொழூஉ விடை பெற் றெண்பூத், தூவுபண் ணவர்கள் சூழத் தூவி மா மயின்மேற் கொண்டான். (கக)

தெய்வதயானையம்மைசீர்கெழுவள்ளியம்மை
மைவருகண்ணார்தம்மைவனப்பினிற்கொண்டியாங்க
ளுய்வரமுகங்களாறுமுற்றருள்வள்ளறென்கீழ்க்
கைவருதிசையின்மூன்றுகுரோசமேற்கலந்துவந்து()

சரவணப் பொய்கை யென்னுந் தன்னிகர் தடமொ
ன் ருக்கிச், சுரரொடு மன்ன தீர்த்த தோயத்தின்
மூழ்கி யாங்கண், மருவியே படிவோ ரெண்ணில் வர
ம்பெற வருளி மேலாங், கிரிமிசைக் கோயில் கொண்
டு கிளர்ந்துவீற் றிருந்தான் மாதோ. (சுக)

திருமலர்மலர்ந்ததன்னதிருமுகமாறுந்தெய்வக்
குருமணிமகுடமாறுங்கோதினல்லடியார்தங்கட்
கருளூறுவிழிமூவாறுமணிக்குழைக்குழையீராறு
மருவொளிச்சத்தியாதிவான்படைக்கரமீராறும். ()

கனகவுத் தரியத் தோளுங் கண்டிகை முந்நூன்
மார்பும், புனைதுகி லரையும் பொன்போற் பொலிதி
ரு வடியும் பொற்ப, வனைதரு மயின்மேற் கொண்டு
வனிதைய ரிருபான் மன்ன, நனிதரி சிப்போர்க்
கென்று நல்வர நல்கி வைகும். (சுஉ)

கிளத்துறுதலமயூரகிரியெனவென்றுமுள்ள
துளத்திடரொழிவுற்றுய்ந்தவுயர்நிலத்தரசனேனை
வளத்தகுவானோரோடுமெகிழ்சிறந்தறிஞருள்ளங்
கொளத்தகுங்குகனைத்தாழ்ந்துகோதறவழுத்தலுற்றான்.

வீரருள்வீரபோற்றிவிழுத்தகும்பெரியோய்போற்றி
காருறுகண்டத்தெந்தைகளித்திடும்வடிவாய்போற்றி

நேரினற்கடோபோற்றிநிகழ்த்தருவலியாய்போற்றி
யேருறுமறுமுகங்கொளிறைவனேபோற்றிபோற்றி.

தேறுநல் லடியார் துன்பந் தீர்த்தருள் செய்வாய் போற்றி, யேறுடைப் பகவன் பெற்ற வெங்தையே போற்றி கங்கை, யாறுற வந்தாய் போற்றி யெழின் மயின் மலையாய் போற்றி, யாறுமா முகங்கொண் டுற்ற வண்ணலே போற்றி போற்றி. (சசு)

செம்மைநல் லருள்வாய்ந் துள்ள திருவுரு வுடையாய் போற்றி, நம்மிரு கண்களூடு நண்ணுமா மணியே போற்றி, யம்மைய ரிருவர் நீங்கா வருட்பெருங் கடலே போற்றி, யிம்மயின் மலையிற் றோன்று மெம்பிரான் போற்றி போற்றி. (சஎ)

என்னநின் றன்பி னேத்தி யிந்திரன் விடைபெற் றேகித், துன்னுமச் சுரர்கள் சூழத் தொன்மைசேர் துறக்கம் புக்கு, மின்னிடை வல்லார் கொங்கை மெல்லிதழ் முருந்து மூர, லன்னமென் னடையா ளின்பத் தமர்ந்துவந் திருந்தா னன்றே. (சஅ)

பொன்னடிப்பூசைசெய்தபுலவர்க்குப்பேறுநல்கி
மன்னியகயிலைநாதன்மகிமையுமனையவள்ள
னன்னிலைகொண்டுமேவுநகரினுக்கிளைசையாம்பேர்
துன்னியவழியுமெல்லைத்தொடர்புநற்குறியுமெய்யீர்.
வயிரவபுரியுமற்றைவிநாயகபுரியுமாட்சி
யுயருநன்மயூரவெற்புமுதித்ததுமுனைத்தாமிந்த
வியனுறுசரிதம்யார்க்குமிக்கதோர்தூய்மைநல்கும்
பயிலுறுபாவமெல்லாம்பாறவேசெய்யுமன்றே. ()

சித்தநற் றீர்த்த மாடித் திருக்கயி லாய நாதன்,
மெய்த்திரு வடிக டாழ்ந்து வியன்பரு வத்து மென்
று, மித்தகுஞ் சரிதங் கேட்போர்க் கெய்திடுஞ் செல்
வ மென்ன, முத்திற வுலகு மேத்து முத்தமிழ் முனி
வன் சொற்றான். (ருக)

மயூரகிரிப்படல முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - எஉக.

கண்ணுவமுனிப்படலம்.

மொழிதரல் கேட்டு லோபா முத்திரை கொழுந
கும்பத், தழிதரு முனிவ நின்சீ ரொருமுக மதியி
னின்றும், பொழிதரு சரிதை யென்னும் புரிசுதைப்
பெயலை யாங்கள், கழிதரப் பருகி யின்னுங் கருத்
துறத் தெவிட்டி லேமால். (க)

பருகிய வேண்டுங் காதல் பற்றியுள் ளேவு மாற்று,
லொரு பெருங் கயிலைநாத னுயர்தரு மகிமை யின்னு,
மருளுதி யென்று தூயோ ரஞ்சலித் தறைத லோடு,
மிருடிகண் முதல்வன் கேட்டே யின்னண மருளிச்
செய்வான். (உ)

வேதநன்குணர்ந்தமெய்யீர் வியன்கயிலாயநாத
னேதருமகிமைகேட்கவுளத்திடைமுயலலுற்றீ
ராதலினீரோபேற்றைப்படைந்துளீரிளைசைப்பேருக்
கேதுமற்றொன்றுமுண்டா லியம்புதுமதுவுங்கேண்மின்

வேறு.

மங்கை யுடைய பெருமானை மனத்து ணிறுவி மங் குனிகர், செங்கை யுடைய பகீரதமன் செய்த லரிய தவஞ்செய்யக், கொங்கை யுடைய கொன்றை மலர்க் குழகன் புவியிற் செலவுய்த்த, கங்கை யுடைய கரை யினொரு காலமுறைந்தா னன்ன வன்றான். (ச)

பெருமை திகழுங் கண்ணுவப்பேர் பெற்றோ னோதிப் புருகுற்சற், கருமை திகழு மொருமைந்த னமையுந் திரிடு தச்சியுவுக், கொருமை திகழும் பின்னானோன் யோக வலிமை யுடல்கொண்டோ, னிருமை திகழ்ங் கருமமவை யாவு மொழுகும் வன்மையுளான். ()

விதியி னெவரும் போற்றவரு மேலாந் தரும நிலை யுடையோன், முதலும் வழியுஞ் சார்புமெனு மூந் நூன் முழுது முணர்ந்துடையோன், றுதிகொள் வேத சிரங்களிடைத் தொடரும் பொருள்க டேர்ந்து டையோன்; றதையுஞ் சடைமண் டலமாதித் தவஞ் செய் கோலச் சால்புடையோன். (சு)

எல்லா வியலு மியைந்தாடன் னியலு மறனுக் கேற்றநிலை, நில்லா வியலு நியதியினு ணிகரி னிறைகொள் பரானந்தை, வெல்லா வியலிற் றுணைவியொடு மேவியனைய மாதவர்கோன், பொல்லா வியலிற் புனை போக்கும் பொருவில் கொடிய தவம்புரிவான். (எ)

உணவை யொருவி யைம்பொறிவா யுதிக்கும் புலனை யடக்கிவர, மணவு மோன முத்திரையோ டான்

ற சின்முத் திரையையுங்கொண், டிணையு மூக்கு நு
தியினிடை யிரண்டு விழியு முறக்கிடத்தித், தணிவி
ன் மேலைக் கீழைவளி தடுத்து மனமாம் வாரிசமேல்.

சோதி யாகி யற்புதமாய்த் தூய பரம வெளியாகி,
யோதி யாகி யானந்த வுருவா யுயிருக் குயிராகிப்,
பேதி யாத பரம்பொருளாய்ப் பிறங்கும் பரம் சிவந்
தன்னைப், பாதி யாது பதித்துநெடும் பருவ மொழி
யாத் தவத்திருந்தான். (௯)

இந்த வாறு கந்தினசை வின்றி யிருப்பக் கடமை
முத, லந்த மில்லா விலர்குகள்வந் தணுகி மெய்யை
யுரைத்திடுமாற், பந்த வேணிக் கற்றைமிசைப் பல
வாம் பறவை வெருவின்றி, முந்த வமைத்துக் கூண்
டீனு முட்டை யோடு முவந்துறைந்த. (௧௦)

யோக நாடுங் கண்ணுவனா ரோங்கும் வளியை யிரு
வழியிற், போக நாடி நடத்தாது புகரி லிடவா நாடி
யினு, ளேக நாடித் தடுத்தூக்க வெழிலிற் றலையி னழ
ரேன்றி, நாக நாடு விரைந்தணுகி நாகர் குழுவை வ
ருத்தியதே. (௧௧)

வருந்த லோடும் வானுளு மன்ன னுப மகவேந்த,
னுருத்த தவத்தி னழற்கிளர்ச்சி யூற்ற நோக்கி யுள
மாழ்கிப், பெருத்த மகிமைக் கண்ணுவனார் பேணுந்
தவத்திற் கிடையூறு, பொருத்த மதித்துப் பலவாறு
பொள்ளென் றினைய துணிகின்றான். (௧௨)

முனிவன் படிவத் தமரிருக்கை முன்னம் வாளொ ன் றுறச்செய்து, பனவன் வடிவ மொன்றுமவற் படு க்க விரைந்து படர்கின்ற, சினவும் வேங்கை வடி வொன்றுந் திறத்தி னிரண்டுங் கடிதெய்தி, யுனவு ம ரிய மாயையின் லுற்றே யாங்க ணியன்றிடுவன். ()

பார்ப்பா னவனைப் படுக்கவரல் பார்த்தும் வேங் கை தனைக்கொல்லக், கூர்ப்பா னலனு யம்முனிவன் கொன்னே யிருப்ப னதுபோழ்தின், வேர்ப்பா னவ னை வெம்புலியால் விளிவித் துறினவ் வருபழியா, ஞர்ப்பா னவனு நலிந்துதவ மகல்வா னமது நசை முற்றும். (கச)

அன்றே னமது பதநதனனை யரிய தவஞ்செய் மா தவர்கோ, னன்றே பெறுவ னமதுயர்வு நலியு மீது திண்ணமதா, மென்றே யுளத்திற் றுணிந்தவன்மு னிலங்கு மொருவா றுறச்செய்தே, யொன்றேய் பன வன் புலியுமென வுயரு மாயை கொடுவருமால். (கரு)

பம்பு மொளிகொள் பூதியனுப் பரவு மக்க மாலே யனுய்ச், சம்பு சிவமா தேவவெனச் சாற்று மொலியு முடையவனுய்க், கம்ப மடைந்து நரைமிக்கே கனா யி றிளையாற் றேல்சுருங்கி, வெம்பொ னனைய பற் கழன்று விழிகண் மயங்கு முருவினனுய். (கசு)

தளர்ந்து தளர்ந்து தள்ளாடித் தகையுந் தாள்க ளு டையவனுய்க், கிளர்ந்து புலியின் றொடர்வதையோ கிடைத்தே னின்னைப் புகலாக, வளர்ந்த கருணை மா

தவத்தோய் வலிந்து' காத்தி காத்தியென, வுளர்ந்த மனமோ டுரைத்தணுகி யுற்றான் மாய மறையோனே.

காயு மழல்போற் றறுகண்ணர் கண்க ளிரண்டும் பொறிகாலப், பேயு மருளு முருமிடியிற் பேழ்வாய் நின்றுங் குமுறலெழச், சேயு எடிசேர் வள்ளுகிர்கள் செறியும் படையிற் கூர்ந்தொளிரப், பாயு மாய வுழு வைகிழப் பார்ப்பான் றன்னைத் தொடர்ந்தன்றே. ()

மறையோன் சரணம் புகுந்ததுவும் வயமாக் கொல்ல வந்ததுவு, முறையோ வுற்ற வொருவாண்முன் னுற்ற வாறும் பார்த்தறவோர்க்," கிறையோன் வேங் கை தொடருமிவ ணெம்மை வந்து புகலடைந்தான், குறையோ தாத புலிக்கொலையுங் கொடிதென் றுன் னி நின்றனனே. (கசு)

நின்ற காலை பொய்ம்மறையோ னேர்ந்து நின்று கைவிதிர்த்தே, யொன்று முயிர்ப்பு மிக்வணு யுணர் த்து கின்று னருணிதியே, யின்று நின்னைச் சரண்பு க்கே னென்னை யுயிர்தந் தளிப்பதற்கு, மன்ற வலிய புலிதனையிவ் வாளி னுலே வதைத்தருடி. (௨௦)

இந்த வகையி னுயிர்தந்தே யென்னை யளிக்கி னறமுண்டா, மந்த வகையின் வறிதுறுத லாகா தின்னே யக்கோடி, யெந்த வகையு முயிர்க்கோற லேனமெனினு மெனைப்புரக்கு, முந்த வகையிற் பாவமிலே யுண்மை யிதென் றுரைத்தனனல். (௨க)

விருத்த னிசைக்கு மொழியெல்லா மேலோன்
கேட்டு வறிதுற்று, னுருத்து வந்த குயவரியு மோடி
வந்த தவற்காதத், திருந்த முனிவன் புலேநோக்கிச்
சிறந்த விந்த வந்தணனைப், பெருத்த பாவங் கோற
லினிப் பெட்கா திவனை விடுகென்றான். (உஉ)

என்ற மொழியைக் கேட்டவரி யேறு நகையா னி
வையுரைக்கும், தின்றி யாகவிவன் கிடைத்தான் றெ
ய்வத் தாறே யந்தணனே, யன்றி யெவனே யாயினு
மென் னவனைக் கொல்லிற் பெரும்பாவ, மொன்று
மென்றாய் முனிவவஃ துண்மை நூலின் கருத்தன்
றால். (உரு)

பெரியா யுயிரின் கொலையேதும் பெருக்கும் பாவ
நினக்கென்று, மரியா மறஞ்செ யெனக்கென்று மது
வே யறமா மறிகவெனப், பரியா மனமோ டிவையு
ரைத்துப் பாணி யாது தொடர்ந்துபுயல், சொரியா
நிற்கு மடங்கலெனுந் துழனி யோடும் பற்றியதே. ()

அறவோ யறவோய் காத்தருளென் றாற்றுங் கரவி
ன் மறையோனைத், துறவோர் தலைவன் கொல்லலெ
னத் தொடர்ந்து பலகாற் கூறியுளம், பிறவோர் செ
யலு மறியாது பேதுற் றிருப்ப வீர்த்தோடிப், புற
வோ ரிடையின் விரைந்துகொடு போந்த தந்த வரிப்
புலியே. (உ௬)

கண்டா னதனைக் கண்ணுவப்பேர்க் காட்சிமுனி
வன் கருத்தி னிடைக், கொண்டா னவலம் பெரிது

முறக் கோதி லமிழ்த நெடுங்கால, முண்டான் கடு வை யுண்டெனவே யுயங்கி மயங்கி யீதென்னே, ம ண்டா னிகழ வந்ததெறு பகுத்து மேலு மிவைமதி ப்பான். (உ௬)

புகலா மயபாழ புகுந்தோனைப் புலிதான கொல்ல விட்டமையாற், றுகலா நெடும்போ துழந்த் தவத் தொன்மை தன்னுன் மருவுற்றே, யகலா திருந்த பய னெல்லா மகன்று போயிற் றென்செய்கே, னிகலா லுயிரைச் செகுக்கைபழு தென்னு நூலைக் கடைப்பி டித்தேன். (உ௭)

சரணம் புகுந்தோன் றனைவிடுற்க சார்ந்த வவனை த் தாங்கும்வழி, மரணம் புகினு மறுலென்ன வகுக் கு நூலின் வாக்கினுக்கோர், முரணும் புகவே முடிந் தமையாண் முந்து மிந்தத் தீவினையான், விரணம் பு கவே விளைந்துளது விளம்பி னினியிங் கென்னுகும்.

எங்கே யெங்கே யெதுவெதுவந் தெய்த வேண்டு மது வதுவந், தங்கே யங்கே நேர்ந்தெய்து மையமில் லை யென் மாட்டுத், தங்கே னத்த பெருந்தீங்கைத் துவிர்க்கத் தூரஞ் செல்வனெனு, வெங்கே தத்து ம னத்துன்னி வெறுத்தே யுயிரைத் துணிந்தெழுந்து.

தந்தை தன்னை முன்னவனைத் தாழ்ந்து தன்னோர் பன்னியொடுஞ், சிந்தை சேர்ந்த துயரினெடுஞ் செ ல்ல முயன்று கங்கைமுத, லெந்தை மகிழுந் தீர்த்தங்க

ளீறில் காசி முதற்பதிக, ணிந்தை யகலு மையாண்டு நிறையும் வரையுஞ் சஞ்சரித்து. (௩௦)

நிகழுந் தவள நாவலின்கீழ் நீர்மேன் முளைத்த பெருமானுர், • புகழும் படியே யடியவர்க்குப் புகலா விருந்து நல்லருளிற், றிகழு மானைக் காவதனிற் றெய்வ வியத்தால் வந்தடைந்தா, னிகழும் படிசே ரின்னவினை யெய்தி மாழ்கு மிருந்தவனே. (௩க)

வேறு.

அன்னபதி முன்னுளதா யன்னமொடு காரண்டந், துன்னுவதாய்ப் புண்ணியமாய்த் தூய்மைமிகு நீருடைத்தாய், மன்னுமிரு கரைமாலுஞ் சங்கரனும் வயங்குவதாய்க், கன்னிமதி கழிமதியிற் கங்கைமுத னதிக்குயர்வாய். (௩௨)

நடுத்திகழு மரங்கத்து நாயகனை மாலிகைபோற், றொடுத்துலவுந் தொடர்பினதாய்த் தொன்மையதாய்ச் சையகிரி, யிடத்துதித்துப் பெருகுவதா யீறில்கடல் சேருவதாய்த், திடத்தமரர் கணமெல்லாஞ் சேவைசெயுங் காவிரியை. (௩௩)

கண்டுபெரு மகிழ்வோடுங் கலந்தாடித் தவையமாப், பண்டுதொடர் பாவமெலாம் பாவித்து நாவலடி, கொண்டருளு மகிலாண்ட நாயகிதன் கோமானை தொண்டமையத் தொழுதேத்தித் தொன்னிகழ்வு சொலிநின்றுன். (௩௪)

அங்கதற்குத் தென்றிசைவா யடைந்துதிரு முடிமீது, செங்கதிரை யணிந்தருளித் திகழ்சுகந்த குந்தளையா, மங்கையொடும் வீற்றிருந்து மனைத்தாயு மாகியருள், சங்கரனைப் பணிந்தேத்தித் தனதுளத்தி லிவையுன்னும். (௩௫)

இப்பதிக்குத்தென்றிசைபுக்கிராமேசருமசனரூபெரு
விப்பிரகத்தியைநீக்கும்வியன்புனிதவிற்கோடித்
துப்புலவும் * புட்கரத்துஞ்சுரர்முனிவர்பிறரோத்து
மொப்பரியசேதுவினுமுழுவலொடும்படிந்தாடி. ()

பத்துசிரைச் சென்னியனைப் படுத்தபழி பாற்றிட்டுமுன், மெய்த்திருமால் பதிட்டைசெயு மேன்மைதிகழ் பரம்பொருளா, முத்தமனைத் தரிசித்தே யுயர்தேவர் கந்தருவர், சித்தரொடு கின்னரர்கள் சிறப்புடைய திருமுனிவர். (௩௭)

அனைவோரும்போற்றுவதாயளவிலருந்தீர்த்தங்கள்
வனைகந்தமாதனமாம்வரையினைக்கண்டிருந்தீர்த்த
மெனையவுமேபார்த்தாடியிருமைநலம்பெறுவனெனு
மனமுறமற்றிவையுன்னிவழிக்கொண்டுவந்திடுவான்.

தென்றிசைசார் வழிச்செல்லுந் திருமுனிவன் கோகன்ன, மென்றுபுகழ் திருப்பதிசென் றேற்றுபெருநாயகியைத், தன்றலைமை யறியாத தன்மையனைக் கண்டிறைஞ்சி, மென்றழைய பொழில்சூழுமெய்யமெனும் வெற்படைந்தான். (௩௯)

---

* புட்கரம்—தீர்த்தம்.

சத்தியபுட கரிணியெனுந் தடத்தாடிச் சத்திய வெற், புத்தமனைத் தரிசனஞ்செய் துறவணங்கிப் போற்றெடுத்தே, யத்திசைக்குத் தென்றிசையி னடைந்துபுரா தனகான, மெய்த்தலத்து வந்தனன்மேலாய புண்ணியத்தால். (சo)

கண்ணுவமுனிப்படல முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - எ௬௬

10 கண்ணுவமுனிபேறுபெற்றபடலம்.

சொல்லரியவியப்பின்தாய்த்தொன்மைமிகுமேன்மை
புல்லரியுவக்கானம்புகுந்தமுனியுறநோக்கி [யதாய்ப்
யொல்லரியவுளத்தெளிவுற்றெருப்பிலிறும்பூதடைந்து
வெல்லரியகற்பினைவிழித்தின்னவிளம்புறுவான். ()

நங்காயிவ்வனத்தினிடைநண்ணியதோர்மாத்திரத்தே
யெங்காயத்தெழுந்தமிகுமிளையெல்லாமிகந்துற்ற
வங்காயுந்தகைசேர்ந்தவகந்தெளிவுபெற்றுளதா
லுங்காயகாரணமென்னுணர்கிலனெனக்கூறி. (௨)

சிந்தித்துநின்றிடலுஞ்சிவபெருமான்றிருச்சுவைமிக்
கந்தித்தபேரொலிகொளாகாயவாணியினாற்
சந்தித்தகண்ணுவப்பேர்த்தவத்தனுளமகிழ்பூபபப
பந்தித்தமலமகற்றும்பரமனிவையருள்செய்வான். ()

வேறு.

கண்ணுவச்செல்வநீகருத்துட்கோடியிப்
··ண்ணியவனத்திடைப்புகுந்தமாத்திரத்

துண்ணிகழ்பவமெலாமொழிந்தவின்னினிப்
பண்ணுவதினைத்தெனப்பணித்துங்கேட்டியால். (ச)

இவ்வனத்தணித்துறவிலிங்கமொன்றுநற்
றிவ்வியசுயம்புவாய்த்தேசினோங்கிடு
மவ்வொருங்குறிக்குமுன்னனகசித்தநீர்
வெவ்வியபவநலம்விளிவித்தீந்துறும். (ரு)

அத்தகுதடத்துநீராடிநங்குறி
மெய்த்திருப்பூசனைவிதியினாற்றியே
பத்தியிற்றரிசனம்பண்ணும்பான்மையாற்
சுத்தனையாகுதிதுகளில்சிந்தையோய். (சா)

என்னவேவிண்ணிடையெழுந்தவாக்கினைத்
தன்னிருசெவிகளுந்தளிர்ப்பகேட்டவன்
றுன்னிடவிழியினீர்பொடிப்புத்தோன்றிட
வுன்னருமகிழ்வெனுமுததியாழ்ந்துளான். (எ)

ஆழ்ந்திடுமருந்தவனவ்வினிமீதுற
வீழ்ந்தனனிறையருள்விண்ணின்வாக்கினைத்
தாழ்ந்தனன்பன்முறைசென்றுசான்றவர்
வாழ்ந்திடுமிளைசைமாநகரம்வந்தனன். (அ)

வந்திடுமருந்தவயோகமாதவ
னந்தமிலற்புதமாயவப்பதி
தந்திடுஞ்சீரினைச்சார்ந்துநோக்கிநள்
ளிந்திரனியற்றியவேமக்கோயின்முன். (கூ)

சுத்தமதாகியேதுலங்கிவைகிய
சித்தமாதடத்தினைச்சேர்ந்துசித்தமேன்

மெய்த்தெளிவெய்தியேவிளங்குநூன்முறை
யொத்திடும்பன்னியோடொருங்குதோய்ந்தனன். ()

மதாயநதபின்கரைபுகுந்திரண்டுதூசுடுத்
தாய்ந்தநன் * மறைமுடிவங்கியாதியா
வேய்ந்திடுபொருளெலாம்பற்பமேயென
வாய்ந்திடும்பூதியைவயங்கப்பூசியே. (கக)

பெருத்திடும்புங்கவர்பீழைகண்டிறை
திருத்திகழ்முக்கணுமலர்த்திச்சேர்வுற
விருத்தியொண்ணீர்வரவிளைந்தமேன்மைகொ
ளுருத்திரமணிவடமுடலிற்றுங்கியே. (கஉ)

காலையிற்புரிகடன்கழித்துநண்பகல்
வேலையிற்செயன்முடித்துறுவர்விண்ணவர்
கோலநற்பிதிர்கணங்கொள்ளவெட்குசை
சாலவக்கதமொடுதருப்பித்தானரோ. (கங)

பின்பவனெழுந்துபோய்ப்பெயர்ந்துகானிடை
மின்பயில்கோமளவில்லுவங்களைப்
பொன்பயில்பல்வகைப்பூக்கடங்களைக்
கொன்பயில்பழங்களைக்கொணர்ந்துசார்ந்தனன். ()

ஐந்தமுதானுறுமைந்துசெம்மதுச்
சந்தனநறும்புகைதழல்கொடீபிகை
முந்துறுமமுதமேமுதலவான்பொரு
ளந்தமில்பூசனைக்கழைத்துக்கொண்டபின். (கரு)

* மறைமுடிவு — சாபாலோபநிடதம்.

வந்தனைபுரிந்திடவந்துமெய்ம்மொழி
சிந்தனைகடந்திடுஞ்சிவன்மெய்யைந்தினுட்
டந்தனைவோருமுய்தச்செய்மெய்யதாய்ப்
பந்தனையகற்றுநல்லிலிங்கப்பாற்செலா. (கசு)

பாதலமுளைத்துமேற்படர்ந்துபாயநீர்ப்
பூதலமீதுறப்பொலிந்துதோன்றிநற்
சீதலவடிவினிற்றிகழுஞ்சோதியைக்
காதலங்கிறைகொளக்கண்டுவந்துபின். (கஎ)

நற்றிருமஞ்சனநலங்கொடாட்டியே
பொற்றுகில்கோட்டிமென்போதுசூட்டியே
கற்றைகொணறும்புகைதீபங்காட்டியே
யற்றமிறிருவமுதன்பினூட்டியே. (கஅ)

பின்னுறவியற்றிடும்பெற்றிமுற்றியே
முன்னவனருளியமுதன்மையாகம
நன்னெறியெண்ணிருநலங்கொள்பூசனை
யின்னணமியற்றினனியாவுந்தேர்ந்துளான். (க௯)

பேசியவண்ணமேபிரமனேமுதன்
மாசறுகீடமேவனாயுயிர்க்கெலா-
மாசறுமம்மையாயருளுந்தேவியைப்
பூசனைபுரிந்தனன்பொருவிலன்பினேன். (உ0)

சந்நிதியிருந்துபின்னகிலநாயகன்
மன்னுருமனுவினையயுதம்வாழ்வரு
ளன்னைதன்மனுவினையயுதஞ்சால்புறப்
பன்னியேசெபித்தனன்பசுத்துவங்கெட. (உக)

நமகமாம்பெயரினைநாட்டுருத்திர
மெமகமுள்பொருள்பெறவேத்துத்தக்கதோர்
சமகமொண்புருடநற்சூத்தஞ்சம்புபாற்
கமகமாமேனையகவின்கொண்மந்திரம். (உஉ)

செபித்திடுங்கியம்முட்கொண்டுதீவிய
கபித்தமதுகந்திடுங்கடவுள்வானுளோர்
தபித்தலின்றாகவேதந்ததற்பரன்
* கெபித்திறநீத்தருள்பதிகள்கிட்டியே. (உங)

அனையவர்திருப்பெயர்த்தீர்த்தமாடியப்
புனையருளாளனைப்பூசையாற்றியெத்
தினமுமிவ்வகைபுரிசெயலனுய்ப்பழந்
தனையுணவருடமொன்றிளைசைதங்கினுன். (உச)

இன்னணமின்னியவிளைசைமாதலந்
துன்னியங்கிருந்தவன்ருகைதன்னெடும்
பன்னிருமதியமும்பரவியீற்றினின்
மன்னுறவருவதோர்வைகறன்னிடை. (உரு)

வேலையெல்லெழுமுனமெழுந்துவீசியின்
மாலைகொள்சித்தநீர்படிந்துமாணுறும்
காலைமுற்கடன்களைக்கழித்துக்கண்களாற்
சேலைநேர்சிவைக்கிறைகோயில்சேர்ந்திடா. (உசு)

மூவரின்முதன்மைசேர்முக்கண்மூர்த்தியைத்
தேவியாஞ்செல்வியைச்சிறப்பவென்றும்போ
லோவறப்பூசைசெய்துயர்ந்தசந்நிதி
மேவியைந்தெழுத்தினைச்செபித்துமேயினன். (உஎ)

---

* கெபி—மலம்.

வேறு.

அந்தவேலையினருளினுக்குறையுளாமம்மை
முந்துசேர்முனிக்கருளவேதிருவுளமுன்னிச்
சந்தமார்நகிலிரதிகளெண்ணிலார்சார்ந்து
வந்துதோன்றியதோற்றமார்வடிவுகண்கவர. (உஅ)

செம்பொன்மாமணிப்பணிகண்மெய்திகழ்ந்தொளி
வம்புராசிநேர்கருணைகூர்திருமுகமலர [கால
விம்பநின்றுமேவெளிவராவியந்திடுமுனிகை
பைம்பொன்வண்டணிகாந்தளந்திருக்கரம்பற்றி. ()

சிவபரஞ்சுடர்திருமுனரருட்பெருஞ்செல்வி
யுவமையில்பெருநாயகியுயிர்க்குயிராகிப்
பவமகற்றுவாள்வேண்டுவாளுலகருள்பகவ
வவமிலின்னவற்சோதனைபுரிந்திடலழகோ. (௩0)

கல்லியாணநன்கருளுககாரணசிவபோ
கல்லியாணநன்கருளுககண்ணுவன்றனக்குக்
கல்லியாணநன்கருளுககண்ணுவனினது
கல்லியாணநன்கருளடிக்கன்புளான்காத்தி. (௩க)

என்றுநம்பெருமாட்டியங்கியம்பியவாய்மை [தே
சென்றுதன்றிருச்செவியிடைச்சேர்ந்ததோர்பொழு
வன்றுயர்க்கொடும்பிறவிநின்றெடுத்தெமைவாழ்விற்
றுன்றுவித்தருளருட்கடலேன்றியேயருளும். (௩உ)

கங்கைவான்பிறைகலந்திடுந்திருச்சடைக்கவினு
மெங்கும்பூசியபுண்ணியநீற்றினதெழிலு
மங்கண்மாமணியணிகளாலணிந்திடுமழகும்
பொங்குநன்மணிப்புயங்கமாம்பூணநூற்பொலிவும். ()

புலியின்றோலுடைவயக்கமுங்கோடியெண்பொருந்து
மலரிநேர்தருகாந்தியுமளவிலாவனங்கர்
மலியுங்காமருமுடையநோர்வடிவொடுந்தோன்றித்
திலகவாணுதறிருக்கரம்பற்றிமுன்றிகழ்ந்தான். (ருசு)

திகழ்ந்தகாலையிற்கண்டனன்கண்ணுவன்றெளிகண்
ணிகழ்ந்திடும்பயனடைந்தனனீடுயர்க்கிடனு
யிகழ்ந்தபாசமதிகந்தனனிகப்பரமகிழ்ந்தான் [டோ.
புகழ்ந்துசொல்வதென்னினியொருபுரையவற்குண்

கரையிலாப்பெருமகிழ்வெனுங்கடலினின்றெழுந்து
டரையினற்றிருக்கரம்படுபோணிமேற்கூப்பி
யுரைகடள்ளுறவென்பெலாநெக்குநெக்குருகப்
புரையிலாததோரன்பொடும்போற்றுதலுற்றான். ()

வேறு.

பரவரிய நித்தியமாய்ப் பராபரமாய் நான்மறை கொள் பயன தாகிப், பிரிவரிய சுசிப்பொருளாய்ப் பரம்பொருளாய்ப் பிரமமாகித், தரவரிய வுலகினுக்குக் கருத்தாவாய்ப் பரிப்பவனாய்த் தந்தை யாய, பொருவரிய சித்தவன நாயகநின் றிருவடிகள் போற்றி போற்றி. (ருஎ)

உயிரொவைக்குங் கரியாகி யுண்மைபெறு முயர்வினுக்கு முயர்வா யின்பச், சயமருவுந் தனிமுத்தி தருபவனா யளவாத சத்தி மானா, யயிரகலு மாகமங்கள் புகழ்கின்ற பாதுகைய னாகி நின்ற, புயறவழுஞ் சித்தவன நாயகநின் றிருவடிகள் போற்றி போற்றி. (ருஅ)

ஞேயமுமாய் ஞானமுமாய் ஞாதிருவாய் நிரஞ்சன மாய் நீர சத்தே, மேயுவிதி நாடரிய வொளியாகி வி ளையாடல் விளைக்குங் கோவாய்த், தூயசனந் தனரா தித் துறவுடையோர் தொழுமின்பச் சோதி யாகிப், போயநிகர்ச் சித்தவன நாயகநின் றிருவ்டிகள் போற் றி போற்றி. (நுகூ)

காலமெலாங் கடந்தபொரு ளாய்ப்புரங்க ளூற்ற வர்க்குக் கால ளுகிச், சாலமுனி யந்தகனுக் கந்தகளு ய்க் கலைமிலையுந் தலைவ ளுகிச், சீலமுறு மங்கலநல் வியல்பினளுய்க் கதியருளுஞ் செல்வ ளுகிப், போலு தலில் சித்தவன நாயகநின் றிருவடிகள் போற்றி போற்றி. (சo)

உரைகடந்த சுயம்பாகி யுணர்பெரியர் வழிபடுத லுற்ற தேவாய், வரமெல்லாம் வேண்டுவார் வேண்டு முறை யீந்தருளும் வள்ள லாகித், தெரிசத்தி மயமா கி யாமயத்தைத் தீர்த்தருளுந் தீர்த்த ளுகிப், புரைய கற்றுஞ் சித்தவன நாயகநின் றிருவடிகள் போற்றி போற்றி. (சக)

எவளையுய ரொருத்தியெனப் பகுதியெனப் புரா ணியென்ன வீறில் வித்தை, விவிதமென விசுத்ஙதயெ ன விபுதர்தொழும் பதத்தியென வீறு மூன்று, நவை மலங்கள் கடந்தசிவ பரஞ்சுடருக் குருவமென நவில் வார் நல்லோ, ரவளாய பரமபத நிலையுடைய பராப ரைநின் னடிகள் போற்றி. (சஉ)

உண்மையறி வானந்த வுருவினளாய்ப் பரவித்தை யுணருந் தானுய்த், தண்மையரு ணிருமலையாய்ப் பரமான்ம வடிவினளாய்ச் சராசரங்கொ, ளெண்மையகல் சகமனைத்து மிடையீடின் றுகியெவ ளிலங்கி நின்று, ளண்மையரு மவளாய வளவில்சுக·மெய்யாய் நின்னடிகள் போற்றி. (சஙு)

எண்ணரிய கற்பமெலா மெவளிருளின் பாசமுறு மெல்லா வைப்பும், பண்ணிடுதல் பரித்திடுதல் படுத்திடுத லிவைமூன்றும் பயின்று வேருய், வண்ணமிகும் பரமசிவ னருள்வடிவே தனக்குரிய வடிவ மாகி, யண்ணலொளி யாய்நின்று· ளவளாய பரசிவைநின் னடிகள் போற்றி. (சச)

எவளுடைய விதியாகி யிருமைபெறு முலகமெலா மீண்ட லுற்ற, வெவளுடைய வெல்லையக லருளதனு லவையாவு மிலங்க லுற்ற, வெவ்வளுடைய வாதாரந் தலைக்கொண்டே யவைமுழுது மிருக்க லுற்ற, வவளாகி யருள்பரம சிவையாய தேவிநின தடிகள் போற்றி. (சரு)

பெருமையளும் பேரிறைமை பெற்றவளு மனைத்தும்பல பெற்றி யாளு, மிருமையுறு முயிர்வகையைப் புரப்பவளு மன்னையுமா யியைந்து நின்ற, வொருமையுறு மெவடனக்கு முனிவரர்கள் வந்தனைக ளுஞற்று வாரோ, வருமையுறு மவளாகும் பரசிவையாந் தேவிநின தடிகள் போற்றி. (சசு)

என்றுமுறு மின்பநிலை யுடையவளே யடியவருக்கின்ப நல்கு, மொன்றருளை யுடையவளே கயிலாயநாதனெனு முயிர்க ளுதன்!! றன்றுணைவி யானவளே விழைந்தபொருட் பேறளிக்குந் தயாவி னுளே, வன்றகைய மனத்தடியேற் கமைந்தவரு ளோநின்னை வணங்கா நின்றேன். (சுஎ)

இந்தவகை கண்ணுவனு மிருந் தகையோன் பன்னியொடு மிறைவி யோடு, முந்துறுநல் லிறையவ்னை முன்னின்று போற்றெடுத்து முதிர்ந்த வன்பு, சிந்தை நிறைந் திருகண்ணின் வழிவதென வானந்தத் தெண்ணீர் வார, வந்தமிலா மகிழ்வினொடு மாடுற்று நின்றனனு லந்த வேலை. (சஅ)

வேறு.

வேதநாயகன்வேதியர்நாயகன்
மாதினுயகன்மாதவர்நாயக
ளுதிநாயகனுருயிர்நாய்க
னேதுவானவனுள்ளமுவந்திட. (சகூ)

கண்ணுவப்பெயர்க்காதலநின்னுளத
துண்ணிறைந்திடுமன்பினதுண்மையை
யெண்ணிமாமகிழ்வெய்தினமாலினித்
திண்ணனமஞ்சலைசெப்புதும்கேட்டிநீ. (நிo)

நற்றவச்செயனண்ணிநடாத்திநீ
யுற்றகாலையிலும்பர்தங்கோமகன்
பெற்றநாகம்பிழைத்திடுமென்றுளம்
பற்றியேநடுக்குற்றுப்பரிந்துபின். (நிக)

பாயும்வேங்கையின்கோலமும்பார்ப்பனத்
தூயகோலமுங்கொண்டுதுறும்புலி
யாயவந்தணழ்பற்றுதலாகியா
மாயையானவையும்வல்லேயியற்றினன். (ருஉ)

அறனெனப்படுகின்றவனைத்தினு
மறலிலாமையொன்றேசெறிமன்னுயிர்க்
குறுதியாயதுமற்றதற்கொத்தது
பெறுவதில்லேபிறிதொருநன்னெறி. (ருங)

அந்தவண்ணமறிந்தனையாதலின்
முந்துவாளினுயிர்க்கொலேமுற்றிடா
திந்தநல்லறம்பேணினையின்னதால்
வந்ததொன்றிலேமாதவகுற்றமே. (ருச)

எவன்றன்னுயிர்பாற்றிடல்பொய்மையே
யெனினுங்கண்களிற்கண்டனையின்னல்கூர்
துனிவினுக்கதுதோற்றுவாயாதலின்
முனையும்பரிவமதாகிமுடிந்ததால். (ருரு)

அத்திறப்புழிவன்மையழிந்ததா
லித்தலந்தனையெய்துதலானுமிச்
சித்ததீர்த்தந்திளைத்திடலானுநம்
மெய்த்திருக்குறிமெச்சிடலானுமே. (ருசு)

மங்கலந்தனைவாய்ப்பவடைதிநின்
பங்கமில்லுளம்பற்றியநல்வர
மிங்குவேண்டுதியென்னக்கலேதிகழ்
திங்களஞ்சடைத்தேவருள்செய்யவே. (ருஎ)

கேட்டுமாதவன் கேழிலில்லாளொடுஞ்
சேட்டிளந்திமிற்செங்கண் விடைப்பெரு
நாட்டமூன்றுடை நாயகன் முன்றலை
கோட்டியேதொழுதின்னன கூறுவான். (நிஅ)

தேவதேவநினைத்தெரிசித்தலான்
மேவினேனிவண் மேவருமாண்பயன்
கூவிவேண்டுவதில்லையொர் கூறது
மோவினல்லருட் கோர்கடலொத்துளாய். (நிக)

ஆயினும்முலகுக்குயரப்பனுய்த்
தாயினேடுநிந்தயையுரிதற்பர
வேயுமாறுசில்லின்வரம்வேண்டினேன்
ருேயுமாறுசுரந்தருள்செய்கவே. (சுo)

மன்னுமங்கலமெற்குவழங்கிட
வன்னையாஞ்சிவைவேண்டலினன்னவ
ளுன்னுநித்தகல்யாணியென்றோர்பெயர்
தன்னையெய்துகசங்கரநாயக. (சுக)

இத்தலந்தனையெய்துறுமென்னிளை
யத்தநீங்கியகன்றதையாதலான்
மெய்த்திருப்பெயர்வீறுமிளைசைமா
ப்த்தனம்மெனப்பாடுகவெங்கணும். (சுஉ)

முந்தைநாளின்முறைப்படிநித்தலும்
வெந்துயர்ப்பவம்போக்கிவினைப்பகை
சிந்திடப்புரிதிவ்வியகஞ்கையி
னந்தலில்லதொர்நானஞ்செய்துற்றனன். (சுஙூ)

அன்னகங்கையகன்கரைசார்ந்திட
முன்னுகாதலெழுகிலமுன்னவ
வின்னதோர்பொழுதேர்மிகுசேதுவி
னன்னர்யாத்திரைக்காகவேநண்ணினேன். (சுச)

அங்குமெய்திட்டவார்வமெழுந்தில
தெங்கணுயகதீர்த்தங்களேத்திடுங்
கங்கைதன்னைக்கரைபொருசேதுவைத்
தங்கவிவ்வழித்தந்தருள்செய்தியால். (சுரு)

இந்தமெய்வரமீந்திடினிங்கினிச்
சிந்தைவேறிலையென்றவன்செப்பலு
மந்திவரன்பிறையண்ணலவையெலாந்
தந்தன[illegible]ச்சாற்றியருளினன். (சுசு)

தேவதேவதனபின்னுயர்சித்தமா
வாவிமேற்றிசைவந்துபொருந்துறக்
கூவிச்சேதுவைக்கூறருங்கங்கையை
யாவியாவுறவங்கணிருத்தினன். (சுஎ)

ஓதுமன்னவையொண்கயமாகியே
மாதுயாகனருட்பெருவண்மையாற்
சேதுகங்கையெனப்படுதீர்த்தமாய்
மீதுசேர்வவெஞ்ஞான்றினுமேதையீர். (சுஅ)

அன்னதீர்த்தமதனிடைநானமே
தன்னைநேர்செபந்தானமிவையெலா
முன்னியாற்றிடினென்றேயனந்தமா
நன்னர்தந்திடுநற்றவவேதியீர் (சுகூ)

சேதுகங்கைவந்துற்றதிறத்தினைப்
போத்நோக்கிப்புகழ்ந்துமகிழ்ந்துபின்
வேதவேதியன்வேதவிதிப்படி
யோதசங்கற்பமுன்னுறமூழ்கினன். (எ0)

எண்ணருந்தட்மூழ்கியெழுந்திடுங்
கண்ணுவன்றனைக்கண்ணுதல்கண்ணுறீஇப்
பண்ணிறைந்தபயின்மறைவாயினு
லுண்ணிறைந்தவருளொடுமோதுறும். (எக)

அன்பகண்ணுவகேட்டியறைகுது
மின்பிறங்கிடைமெல்லியலாளொடும்
பொன்பயின்றவிப்புண்ணியவைப்புறு
மின்பமாதலத்தென்றுமமர்தியால். (எஉ)

பத்திமார்க்கம்பதிந்துணருள்ளொளி
மெத்துமெய்ம்மியலன்புருமேவியே
வைத்தவுண்மைதெரிந்துமகிழ்ந்துநன்
முத்தனுகிமுதத்தொடுவாழுதி. (எங)

ஒன்றையுற்றிடலுற்றிடவினைமைதா
னென்றிசைக்குமிரண்டினுமோர்படி
சென்றுசாருந்துவந்துவச்செல்லலை
யன்றியேயகத்தவ்வியமின்றியே. (எச)

ஆகம்பாவுமுயிர்க்குயிராம்பொரு
ளேகம்பாவுறுநாமெனவெண்ணியே
சோகம்பாவனைத்தொன்மையொடுந்தொடர்
மோகம்பாவுதலின்றிமுயலுதி. (எரு)

புண்ணியப்பதிபோற்றிநின்றோரறம்
பண்ணினன்னதுகோடிபயன்றருங்
கண்ணில்பாவமுங்காட்டியவாறுபோ
லெண்ணுங்கோடிமடங்குறுமென்பவே. (எசு)

ஆதலின்வ கயமகயகளகளை
மீதுங்பெறும்வெம்பவங்கோடியாப்
போதருமதுபொக்கமதாயினு
மோர்தரும்பிறப்புண்ணப்படுவதே. (எஎ)

இத்தவந்தனிலென்றுமிருந்துவான்
சித்ததீர்த்தமுஞ்சேதுநற்கங்கையு
மொத்துமூழ்கியுமைமையுநம்மையும்
பூத்திபண்ணிப்படுத்தியபாவமே. (எஅ)

இம்மையாள்வினையால்வருமின்பமும்
வெம்மைசார்தருதுன்பமுமேவுறீஇக்
கொம்மையைம்புலக்கொற்றமகன்றுயர்
செம்மையாநெறிலேவித்திருசெய்கையும். (எகூ)

பொத்துமும்மலப்பொய்யுடல்பொன்றுநா
ளுய்த்துநின்றிடுமொண்பொறியாதிய
தத்தமார்கரணங்களிற்றுமுற
வைத்துபாதிவயந்தனைநீங்கியே. (அ0)

எங்குமாகியியைந்தமெய்ப்போதமாந்
துங்கமேனிதொடர்ந்தனைத்திற்குநல்
லங்கரித்திறமாயழிவற்றுயர்
நங்கதிப்படுநன்னிலைநண்ணுதி. (அக)

பிரமன்மான்முதற்பேசருந்தேவரு
மருவிவாழ்ந்திடமாதவமற்றிரண்
டரியவின்பவகண்டவ்வுருவினை
யுருகுமுள்ளூறுத்தொப்பறவாழுதி (அ௨)

என்னவேயருளீந்துமகேசனு
நன்னிலைப்படுகைலைநன்னயகன்
மன்னுமித்தியமங்கலைதன்னொடு
தன்னுருக்கரந்துற்றனன்றனரோ. (அ௩)

நம்மையாளுடைநாயகனுயகி
தம்முருக்கரந்தெய்தலுந்தாபதன்
விம்மிதந்துயரன்புமிகுதகளி
செம்மையாளொடுஞ்சேர்ந்துநின்றனரோ. (அ௪)

வேறு.

ஓதுமந்தவுயர்முனி
சேதுகங்கைசெறிகரை
மீதுபன்னம்வேய்ந்திடுங்
கோதில்சாலைகோலியே. (அ௫)

அங்குமேவியன்றுதொட்
டெங்கணுதனிணையடி
தங்குமன்பின்சால்பொடு
பொங்குநோன்பூண்டரோ. (அ௬)

துணைகொள்வைகறூறுமவ்
வணைகொள்கங்கையாடியே
யிணைகொளாதவெழின்மறைப்
பணைகொள்கோயிற்பாலுறு. (அ௭)

மின்னுசோதிமெய்யனை
மன்னுநித்தமங்கலை
தன்னுயர்ந்ததலைவனை. (அகூ)

பூசைசெய்ததுபுண்ணியன்
மாசில்போற்றல்வலமுறல்
கூசிநின்றுகும்பிட
லாசிலின்னவாற்றியே. (அகூ)

சுவைகளாறுதொடர்வுறு
மவிநிவேதமாக்கியே
சிவ்னதன்பர்சீருள
முவகைபொங்கவூட்டியே. (கூ0)

தானுமுண்டுதகவொடு
மேனையாவுமெய்ச்சிவ
மேனியென்னவீறியங்
கூனநீங்கியுற்றனன். (கூக)

காதலின்னகாதையைக்
கோதிலாதகுறுமுனி
தீதிலோர்கள்செவியுற
வோதிவேறென்றேதுமே. (கூஉ)

கண்ணுவமுனி பேறுபெற்றபடல முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் அகூக

\\ பூம்புகார்ப்படலம்.

திருந்ததி சயத்த தேவர் செவிக்குநல் லுண்வா யுள்ள, திருந்தனிச் சிவன்பா லன்பை யீந்திடுந் தகைய தேற்றம், பொருந்துநல் வணிகர் நாம்பல் போக்கிய சரிதஞ் சொல்வா, மருந்தவ முனிவீர் நீவி ரகமொருப் படுத்துக் கேண்மின். (க)

பாவிரி திருவெண் காட்டுப் பதியினுக் கணித்தாத் தெய்வக், காவிரி கடலிற் சென்று கலந்திடு முகத்தே கான்கொள், பூவிரி பொழில்சூழ் கின்ற பூம்புகார் பொலிந்த தந்தத், தூவிரி நகரின் சால்பு சொற்றிடுந் தகைய தாமோ. (உ)

அருமக மறையோ ரெங்கு மரசரி முறையோ ரெங்குந், திரவிய வணிக ரெங்குந் திரிபகல் களம ரெங்கும், பிரமமா ரறந்தா ரெங்கும் பெருகுமில் லறத்தா ரெங்கும், பரவருந் துறவோ ரெங்கும் பரவுமன் பதைக ளெங்கும். (ங)

மலைவிலா வுள்ளா ரெங்கு மலைவிலா வுள்ளா ரெங்கு, மிலைபயில் வேலா ரெங்கு மிலைபயில் வேலா ரெங்கு, மலைவரும் பொறியா ரெங்கு மலைவரும் பொறியா ரெங்குங், கலைமதி முகத்தா ரெங்குங் கலைமதி முகத்தா ரெங்கும். (ச)

நல்குவதானமெங்குநலந்தருவிதானமெங்கு.
மல்குவமானமெங்குமலிகுவவிமானமெங்கும்

புல்குவஞானமெங்கும்பொலிவவிஞ்ஞானமெங்கும்
பல்குவகானமெங்கும்பலமலர்க்கானமெங்கும். (ரு)

வழங்குமெல் வாத மெங்கு மாணுநூல் வாத மெங்கு, முழங்குவ சங்க மெங்கு முனிவரர் சங்க மெங்கு, மொழுங்குறு விபணி யெங்கு மொருவுறு விபணி யெங்குஞ், செழுங்கவுட் கயங்க ளெங்குந் தெளிந்தநீர்க் கயங்க ளெங்கும். (சு)

கருதுகந் துகங்க ளெங்குங் கடுகுகந் துகங்க ளெங்கும், வருசயந் தனங்க ளெங்கும் வண்சயந் தனங்க ளெங்கும், திருநிகே தனங்க ளெங்குந் தெள்ளுநிகே தனங்க ளெங்கும், பரவுசந் தனங்க ளெங்கும் பழியில்சந் தனங்க ளெங்கும். (எ)

மன்மத னுடலெங்கு மாதர்த மாட லெங்கு, மென்மைசேர் சுகங்க ளெங்கு மேவரு சுகங்க ளெங்கும், பன்மைமங் கலங்க ளெங்கும் படருமங் கலங்க ளெங்கு, நன்மைசால் பூதி யெங்கு நவிலரும் பூதி யெங்கும். (அ)

விருந்துப சரிக்கு மோசை விழவினைப் புரியு மோசை, மருந்துறழ் கீத வோசை மந்திர வேத வோசை, திருந்துபல் லியங்க ளோசை திரைக்கட லோசை தன்னை, யருந்திமே லெழுந்து கேள்விக் கருவிருந் தாக வோங்கும். (கூ)

சொன்னிகழ் பொய்யே வஞ்சந் துயர்தரு மழுக்கா றுதிக், கொன்னுறு குணங்க ளாய கோதினி லிய

ல்வோர் நாளுந், தன்னிடைப் புகாரோ யாய தன்மை யி னுலே போலு, மந்நகர் தனக்கு வாய்ப்ப வமைந் தது புகாரொன் ஞேர்பேர். (க0)

மலரய ஞதி யாய வானவர் தமையு மெல்லா, வுல கையும் பெற்ற தொன்மை யொப்பிலா மருத வா ணர், நிலவுறு மகன்மை யாக நின்றன ரடிமை கொ ண்ட, குலமிகு திருவெண் காடர் குலவிய பதியு மஃதே. (கக)

ஓதுபல்வளத்ததாகியுற்றவப்பதியின்கண்ணே
யேதமின்றிருந்துவாழ்தலியைந்திடுமரபுதம்முண்
மீதுசேர்மிகுதியாகிமேவியதியாதோவென்னிற்
றீதறுகுணத்தின்மிக்கதேசிகர்மரபாமன்றே. (கஉ)

அத்தகு சிறப்பி ஞேங்கு மரும்பெறன் மரபு வாய் ந்தோர், மெய்த்தன பதியோ வொன்பான் மேவிய நிதிக ளுள்ளான், வைத்திடு நிதிக ளெண்ணில் வகை யுளோம் யாங்க ளென்னச், சித்தமீ தூர நின்ற செ ருக்கொடும் வாழு கின்ஞேர். (கங)

சிவபெரு மானை மேலாத் தெளிந்தகல் லுள்ள மு ள்ளோர், சிவபெரு மானுக் கென்றுஞ் செய்வழி பா டு பூண்டோர், சிவபெரு மானுக் கன்பர் திருத்தொ ண்டு புரியு நீரார், சிவபெரு மானுக் கேற்ற சீரறஞ் சிறக்கச் செய்வோர். (கச)

கொடைபொறை யடக்கம் வாய்மை குறைவிலா விரக்க மாதி, வடுவறு குணங்கள் யாவும் வாழ்வதற்

குறையு ளாஞேர், படவரா வணியுஞ் சோதி பகர்ந் தரு ளாத்த வாய்மைக், கிடருறு வண்ணந் தங்கட் கேற்றநல் லொழுக்க நின்ஞேர். (கரு)

சிரொடுமினையரன்னதிருநகர்மேவியாண்டு
பேரிசைபரவவாழ்வுற்றிருந்திடுங்கால்த்தூழின்
வீரமதநதனுற்றங்கண்மெய்யறம்விடுத்தார்தேரிற்
பேருறுத்தொல்லையூழிற்பெருவலியாவையுள்ள(கசு)

பொருளினை யாதி யான பொலிவினுக் கெல்லாந் தானே, தெருளுறு மேது வாகிச் சிறந்தநல் லறத் தைத் விட்டு, மருளுடல் வளர்த்த லாலே வறுமை நோய் துயர முற்ற, வருளுய ரறத்தை முன்னு வறை ந்தன ரிதனு லன்றே. (கஎ)

தனமெலா மிழந்தார் மல்லற் றுணிய மிழந்தார் சிதப், புனல்வய லிழந்தார் கற்றுப் பொலிநிறை யிழ ந்தார் புன்கட், டுனியினை யடைந்தார் கள்வர் தொட ரவும் பெற்று ரீசன், பனிமலர்ப் பாதம் பற்றுர் பழ ங்கணுக் கிடேதோர் சான்றும். (கஅ)

மல்லன்மா வளங்க ளெல்லா மடிதலும் வருந்தி மாழ்கி, யொல்லென வனைவோர் தாமு மோரிடத் தொருங்கு கூடிப், புல்லுற வெங்கட் கிதென் பொரு ந்திய தென்றே யாய்வா, ரல்லலென் பதனை முன்ன ரறிந்திடா வணிக மாக்கள். (கசு)

ஐயகோ தனமும் பைங்கூ ழாக்கமுந் தொறுவு மாண்ட, வுய்யுமா வாணி கப்பே றெழிந்தன யாது

யாது, செய்யினும் பயனென் றில்லை சிறிதுவீட் டுள துஞ் சோரர், கையகப் படுத்துக் கொண்டார் கடிய வித் துயர்க்கென் செய்வேம். (உ0)

பசியினுற் சிறுவர் வாடிப் பரிவொடுந் தாயர்ப் பா ர்த்து, மிசைமிசை யென்ன விம்மி வேண்டுவ தீனி மே லிந்த, விசைநகர் கணப்போ தேனு மிருந்திட லாகா தெந்தத், திசையிலே யெனினுஞ் சென்று தி ரவியந் தேடி வாழ்வாம். (உக)

ஈதியாஞ்செய்தற்பாலதென்றிளங்கோக்கள்யாரு
மோதியேயுறுதியெய்தியுற்றவப்பதியைநீங்கி
யாதுலர்க்கன்னையாகுமங்கணரருட்கணேக்கர்ற்
நீதகல்பத்திசேரச்சேணுயர்சையஞ்சேர்ந்தார். (உஉ)

சையமால் வரையிற் போந்த தகவின ரந்த வெற் பிற், பெய்யுறு நீத்த மான பெருமைசால் பொன்னி தன்னின், மெய்யுற மூழ்கி யந்த விபனதிக் கரையி னெங்குஞ், செய்யகேத் திரங்கள் சென்று சிவனருள் சிரமேற் கொண்டே. (உ௩)

விரைந்துவந் துயர்மா தேவி மெய்த்திருப் பெய ரா ளோடு, மிருந்தருள் சிகண் டேச னிணையடி தரி சித் தேகித், திருந்திய கபிலை பூசை தெரிந்தருள் கபி லை யம்மைக், கருந்துணை கபிலே சான னடிதரி சித் துப் போற்றி. (உச)

சங்கமமுகத்திற்சார்ந்துசத்திதன்றவத்தால்வந்த
பங்கமில்பராசரப்பேர்படைத்திடுமுனிவன்பூசைக்

கங்குவந்தருளியாண்டேயாதிகேசவனோடுற்ற
துங்கவேதாம்பிகைக்குத்துணைவனைவழிபாடாற்று. ()

கணணனுமவசயன் ருனுங் கருதிமுன் னருச்சித்
திட்ட, புண்ணிய வசல தீபப் புங்கவன் படிவம் போ
ற்றித், திண்ணிய வாலி முன்னர்ச் செய்ததோர் பூசை
கொண்டே, யண்ணிய வருளோ டுற்ற வகத்தியேச்
சுரனை யேத்தி. (உ௬)

பேதமிலன்பனைபிரகலாதனன்பூசித்த
வேதநாராயணப்பேர் விண்ணவன்றன்னைவாழ்த்தித்
தீதுறுப்புகலுற்றோர்க்குத்திருவுளமிரங்காநின்ற
வோதுசீநிகேதமேவுமொருவனைப்பணிதல்செய்யா.

தொழுதகை யிராமன் போற்றுஞ் சோதிநா யக
னைப் போற்றி வழுவிலாக் கதம்ப கான வள்ளலை
வழுத்தி யன்பின், செழுமை கொள் வலையிற் சாருந்
திருப்பிர யாணநாதன், பழவடி பணிந்து நீலிப் பழு
வமார் பகவற் றொழுந்து. (உ௮)

அரங்கமா நகரம் வ ரு பண்ணலை யமுதத் தீம்
பாற்,றரங்கமா கடலை நேருந் தடவுவெண் மலையி
லுள்ள, வரங்குலாம் புருட வேந்தை வான்பொரு
ணல்கும் வண்மை, நெருங்குபுண் டரிகக் கண்ணார்
நெடியனைப் பரவ லாற்றி. (உ௯)

அட்டரு வானைக் காவி லண்டங்க ளவைக்கு
மன்னை, பெட்டுறுஞ் சம்பு கேசப் பெரும்பிரான்
றன்னை வாழ்த்தி, மட்டுவார் குழலி யோடு மகிழ்சி

ராப் பள்ளி மேவித், தட்டிலா பத்தைத் தீர்க்குந் தாயுமா னவனைத் தாழ்ந்து. (ரு௦)

அப்பதி யகன்று பொன்னி யகன்கரை வழியாக் கீழ்பால், வைப்புறு திசையிற் போந்து மருங்குறு திருமால் கோயி, லொப்பிலா வரனுர் கோயி லூற்று று தீர்த்த மாடி, மெய்ப்பரி வோடும் போற்றி மெலி வினை யகங்கொண் டேகி. (ருக)

திருவிடை மருது ரெய்திச் சிறப்பெலா மளிக்க வல்ல, முரிவில்கல் யாண தீர்த்த மூழ்கிநே ரியர்கள் பூசைக், குருகுமா விலிங்க மாகி யுயர்வர குணப்பே ர் மாறன், பிரமமாப் பழிதீர்த் தாண்ட பெறலரும் பிரானை யேத்தி. (ருஉ)

மாயிருஞ் சிவஞா னத்தை வள்ளன்மந் திரமாச் செய்ய, வாயன்மெய் புகுந்தோர்க் கீந்த வாவடு து றையை வாழ்த்தி, மூய்முக் கோடி யான முனிவரர் பத்தி செய்த, தேயமா நின்ற சீர்த்தித் திரிகோடி காவைப் போற்றி. (ருரு)

பொன்னியி னடுவு தன்னுட் பூம்புனல் பொலிந்து தோன்றுந், துன்னிய துருத்தி யென்னுந் தொல்பதி தொழூது வெற்பின், கன்னியாங் கவுரி யையனு கழ லிணை மயூர மாகி, யுன்னியே வழிபா டாற்று முயர் பதி வணங்கி நீங்கி. (ருச)

புள்ளிருக் குயர்வே ளூராம் பொற்பதி போற்றி யம்மை, வள்ளமேன் முலைப்பா லேந்தி மைந்தனுக்

கூட்ட வப்ப, னுள்ளூறுங் கருணை பூத்த வுயர்தல மிறைஞ்சல் செய்து, தெள்ளுகட் டழகு வாய்ந்த திரிபுரஈம் பிகையைத் தாழ்ந்து. (௩௫)

புளினமும் பொழிலும் பொங்கப் புள்ளொலா மல மல்கு வாழ்ந்த, தெளிதரு சுழிநீர் மீது சேலினந் துள்ள வார்த்துக், களிகொள்கந் தருவர் தேவர் கலந்துள முவப்பச் செல்லுங், கொளவரு நலத்த தான கொள்ளிட நதியைக் கண்டார். (௩௬)

கண்டுமெய் விதியாற் ரோய்ந்து கண்ணுத லருண்ணின் றுய்ப்பப், புண்டரி காக்கன் முன்னோர் போற்றிட வண்டப் புத்தேண், மண்டுளப் புண்ட ரீக மாபுரம் வைகுந் தேவைத், தொண்டுளப் புண்ட ரீகந் தொடர்வுறத் தியானஞ் செய்து. (௩௭)

கொள்ளிட நதியை நீங்கிக் குலப்பெரு வணிக ரொல்லா, மூள்ளூறு மிளைப்பி னூலே யுயங்கியே மெல்லச் சென்று, தெள்ளூறு மறைக ளேத்துந் திருப்புலி யூர்வந் தெய்தி, வெள்ளமார் சிவநற் கங்கை விரிபுனல் குண்டந்து போந்து. (௩௮)

தெண்ணிலா வெறிக்குஞ் சென்னித் தேவுசிற் றம்பலத்தே, பண்ணுறு பரமா னந்த பரநடந் தரிசித்தேகித், தண்ணறும் பசிநீர்த் தாகந் தாக்கிட வுடைந்து சாம்பி, யுண்ணூற் வன்னந் தேடி யொருங்குற வீதி சென்றார். (௩௯)

வேறு.

பொன்னம் பலமார் பெரும்பற்றப் புலியூ ரென்னு மந்நகர், தன்னி லுன்மயு மகோரசிவ வாசாரியனுந் தனி மறையோன், முன்னை மறைகண் முழுதுணர்ந் தோன் முன்னுமகமும் புறமுமெனத், துன்னு கரண மடக்குற்றோன் றொன்மை நிலையா மொழுக்க முளோன். (சம)

சிவனு ரடிகொள சிந்தையினன் சிவனூ லெல்லாந் தேர்ந்துணர்ந்து, தவமா நெறியி னின்றிடுவோன் சௌத மார்ந்த நிலைவல்லோன், நவமார் பிரம சரிய த்தோ னவையில் சிவனும் பாலனையோ, னெவரோ யெனினு மிரங்குறுவோன் பொன்க லோடென் றெ ண்ணுறுவோன். (சக)

இந்த வகையிற் றேசுதிக ழிறைமை யுடைய வா சானை, மைந்தர் மனையார் தம்மோடும் வாட்டும் பசி யா லுடல்சோர்ந்து, சிந்தை மாழ்கும் வணிக னெல் லாஞ் சேர்ந்து முன்னின் றெம்மானே, வெந்த வழ னோர் கொடும்பசியால் வெதும்பி வந்தோம் யாமென் றார். (சஉ)

என்ற மொழிகேட் டவ்வாசா னிரங்கி யவருக் கருள்கூர்ந்து, தன்றன் சீடர் தமைநோக்கித் தகை சா லரிசி பருப்புமுதற், றுன்றும் பாகப் பொருள் கட்மைத் தொடரக் கொணராப் பாகஞ்செய், தொ ன்றும் பாதிக் கணப்பொழுதி லுதவு மன்ன மிவர்க் கென்றான். (சஙு)

அந்த வாக்கு மிசைக்கொண்டே யவரு மகிழ்வி னவைசெய்ய, முந்தும் பசிநோய் தீர்ந்திடவே மூன் ஞு மரபின் வழிவந்தோர், புந்தி மகிழ வனைவோரும் பொலிவோ டன்ன மருந்தியபின், சிந்தை தெளிந்து தேசிகனைத் திருந்தத் தொழுது முன்னின்றே. (சச)

பட்டினந்தாம் வைகியதும் பரமன் பத்தி விட்ட துவும், கட்ட மதனுல் வந்ததுவுங் கருது மிவையே முதலாகச், செட்டி மாக்க டங்கிகழ்வு சேர வுரைத் து வேண்டிடலு, மட்டில் கருணைக் குரவனினி மா ழ்க லொழிமி னெனவருளி. (சரு)

பழிசெய் வறுமை வெந்துயர்தீர்ப் பதுவாய்ப் பாவ மறுப்பதுவா, யொழிவில் சிவனூர் திருவருளுக் கே துவாகி யுயர்மனுக்கட், கழிவி லரசா யின்புருவா யமருந் திருவைந் தெழுத்தீந்து, கழியு மலநீக் கமு மெண்ணுங் கருத்து முதவு நீறுதவி. (சசா)

இவைக ணீவிர் கரங்கொள்ளா வேற்ற செய்மி னெனவோதி, நவையி லனமே முதலசில நல்கி யவ ருக் கதன்பின்ன, ருவமை யகலுஞ் சூக்குமமா மூய ர்ந்த சைவ தருமமவை, சிவமென் பொருளே பெரு கவுளங் தெருள வருளி னேடருளி. (சஎ)

முன்பு போல நுங்களது முதுமா நகர மெய்தி மிகு, மின்ப மோடு வாழ்திரொன வியம்ப லோடு மவ ரொல்லா, மன்பி னேடு மவைகேட்டங் கான மகிழ் வுக் கடன்மூழ்கிப், பின்பு தமக்கு வாழ்வாய பெரு மை தந்த தேசிகனே. (சஅ)

மீட்டு மீட்டும் வலஞ்செய்து மெய்யா ரெட்டு வியனுறுப்பும், கூட்டி வணங்கி யெங்கள் பெருங் குறைகள்யாவுந் தவிர்த்தமைமியா, லாட்டுந் தேவு நீயேயென் றுறைந்து விடைபெற் றவணீங்கிப், பாட்டிற் கிசைதம் பதிசார்ந்தார் பரிவி னீங்கு மவ்வணிகர். ()

ஆசானீந்த பொருளாலே யமையும் பலவாம் வாணிகங்கள், கூசா தியற்றி வைகிடலுங் குலவைந் தெழுத்தின் வியனுலுந், தேசார் நீற்றி னுயர்வாலுந் திகழ்முற் பக்கப் பான்மதியின், மாசா ராத செல்வமெலாம் வைக றோறும் வளர்வுற்ற. (ருo)

பசுவி னிரைக ணிறைவுற்ற பயிரின் வகைகள் பய்ன்மிக்க, நசைகொள் பதும ராகமுத லவமா மணியுமாடகமுன், னிசையு நான்கு பொன்வகையும் வெள்ளி முதலா வேனையவு, மசைவில் கோசத் தடங்குற்ற வடிமை யிருமை யளவற்ற. (ருக)

தூங்கு கரமாப் பொலிந்தனவே துரக நெடுமாமலிந்தனவே, யோங்கு சிவிகை தக்கனவே யுயருஞ் சீர்கண் மிக்கனவே, பாங்கி னேழெண் மாடநிலைப் பவனம் பலவு மான்மனோகோ, லாங்க தன்றே னீதிக் கிழவ னகமோ வென்ன மன்னினவே. (ருஉ)

நிரைசெய் குன்று நீண்மறுகு நிலவு குலவு மாமியமும், வரைசெய் சிகரி வான்முதிலு மற்று முளவும் வயங்கினவே, கரைசெ யின்ன சிறப்புலவுங் கடிமாநகர மளகையினும், விரைசெய் தாருப் பதிதனினும் விளங்கி யேர்பெற் றோங்கியதே. (ருங)

பரம சிவனார் திருவடியிற் பத்தி விளைவின் வணிக ரொலாம், பரம சிவனார் திருவடியைப் பழுதி லுளத் திற் றரிப்பாராய்ப், பரம சிவனார் திருவடிக்குப் பணி கள் பண்பிற் புரிவாராய்ப், பரம சிவனார் திருவடி சொல் பலபுராணங் கேட்பவராய். (ருச)

வேதா கமங்கள் விதியொழுகு மெய்யா மறிவி னந் தணருக், கோதா நின்ற வோதனமோ டொலிய லா வே பூமிமுதற், றீதா காத பொருளெல்லாஞ் சிறக்க த் தானஞ் செய்வாராய், கோதா மியலி றிரிகரணங் கொண்டு பூசை முயல்வாராய். (ருரு)

தென்சார் புலத்தார் தெய்வம்விருந் தொக்க ருமா ச் செப்பியிடு, மின்சா ரைந்து புலத்தாறு விழைவி னோம்புந் தலையினராய்ப், பின்சார் துணைவர் பிள்ளை யொடு பிள்ளை மனைமுற் குழுவினராய்ப், பொன்சார் தனதன் புலங்கொள்ளின் வெல்லும் போகப் பொலி வினராய். (ருசு)

உள்ள மோடு முடலமுமே யுவகை பூரிப் புடைய வராய்த், தள்ளு நோயிற் றளர்விலராய்த் தாபமே துந் தம்க்கிலராய்த், தெள்ளுஞ் சீர்த்தி தனைவிண் மேற் றெரிவை மார்க மணிபாடக், கொள்ளும் வா ழ்வின் சீரினராய்க் குலவி னர்கண் மிகமன்னோ. ()

இன்னோர் செல்வ மீதென்னோ வென்னோ வென்ன விரும்போகப், பொன்னோ ருலகப் புங்கவரும் புகழ நாய்கர் நல் லாசான், றன்னோ ரருளிற் றயங்கினராற்

றவத்தீர் சிவனு ருருவெய்தி, மன்னோர் குருவி னருள்
சிறிது வாய்க்கின் யாதோ மற்றரிதே. (௫அ)

பூம்புகார்ப்படலம் முற்றிற்று.

'ஆ திருவிருத்தம் - கூகக.'

அகோரசிவாசாரியப்படலம்.

என்னவியம்பியவேலையின்வேலையினிகல்போக்கி
முன்னுறமாந்தியமுத்தமிழ்மாமுனிமுனிவேந்த
ரன்னதுகேட்டுளமற்புதமுற்றனராகிப்பின்
றன்னிகர்மாதவனுக்கிவைதாமுனாதருகிற்பார். (க)

அருடரு மாமுனி வேந்தரின் வாய்மொழி யமுத
த்தைப், பொருடரு நஞ்செவி யாங்கல மீது புகப்
பெய்துந், தெருடரு நெஞ்சு தெவிட்டில முற்பகர்
சிவவாசான், மருடரு நாயகர் துயர்த்தீதறு மாட்சி
மதிக்கொண்ணு. (௨)

அத்தகு தேசிகன் யார்சுதன், மேன்மை யீண்டந்
ததுதா, னெத்தகை யாது பொருட்டினி னீண்ட வி
சைத் தொன்மை, யுத்தம மெய்க்குரு வாயது சைவ
வொழுக்கத்தின், வைத்திடு மெய்யர் தமக்கு முதன்
மைகொண் மாண்பென்னே. (௩)

இங்குவினுவியபான்மைகள்யா வையுமெங்கட்குப்
பங்கமினற்றவவன்மையகத்தியபரபோதா

வங்கவனம்புவிதோன்றியவண்ணமடிக்கொண்டே

அவ்வுரைகேட்டரிமெய்யினையங்கணரருமெய்யாஞ்
செவ்வுருவாக்கியசெந்தமிழந்தணன்செம்மைத்தா
மவ்வியல்சாலுமுயர்ச்சியிருள்ளமொருங்காகி
யிவ்வுரைகேண்மினெனத்தவருக்குரையீகுற்றான். ()

வேறு.

போகமாருருக்கொடுபோகநல்கியும்
வேகமாருருக்கொடுவினைகள்வீட்டியும்
யோகமாருருக்கொடுயோகமாக்கியும்
பாகமாருருவுயிர்க்கருளும்பண்ணவன். (கூ)

இன்னுயிர்த்துணையெனவிருந்துமன்னுயிர்க்
கன்னையாவருளுறுமன்னைதன்னொடு
முன்னமோர்வைகலின்முறைகொள்கைலையிற்
றன்னரியணையினுந்தணந்துபோந்தனன். (எ)

போந்தருள்புண்ணியன்பொருப்பின்மீமிசை
யாய்ந்திடுபல்வகைமாக்களற்புதம்
வாய்ந்திடுங்குவடுகள்வாழநோக்கினை
யீந்தருள்கின்றதோரிணையவெல்லைவாய். (அ)

அகவிநின்றென்றுமேயநடுமெஞ்ஞைநக
டகைபெறமொழிதருசுகங்கள்சாரிகை
பிகமுதற்புட்குலம்பிறங்குமொற்பது
வகைமிகுந்தாதுசேர்ந்தொளிருமாண்பது. (கூ)

நிறந்தருபொன்னியற்கமலநீடியே
வறந்திடலென்றுமில்வாவியேயசும்
புறைந்தநீர்க்கயந்தலேய்புலவுமொள்ளிது
செறிந்திடுதேனுகர்தேன்கொள்சீரது. (௧௦)

கானுறுகற்பகக்கானுங்காமநற்
றேனுவினிளைகளுஞ்சிறந்துசேர்குவ
தானியமாறினுமலரும்போதளாய்
வானிமிர்சிறுவளியசையுமாணது. (௧௧)

பூண்டகுசிங்கைதசான்மணிகள்பொற்பது
மாண்டகுமங்கலவடிவமாயது
காண்டொறுங்காண்டொறுங்கண்களோடுள
மீண்டிடாவகைமையின்மேவச்செய்வது. (௧௨)

உரைதருஞ்சிறப்பினையுடையதாயுய
ரரதனமயமதர்யமருமோர்குவ
டிரதநன்மொழியொடுமெம்மையாளுடை
வரதனங்கெய்தியம்மாதைநோக்குறு. (௧௩)

மேம்படுவாமமார்மங்கைமேதக
வோம்பியபொம்மலினுயர்வதாய்மனக்
காம்பெருமகிழ்தருமிந்தவுற்புதத்
தேம்யபில்கோட்டினைத்தெரிந்துகாண்டிநீ. (௧௪)

என்னவேயெம்பெருமாட்டிக்கெம்பிரான்
முன்னுறுமணிமயமுடியைக்காட்டியவ்
வன்னமோடருள்விளைபாடலர்ற்றுபு
மன்னெடும்பொழுதவட்பயிலலுற்றுழி. (௧௫)

பொன்றிகழ்புரிசடைப்புனிதநாயகன்
றென்றிசைசிறந்திடுமகோரச்சீர்முகத்
தொன்றெருருவேர்வையின்றிவ்லையுற்றதா
லன்றவதனைமுழுதருளுநாயகி. (க்சு)

திருக்கையினைவாங்கியேதிகழுங்கங்கையிற
பொருக்கெனவிடுத்தருள்செய்யப்பொற்புறு
முருக்கிளர்மதலையாயுதித்ததாலஃ
திருக்கினென்பொருளெனுமேகனேயால். (கஎ)

வேறு.

இங்கிதன் முன்ன ராக வெம்பிரான் முடிவோர் கா திற், றிங்கமார் குடிலே பேசுந் தொல்பதிக் கணித்தா வுற்ற, கங்கைமா நதிக்கு மேல்பாற் கரையினிற் கரு லா நின்ற, வங்கொராச் சிரமத் துற்றோ னங்கண ரருள்வாய்ந் துள்ளோன். (கஅ)

சிவதரு டிங்க ளாய்ந்தோன் றிருந்துநற் பொருள்க டேர்ந்தொ, னவமில்கோ விந்த சாமி நாமமார் மறை யோர் வேந்த, னுவமையி லொளியான் மிக்கோ னு யர்மிகுவிலாமை யாலே, தவமுழந் தனனற் பன்னு டன்மனை சுசீலை யோடும். (கக)

இவ்வகை தவஞ்செய் துற்றோ னேழ்பரித் தே ரோன் முந்நீர்ப், பவ்வமே லெழுமு னன்னீர் படிந் திடப் பன்னி யோடு, மெவ்வம தகல மாற்றி யிகபர முதவா நின்ற, தெய்வத கங்கை யென்னும் திருநதி சேர்ந்தான் மன்னோ. (உ0)

அப்பொழு ததன்கூ லத்தி லணிகெழும் புளின மொன்றின், மைப்பெரு மிடற்றுப் புத்தேள் வதனம் வந் துதித்த மைந்தன், மெய்ப்படுஞ் சுதைகொள் சோ்ம விம்பநோ் முகமு மீன, மொப்புறும் விழியுங் குந்த முறழ்ந்திடு நகையின் பொற்பும். (௨௧)

தொண்டையங் கனிச்செவ் வாயுஞ் சுரிமுகக் களமுங் கஞ்சக், தண்டிளந் தோளுஞ் சாம்பூ நதமெனத் தயங்கு மெய்யுங், கொண்டுகால் விரல்வாய் வைத்துக் குரனல்யா ழினிமை வெல்லும், பண்டர வாய் விட் டாரப் பன்முறை யழுதுற் றுறல். (௨௨)

ஆங்குவந் தடைந்த வந்த வந்தண னுளமுப் கண்ணும், வாங்கிள மதலை தன்னை மகிழ்ந்துகண் டிதென் கொல்லென், றேங்கதி சயத்த னாகி யுயிர்த்துணை யாகித் தன்னோர், பாங்குற நின்ற தொன்மைப் பன்னிக்குக் காட்டி னானே. (௨௩)

காட்டலுங் கந்த வேள்போற் கட்டழ குடைய சேயை, வீட்டருந் தவமீ தூர மெய்ப்பதி யோடுஞ் செய்தா, ளாட்டம தாரக் கண்டா ணணுகினு ளெடுத்தாள் புல்லி, மாட்டுறு மடிமேல் வைத்தாள் வதனம்பன் முறையும் பார்த்தாள். (௨௪)

உச்சியை மோந்தாண் மெய்யி னுற்றதோா் பூழி தன்னைக், கச்சணி கொங்கை யாடன் கலையினுற் றுடைத்தாள் பின்னர்ப், பச்சிளங் குதலைப் பிள்ளை பசியினுற் கலுழ்த னோக்கி, யிச்செல லுகலு மாறு யாதென வவலங் கூர்ந்தாள். (௨௫)

மதலைபாற் ருன்வைத் துள்ள மறுவறு மன்பி
னுலே, பதலைபோற் பருத்த கொங்கை பால்சுரந்
திட்ட வாற்ருற், றிதலைசேர் மெய்யா ளுள்ளந் திகழ்
ந்துவிம் மிதத்த ளாகிக், குதலைசேர் மகவு கொள்ளக்
குருக்கட்பா லிருத்தி னளே. (உகூ)

பாலினையருந்தாநின்றபாலனுக்குவந்துநல்குஞ்
சேலினைநேருங்கண்ணுட்கியம்புவான்றேர்ந்தமெய்ய
னுலினைநோக்கட்டாயாரதுசேயோவின்றே
ஞலினையுடையசாநிநடுவினுள்யாதோவின்னும். ()

குலத்திற னேதோ வின்ன கூறுபா டுணரா திந்த
ப், புலத்துறு மகவைப் போற்றல் புரையதாம் விடுத்
தி யென்னச், சொலத்தகு மொழியைக் கேட்டுத்
தொல்லழ குடைய சேயை, நிலத்திடை விடுக்க லா
ற்ரு ணெஞ்சிடைத் துயரங் கொண்டாள். (உஅ)

வேறு.

அனையமப்பூழுதருமறையுமயனரியுஞ்சாணரிய
புனிதனருளாலருளும்பொற்புறுமோரசரீரி
பனவர்சிகாமணியிந்தப்பாலனமதிடத்துதித்தோன்
றனயனுக்காத்தவஞ்செய்தநினக்கிவனைத்தந்தனமால்:

இப்பொழுதேபன்னியொடுமிருங்கங்கைநீர்படிந்து
மெய்ப்பதிசார்ந்தையரொடுஞ்சாதமுதல்வினைமுடித்
செப்பியிடும்பத்தாநாள்கோரசிவனெனவோது [தி
யப்பெயராயிடுதியிவனைவனுக்குமேன்மையதாம். ()

என்னவிரு விசும்புகிழித் தெழுந்ததொரு திருவா க்கைத், தன்னுடைய விருசெவியுந் தளிர்ப்பெய்தி யுறக்கேட்டுப், பன்னரிய வானந்தப் பரவையிடைப் படிந்தாழ்ந்து, சென்னிமிசைத் திருமொழியைச் சே ர்த்துமனைக் கிவைபேசும். (௩௧)

துடியிடைகேண் மகவின்றித் துயருமெமக் கருள் கூர்ந்து, விடைமருவும் பெருமானோர் வியன்மகவை யருளினனாற், கடலுலகு தனிற்காணுங் கணிப்பரிய பாக்கியத்துட், படியரிய நாம்பெற்ற பாக்கியமே யா க்கியமாம். (௩௨)

என்னவம்மறையாளனின்சத்துமகிழ்பன்னியொடும்
பொன்னரும்வரகங்கைப்புண்ணியநீர்புகுந்தாடி
மின்னருமெழின்மகவைவிரிகரங்கொண்டெடுத்தே
தன்னருமனைபுகுந்துசங்கரனார்பணிவழியே. [ந்தித்

சாதவினைமுதனிரப்பித்தகுதியொடுமந்தணர்க்குப்
பீதமுதற்பலவாயபெருந்தானமுவந்தீந்து
கோதகலத்திருந்துவிழாக்கொண்டாடிச்சிவம்பெருக
மோதமிகுநாமவினைமுடித்துமனமகிழ்பூத்தான். ()

இவ்வகையதிருச்சேயையெய்திமலர்மறையோர்க
ளுய்வகையதாதையினாலுற்றதெலாமுணர்ந்துள்ள
மெய்வகையகளிதூங்கிவேளெனவேவியந்தெண்ணிச்
செய்வகையவாசிகளாற்சிறப்பித்துச்சென்றனரால்.

மறைதெளியு மந்தணனு மைந்தனுக்கவ் வூப்பொ ழுதே, யறைகொளுப நிட்டான மன்னவினை கேச

வினை, முறைதிகழ நிகழ்வித்து முப்புரிநூற் பெருஞ் சடங்கைக், குறைவகலு மெட்டாண்டிற் குணம்பெ ருகப் புரிந்தனனே. (௩௬)

சொன்ன தொரு காலத்திற் றான் மறைகள் கற் பிக்க, வன்னி யெனு மொழுக் குடையோன் மறை களைநன் கோதுறவா, னின்னு மறை யங்க மொடுமு பாங்கமவை யிதிகாசம், பின்ன மிலாப் புராணங்கள் பிறநூலுங் கற்றனனால். (௩௭)

குருவழியாக் கொள்க வெனுங் கொள்கை யினு லங்கிலேனின், றொரு வழியா நூல்களெலா முளங்கொ ண்டான் பத்தாண்டு; வருவழியே வளர்த்தபிதா வது வைசெய மனை யோடும், பெருவழியிற் பிறந்த வொ ரு பென்ன ணரசைத் தெரிந் துற்றான். (௩௮)

வேறு.

ஆனவ்வலையினலரின்மேயினேன்
மானதத்தினின்வந்தமாண்பினேன்
ஞானபோதகத்தலைமைநண்ணினேன்
மானமார்சனற்குமரமாமுனி. (௩௯)

காமிகம்முதறகழறநின்றிடும்
தோமிலாகமத்தொகைகள்யாவையும்
காமனைப்பொடிகண்டநாயனார்
தாமுனாத்திடத்தானடைந்தரோ. (௪0)

அனையநாயனாரானைமேற்கொடே
துனையவந்துநற்காசித்தொன்னகர்
தனையடைந்துசீர்தங்கவாழ்ந்திடும்
பனவர்மேலவன்பனைம்புக்கனன். (௪௧)

புக்கதொன்முனிபுங்கவன்பொலிந்
தொக்கவாரழகொழுகுஞ்சேயினைப்
பக்கமேவியேபார்த்துத்தன்னுள
மிக்கதோர்பெருவியப்புமேவியே. (சஉ)

அந்தமில்லொளியமையவந்திடு
மிந்தமைந்தனையெய்தப்பெற்றது
பந்தநீங்கிடும்பனவர்மேலவன்
சிந்தைநோக்ககல்செல்வமேயெனா. (சங)

எண்ணியேபெரும்புகழையெய்தியோ
னண்ணனல்கியவாகமங்களை
மண்ணினின்வந்திடுமைந்தன்றேர்வுறப்
பண்ணியேயிதுபரிவினாற்றுவான். (சச)

அம்மையோடுறமப்பனைத்தனோர்
செம்மையாகிய்சிந்தையிற்கொளீஇ
மெய்ம்மைமந்திரமிட்லின்பூதியைக்
கொம்மைமெய்யினேன்கொள்ளநல்கியே. (சரு)

ஆகுமாசிகளருளிநற்சிவ
யோகியாகெனவோதியேநம
தேகநாயகனிணையிலாணைசெய்
யோகைமாமுனியொல்லைபோயினான். (சசு)

பிரமசாரியாம்பெரியனும்மல
னுரைசெயுற்றநல்லுண்மைநூலெலாங்
கருதியோர்முறைதன்னிற்கண்டனன்
விரவுஞானமாவேலையாயினான். (சஎ)

இத்துணைப்பெருஞ்சிறப்பையெய்திய
வித்தகன்பினேமேவுமாறெலாஞ்
சித்தமேற்கொடுதேர்ந்துதந்தைதாய்
வைத்தசேவடிவணங்கிப்பன்முறை.

அன்னர்தம்மொடுமனேயதொல்பதி
தன்னைநீங்கியேதவங்கள்சித்திக
ளென்னுமின்னவையியலுந்தில்லையா
நன்னர்மாநகர்நண்ணினனரோ.

அடையாறு சென்னை 20

வேறு.

அத்தலை வந்தடை சிவனுமணி பெருகு மிருக்கை யதொன் றமைத்துக் கொண்டு, நித்தவினை நிமித்த வினை நிகழ்ச்சி யெனும் பூசைசெப நியதி யாதி, பைத்ததழ லோம மொடு தருப்பணமே வைகறுேறும் பரிவிற் செய்யு, மெய்த் தகைய பார்ப்பனமா வுண்டியிவை விதியோடும் விளங்க வாற்றி. (ரு0)

மந்திரமோ டடங் தார நாதமில யத்திெெனடு வகுக்க நின்ற, பந்தமிலா விராசநிலை யோகமெனு மிவற்றினையும் பயிலத் தக்க, நிந்தை யகல் பிறநிலையு நிகரற்ன முயல்விெனெடு நிகழ முற்றி, யந்த மிலாப் பெரும்புகழை யடைவுற்ருன் பெருஞ் சித்த னுகி மன்னே. (ருக)

சிவனடிக ளுளத் திருத்தித் திருத்தகைய சிவயோகந் திருந்த முற்றி, யுவமை யகல் சிவயோகி யாய மறை வள்ளலுய ரொழுக்கஞ் கூறி, னவி ரொளிய முக்குறிகொள் பூதியொடு மக்கமணி யணியு மெய்

யா, னவை யகலுஞ் சிவலிங்க பூசையினை நியதியுற நடத்தும் தூயோன். (௫௨)

பரவரிய சிவோக மெனும் பாவனையின் வழுவா தோன் பரனுர்க் கன்ப, ருருவமதி லன் புடையான் மந்திரமுந் தந்திரமு முயரும் வேதஞ், வரமுடிவுஞ் சோதிடமு மற்றையவும் வடித்த பெரு வன்மை யுள்ளான், றெரி வரிய தன்மையவாந் திரிகால நிகழ்வெல்லாந் தெரிய வல்லோன். (௫௩)

நிக்கிரக மனுக்கிரக நிகழ்விப்போ னிக ர்கல்சீர் நிறைய நின்ருே, னெக்கதிய வுயிர்மீது மிரக்கமுளோனெவர்க்குநல மீயுநீரா, 'னக்குரவன் மனிதர் தமக் கரியதொரு பெருமையினி னமைதல் கண்டு, மிக்க திருத் தில்லைநகர் மேவியுளா ரனைவோரும் வியந்தேயுற்ருர். (௫௪)

பொறிவாயி லைந்த வித்தீர் புகலும்வினைத் தனக்கு விடை போதும் வண்ணம், பிறைவாழுந் திருச்சடையார் பெரு முகத்திற் பிறந்தகுருப் பெருமை சொன்ஞேஞ், செறிவாய செல்வமிகு தேசிகர்கள் சேர்வுற்ற சிரம நீங்கி, மறைவ்ாழு மிளைசை தனின் மன்னியதோர் செய்தியினி வகுக்க லுற்ரும். (௫௫)

வேறு.

அயன்ருடை வந்தோரானகிய வணிகரணி பெறு பூம்புகார் நகரிற், பயன்றரு திருவின் வாழ்ந்திடு நாளிற் பனிமலர்த் தாதகிப் படலை, முயன்றிசை வண்டர் மொய்த்திட வணிந்த மூரிமா நேரிவெற்பரசன்,

வியன்றகு குடை வாழ்விரி புனனாட்டின் விளைந்தது குறுவிலை வெம்மை. (ருகூ)

வான்முகில் பொய்த்து நதியெலாய வருநீர் வறந்திட வந்தமை யாலே, தான்மரு வுயர்பேர் தவறவு மெய்குந் தன்னிடைச் சார்ந்திடுங் குடிக, ளூன்மறை யுடல்சோர்ந் துடல்பசி யுடற்ற வுறுதலாற் சோறுடைத் தென்னு, மேன்மைகொள் பழைய மொழிவழூ விடவு மேயது தண்புன னாடு. (ருஎ)

இவ்வகை குடிக ளிரங்குத னோக்கி யிரங்கினன் பொன்னியந் துறைவ, னவ்வகை யாயு மருங்குரு வருளுஞ் மங்கண ரன்புமஞ் செழுத்தின், செவ்வகை விளைவு நீற்றொடு கண்டிச் செல்வமுஞ் சிறந்தசீர் வணிகர்க், குவ்வகை யுறுக ணுறுகில சேய்மை யுள்ளதீ வுயர்பொரு ணிறைந்த. (ருஅ)

இப்பெரு வணிக ரொல்லையில் செல்வ ரொன்பது செவிப்புலப் படவே, மெய்ப்படு வேல்கொ ணேரிய னிவரை நெருக்கியே பன்முறை பொருள்கள், கைப்படுத் திடலும் பெருந்தொகை யீந்தார் காவலன் கடுந்துயர் பின்னு, மெய்ப்படப் புரிந்தான் குடிக்கருள் வேந்தன் மிடல்செயின் யாரது தவிர்ப்பார். (ருகூ)

பகல்வரு படிற ராமெனக் கொள்ளை பயிலுறும் பார்த்திவன் பண்ணு, மிகல்வரு துயருக் காற்றல ராகி யிடரினுண் மூழ்கிய வணிகர், மிகல்வரு கிளையோ டங்ஙகர்த் தொடர்பை மெல்லவே நீக்கிமுன் றமக்

குப், புகல்வரு கோமான் புகழொடு மிருக்கும் பொ
ற்புறு தில்லைவந் தடைந்தார். (சுo)

அடைந்துளார் யாருந் தங்குரு விருந்த வருநிலை
புக்குமுன் றாழ்ந்து, மிடைந்ததம் பொருளின் செல
வொடு வேந்தன் வெம்மையு முறைப்பட விளம்பிக்,
கொடுந்தகை யரச னாட்டிடை வாழ்தல் கொடியது
கொடியதா மெங்கட், கிடந்தரு வேறு தலத்தினைக்
குறிக்கொண் டெம்பிரான் விடுத்தரு ளென்றார். ()

என்றனர் வேண்டுஞ் சீடர்சொற் கேட்ட விறைவ
னு மனையரை நோக்கித், துன்றருள் செய்து சிவப
ரஞ் சோதி தொல்லருள் வலத்தினு லேயே, நன்றுறு
தான மிவர்தமக் கின்னே நண்ணிட வேண்டுமென்
றுன்னிப், பொன்றிகழ் சடையார் புராணநூல் பல
வும் புகன்றனன் புலத்திறந் தெளிய. (சுஉ)

பெருகிய தலங்கள் பற்பல வற்றின் பெருமைகள்
பேசிடக் கேட்போர், திருவுறை யிளசை மான்மிய
மதனைச் செப்பிடும் பொழுதினிற் செறியும், புரிவு
நன் மகிழ்வும் புந்தியுட் டோன்றப் பொலிந்தன ரா
கியே கேள்வி, மருவுறும் பெரியோர் வாழ்வுறு மி
ளசை மாநகர் வதிந்திட விழைந்தார். (சுரு)

சீடர்க ளின்ன கருத்தின ராத றெரிந்துள முவப்
புற லெய்திக், கூடுறு *தோற்ற மாதியாம் வகைகள்

---

* தோற்றமாதியாம்வகைகள்;—தோற்றம் அழிவு பூதங்களி
ன் போக்கு வரவு வித்தை அவித்தை யென்னு மிவை.

குறைவறக் குறிக்கொளுங் குருவு, நாடிமே னிகழ்வு முழுவதுந் தூக்கி நாய்கரோ டேகிட வலித்துப், பீடுறு மிளைசை யாண்டையி தென்னப் பேணியே யாய்வுறும் போதில். (சுச)

பொதியமாமலையிற் பொருநையத் திழிந்து பொன்னொடு மணியுநன் முத்துந், தகையகில் சந்துந் திரையினல் வாரித் தராதர மாமெனக் குவித்துக், கதிபெறு புனலாற் பயிரொலாம் வளர்க்குங் கடிகெழு பாண்டிநன் னாட்டிற், றுதிமிகு படியிற் கயிலையா மிளைசைத் தொன்னக ருளதெனத் தெரிந்து. (சுரு)

பாண்டிநாட் டரசன் பார்த்திவர் கோமான் பயிலுநல் லொழுக்கமிக் குடையான், மாண்டகு கருணை பொறைகொடை யமைதி வாய்மையே யாதியாங் குணங்கள், பூண்டவன் செங்கோன் மனுமுறை நிகழப் புரந்திடும் புண்ணிய சீலன், றுண்டவம் புரியு மற்புத மூர்த்தி தாளுறு மன்பினிற் றலையான். (சுசு)

மதுரைமா நகரம் வாழ்வுறு கின்றோன் மற்றவனென்பது மனையாற், கிதந்தரு மாசான் றன்னுள நட்புக் கிசைந்தவ னெல்லையில் லாத, துதிகெழு ஞானந் தனக்கொரு நிதியாய்த் தென்மைசேர் சீடர்க டமக்குக், கதிதரு மீசா னுசிரி யப்பேர் கலந்தவ னென்பதுந் தேறு. (சுஎ)

கயிலைநா யகனுர் திருமுக மதனிற் கவினுற வந்தவா சிரிய, னயமுறு சீட ராகிய வணிகர் நாற்புறஞ் சூழ்வுற நடந்து, சயிலமுங் கடமும் பல்வகை நதியுங்

தன்னிகர் செங்நெனற் கன்னல், பயிலுறு நிலமுங் த ணந்துசென் றெவ்ரும் பரவிசை யாலவா யடைந் தான். (சுஅ)

சுடர்மதி மருமா னுகிய சோம சுந்தரக் கடவுணற் சோதி, யடர்முடி யீந்த வரசியே யான வங்கயற் கண்ணியா ரோடும், படர்புக ழெண்ணெண் டிருவி ளை யாடல் பரிந்துசெய் தருளியே யெங்க, ளிடர்கெ டக் கோயில் கொண்டுவீற் றிருக்கு மெழிலின தால வாய் நகரம். (சுகூ)

அப்பெரு நகரத் தாரண வொலியு மாகம வொலி யுமீ ரொன்பான், மெய்ப்படு புராண வொலியுநீங் காது மெய்யுணர் வுடையவர் சாரும், திப்பிய தரமா ய்த் திகழ்ந்திடு தெய்வத் திருவெண்ணீற் றொளிகொ ளு மழகி, னொப்பரும் பொலிவி னோர்வதா யமரு மொருபெருந் திருமட முண்டால். (எ0)

அத்திரு மடத்தி னமர்ந்திடு கின்ற வரும்பெறற் பாண்டிநாட் டாசான், வித்தக வீசா னுசிரி யன்று ன் விழுத்தகுங் கேண்மைமீ தூருஞ், சித்தமோ டங் க னுபசரித் திடவே திகழ்ந்துவந் தளவளா யிருந் தான், சுத்தநீர் கெழுமும் வரநதி தன்னிற் றோன்றி ய் வகோர்ரவா சிரியன். (எக)

அகோரசிவாசரியப்படலம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௯௯0.

ஈசானசிவாசாரியப்படலம்.

மாசியனீக்கியமாதவனின்ன
பேசியகாலைபெருந்தவராலே
யீசனென்னுங்குருயாவனவன்றன்
றேசொடுதோன்றியசெய்தியதெங்ஙன். (௧)

பெரியவர்காதைகள்பேணுதலாய்மை
தருமதனலவைசாற்றுதியென்ன
வொருமையினோடுமுளங்கொளுமன்னோன்
வருமுறைசெப்புதுமென்னவகுப்பான். (உ)

தொலைவுறுசெய்யதுவாபரமென்னு
மலியுகவீற்றினிலெல்லையின்மாசு
பொலிதரலுற்றுநலத்தியல்பொய்த்த
கலியுகம்வந்துகலந்ததையன்றே. (௩)

கலந்ததலுமாந்தாகலங்கவிழ்ந்து
நலத்தகுகண்டிகைநூல்லெழுத்தஞ்சாச்
சொலத்தகுமிப்பொருண்மேனசைசோர்ந்து
வலத்தகுபத்திதணந்தனர்மாதோ. (௪)

விடுத்தனர்கோயில்வியன்பணிதன்னை
விடுத்தனர்வாவியொடுங்குளம்வெட்டல்
விடுத்தனரன்னமிசைந்திடநல்கல்
விடுத்தனரேனையமெய்யறமெல்லாம். (௫)

இவ்வகையாகியிருந்திடுமோர்நா
ளுய்வகைசெய்தருளம்மையினோடு

மவ்வரமூர்த்தியருள் விளையாட்டான்
மெய்விடைமீமிசைவிண்ணிடைவந்தான். (சு)

வந்தருள்காலைமருங்குறையம்மை
யிந்தநிலத்தினில்யாருமறத்தின்
சிந்தனைபத்திமைதீர்ந்தமைநோக்கி
முந்தருளோடுமொழிந்தருள்கின்றாள். (எ)

என்னுயிர்நாதவிரும்புவிமீது
மன்னியுறைந்திடுமானவரொல்லாம்
வெந்நிரயம்புகவெவ்வினையீட்டித்
துன்னுறுகின்றனர்தொன்மையினீங்கி. (அ)

இன்பருள்செய்திடுமெந்தையயின்னே
மன்புனைதேசிகமாவடிவாகிக்
கொன்பயில்பத்திகுலாவநிறுத்தி
யன்பினருள்புரிகென்றனளையை. (கூ)

என்றமைகேட்டுடைமையாளுடையெம்மா
னன்றருள்கூர்ந்துயர்நன்முகமைந்து
ணின்றதொர்மேன்முகநின்றுபுவிக்க
ணொன்றொருநற்கலையுய்த்தனனென்ப. (க0)

அக்கலையாரணமாகமமோங்கத்
தொக்கதொர்கண்டிகைநீறுதுலங்க
மிக்கதொரஞ்செழுத்துண்மைவிளங்கத்
தக்கதொர்வைதிகசைவநிலாவ. (கக)

நினைவருசைவநெறிப்படுமுத்தி
வினைஞர்குலத்திடைமாண்டவியப்பேர்

புனைமிகுகோத்திரத்தேர்மிகுபோதா
யனமுனிசூத்திரத்தின்னருள்செய்து. (௧௨)

சிவனடிசிந்தைதிருந்துறவைத்துத்
தவமுயலந்தணர்வேந்துதனக்கோ
ருவமையிலாதவுயர்மதவாகி
யிவணவதாரமியைந்ததுமன்றே. (௧௩)

வந்தருண்மாமதலைக்குமகிழ்ந்தே
தந்தைசெயத்தகுசார்விதிசெய்ய
வந்தநன்மைந்தனுமாயொடுதந்தை
[illegible]

வளர்வுறுகின்றவன்மாமறைநூல்கண்
மிளிர்வுறுசெவ்விவிளைந்திடுமேல்வைத்
தளிர்வுறுநூல்வலதந்தையினுன்முற்
குளிர்வுறுமாச்சிரமத்தியல்கொண்டான். (௧௫)

அருமறையேமுதல்வி[illegible]யனைத்துங்
குருமுகமாகவேகொள்கவெனுந்தொல்
வரையறைகாத்திடமற்றவைகொண்டா
னொருகரியாயுறுமோர்குருவின்பால். (௧௬)

வேறு.

ஓதுறு கின்றன யாவையுமே யோது முன்னெள்ளி யொள்ளறிவா, நீதியி* னவதியில் பிரமநிலை நின்ற தொர் நன்முறை தலைநின்றோன், வேதமொ டாகம

* அவதியில் பிரமநிலை—நிரவதிகப் பிரமசரியம். நிரவதிகப் பிரமசரியமெனினும் நைட்டிகப் பிரமசரியமெனினு மொக்கும்.

மெனுமுன்னூல் விதிவழி யொழுகு மொழுக்கத்தா, ஞுதி பராபர முதல்வன்ற னடியிணை பூசைசெ யமை வுற்ருன். (கள)

பற்றிய லற்றதொர் பான்மையினுன் பயிலருண் மிக்க பராசத்திக், கற்றமில் வந்தனை செயலாலே யரு ள வழிக்க வடல்கொண்டோன், முற்றனை யீந்திடு முகமென்று முதன்மையின் மேலுறு முறையாலே, வெற்றிகொ ளூர்த்துவ சிகைகொண்ட மெய்க்குரு வாகி விளங்குற்ருன். (கஅ)

முதுசிவ நூலரு ளீசான முகமதின் வந்திடு முறை யானும், பதிசிவ தத்துவ வுபதேசம் பாங்கொடு செ ய்திடு மியலானும், திதிதரு முண்மைய வீசான சிவ மரு வாசிரியனெனுமங், துதிபெற வெய்தின னுயர் சைவத் துறையுல கோங்கவு தித்துள்ளோன். (கசு)

அத்திரு மெய்க்குரு வவனிதனி லமர்வுறு மானு டரனைவோரும், பொய்த்தலில் வேந்தனுள் வசமா கிப் பொலிதரு தன்மையி னலர்நிம்பக், நொத்துயர் தாரணி மீனவனைக் குலவுறு சீட னெனக்கொண்டு, பத்திய னப்படு நற்செல்வம் பயில விளைத்தவன் முகமாக. (உ0)

மாந்தர்கள் யாரையுஞ் சிவபத்தி வாய்ந்தவ ராக வியல்வித்துத், தேந்தொறுந் தேந்தொறு முறவேகி ச் செறிதரு மானவர் திருநீறு, காந்திகொள் சுண்டி கை சிவவடிவாக் கருதுறு மைம்பொறி சிவநாம, மே

ய்ந்திடு மிவைகளின் மிகுபத்தி யிசைவுறு மாறு நிறுத்துற்றே. (உக)

பின்புயர் தண்டமிழ் வளநாட்டிற் பெட்பொடு வந்து திருக்கூட, லென்பெய ரெய்திய நகரத்தி லிலகுறு திருமடமிசைவுற்றே, மின்பட்ர் மதிதரு குல வேந்தன் மெய்யுறு சிந்தையின் வழிபடவே, யன்புறு பாண்டிய நாட்டாசா னுமென விசையொடு திகழ்வுற்றான். (உஉ)

கேத்திர யாத்திரை யமையத்திற் கிளர்புலி யூருறு மாசாற்கு, மீத்திகழ் கூடலி னுசாற்கு மித்திர பாவ மிசைந் ததுவா, லாத்தனிவன்றமிழ் மதுரைதனி லமருறு கின்றதொர் பொழுதின் கண், வாய்த்திடு புண்ணிய வணிகரொடும் வந்தனன் றென்முகம் வருமாசான். (உங)

வேறு.

இன்னவண்ணமிசைந்தனமீசனென்
றுன்னுதேசிகவுற்பவவுண்மையை
மின்னுசெஞ்சடைமெய்யுறுமாதவீர்
பின்னருற்றனபேசுவங்கேண்மினே. (உச)

நன்முகந்தருஞானநன்னாயகன்
றென்முகந்தருதேசிகன்மேலதா
மன்முகந்தரவந்திடுபுங்கவன்
றன்முகந்தனைநோக்கித்தகவொடும். (உரு)

நட்புமிக்கநயந்தருவாய்மைகள்
பெட்பினங்கவட்பேசுறுபோழ்தினிற்

றிட்பமெய்வலிக்கிள்ளிசெய்தீத்துய
ரொட்பிமெய்தியவைசியர்க்குற்றதும். (உசு)

விளைசெயின்பவியனலநல்கிடு
மிளைசையென்னுமெழில்பெறுமாநகர்
கிளைசெயன்னவர்கிட்டிவசித்திடத்
திளைசெய்காதல்கொள்செய்தியுஞ்செப்பியே. (உஎ)

சிதம்பரம்மெனுந்திவ்வியகேத்திரத்
திதம்பரந்திடும்வண்ணமிருந்தியா
னிதம்பரந்தருநேரில்சமாதியின்
முதம்பரம்புறவெய்திடமுன்னினேன். (உஅ)

ஐயவென்னுயர்சீடர்களாகிய
துய்யவிந்தவணிகரைத்தொண்டுகொள்
செய்யநின்னுயர்சீடர்களாகவே
மெய்யுறக்கொளல்வேண்டுமென்னன்பினாய். (உகூ)

பான்மையின்னபகர்வுறக்கேட்டிறை
மேன்முகம்வருமெய்யனுமங்ஙனே
தான்மலர்ந்துதகவுறுசீடரா
வான்மையெய்தும்வணிகரையேற்றனன். (௩0)

அங்கதற்பினரசவைசேர்ந்துதன்
றுங்கமித்திரன்றாயவர்தங்களைத்
திங்கண்மாமரபுற்றிடுதென்னவன்
பங்கமின்றித்தெரிவுறப்பண்ணினன். (௩க)

பண்ணலோடுமெப்பார்த்திவபுங்கவ
னண்ணியேவருநற்குரவன்றனைத்

தண்ணுறுந்தகைத்தன்குருவேயென
வெண்ணியேயுயர்பத்தியியற்றினன். (௩௨)

ஈசனேசர்களாகியிருந்திடு
மாசில்வைசியர்மீதுவரங்குலாந்
தேசெனுஞ்சிவஞ்சேர்ந்திடுசிந்தைகொ
ணேசம்வைத்தனனிம்பவலங்கலான். (௩௩)

பின்னர்தன்குலப்பின்னவராயினோர்
தன்னொர்நாட்டிற்றலைஇயவிளைசையிற்
றுன்னிவாழத்தொடர்ந்தனரொன்பது
மன்னர்மன்னனறிந்துமகிழ்ந்தரோ. (௩௪)

நாமுமாங்கடைதும்மெனநாய்கருக்
கேமமாரவியம்பியவரொடுஞ்
சேமநேருறுதேசிகர்தம்மொடும்
பூமிவேந்தன்புறப்படலுற்றனன் (௩௫)

ஊர்தியின்வகையொய்யெனவந்தன
வார்திகழ்முரசாதிகள்வந்தன
பார்திகழ்ந்தபரிசனம்வந்தன
வேந்திகழ்ந்திடுசேனையும்வந்தன. (௩௬)

வந்தகாலைவழுதிகுரவருக்
குந்துமூர்தியுரியனவூருறத்
தந்துவைசியர்தங்களுக்குங்கொடுத்
தந்தமன்னனுமேறினனண்டரோ. (௩௭)

தூரியங்கடுவைபபத்துதைந்தெழு
சீரியல்கள்சிறக்கமதுரையின்

வாரிநீங்கிவழிக்கொடுவெல்லைவந்
தேரினேய்குமிளைசையையெய்தினன். (௩அ)

தொல்வரங்கெழுதோன்றல்பட்டாரகர்
செல்வவைசியர்தம்மொடுசேர்வழி
நல்விழாவுறுநாளதுவாதலிற்
பல்வளத்தொடுபல்கியதந்நகர். (௩கூ)

வேறு.

அந்தணர்சங்கமுமரசர்சூழலும்
வந்தசீர்வணிகர்தம்வகையும்பின்னவர்
தந்தொகுதியுமயற்சார்பினோர்களி
ணுந்தியகுழுவுமோவுறுவவவ்வழி (௪0)

இருடிகள்கணங்களுமிலேகரீட்டமுங்
தருமெழில்கெழுமுகந்தருவர்கூட்டமு
மருவுறுகின்னரர்வயங்குசாலமும்
பெருகியேயெங்கணும்பிறங்குமென்பவே. (௪க)

எழுவகையோசைகொளினியபாடலுங்
குழுமியவியங்களின்கோதிலோதையும்
வழுவறவெழுவனவவற்றைமாணுறும்
பழமறையோசைகள்படுத்துமேலெழும். (௪உ)

கணிகளுநாணுறுங்காட்சிகொண்டிடு
மணிகளுமணிகளாலிழைத்தமாழைகொள்
பணிகளுமேனவாம்பகரும்பல்பொரு
ளணிகளும்விளங்குவவாசைகொள்ளவே. (௪௩)

மண்டபநிரைகளும்வயங்குமன்றமும்
விண்டொடுமாடநீள்விமானபந்தியு
மண்டருமழகினுக்கழகலாயெதிர்
கொண்டவர்கண்ணெலாங்கொள்ளைகொள்ளுமே. ()

வீடுகடொறுங்குலாய்மேவும்வாய்தொறு
மாடுசெல்சுடர்மணிவிளக்கமாகியாம்
பீடுறுமங்கலப்பொருள்கள்பெட்புறக்
கூடுறுபூரணகும்பமோங்குமே (௪௫)

ஓவியவகைமையினொளிரச்செய்திடும்
பாவைகளாயினபலவும்பஃறொழின்
மேவியங்குறுவனவிண்ணின்மாதரா
ராவயின்வருபவராகத்துள்வெள்கவே. (௪௬)

கொடியினமானவுங்குடைகளானவும்
வடுவகல்கவரியின்வகைகளானவு
நெடியநற்றோரணநிரைகளானவு
மிடைவுறவணிபடுத்தெங்குமேயின. (௪௭)

பரிமுகநேர்குலைபரித்துநீண்டுறு
மரிநிறவார்ழையுமரியபூகமு
நிரையுறநிறுத்தவேநின்றுபூந்துணர்
விரைகெழுதொடையொடுமிளிருகின்றன. (௪௮)

சங்கரனூர்மகிழ்தசாங்கமோடுயர்
குங்குலுவாலெழுகோதிறீம்புகைத்
துங்கநல்விரைமணந்தொடர்ந்துமேற்கொளாப்
பொங்கியெம்மருங்கினும்பொலிந்துவிம்முவ. (௪௯)

அருந்தினரருந்தியேசெல்லவன்பொடு
மருந்துகின்றார்களுமருந்தப்பின்முறை
யருந்தவேண்டுபவரையருந்தநோக்கிடு
மருநதுறுசாலைகளளப்பிலாதவே. (௫0)

வந்தவரிளைப்பினைமாற்றுந்தன்செயன்
முந்துமத்தலம்வெளிமுயலக்காட்டல்போற்
சிந்தைகொண்மந்தமாருதநற்சீதநீர்ப்
பந்தர்களாயினபரந்துமல்குமே. (௫க)

நிலத்துறுகண்ணடிநிரைகளாமெனச்
சலத்துறுமேன்மைசாறடாகமாதிய
நலத்துறுகின்றனநண்ணுவார்க்கெலாம்
புலத்துறுபயன்கொளப்பொருந்தித்தேங்குமே. ().

பீடுறுவிழவினின்மகிழும்பெற்றியா
லாடுகின்றார்களுமாசைகொண்டெழீஇப்
பாடுகின்றார்களும்பரமன்காட்சியை
நாடுகின்றார்களுமெங்குநண்ணுவார். (௫௩)

ஒப்பனைசெய்திடலுறுகின்றோர்க்கெலா
மொப்பனைமுன்வகையுணர்த்துமிங்நக
ரொப்பனையொப்பனையாகுமுங்கிதை
யொப்பனையாகுமாலொழிந்தவொப்பனே. (௫௪)

எம்பிரானெங்களுக்கியற்றுமின்னருண்
மங்கலப்பொலிவெனமாண்பிஞெங்குறுங்
துங்கநல்லுத்தமமாகுந்தொன்னக
ரங்குறவடைந்துளானகிலமாள்பவன். (௫௫)

என்னையின்றிதுவெனவெங்குநோக்கியே
மன்னதிசயத்தினன்மகிழ்ந்தசிந்தைய
னன்னவர்யாவருமருகுசார்வுறச்
சென்னிகைகூப்பியேசெழியனின்றனன். (ருசு)

நின்றிடுமெல்லையி னுயிருணின்றிடு
நன்றியுமறுகுணநலமுமும்பருள்
வென்றியுமிக்கருள்கயிலைமேலவன்
றன்றிருநீர்விழாக்கொள்ளச்சாருமே. (ருஎ)

வேறு.

பயனுறு வீரிங் கொல்லைப் படர்மினீ தமய மெ
ன்னு, வயமொடு தெரிப்பார் போல வான்முர சறை
ந்து செல்ல, வுயர்மறைப் பொருளா மீச ஞெண்புகழ்
வெவ்வேறோதி, யியல்பல புராண மென்ன வியம்
பல வியம்பிப் பொங்க. (ருஅ)

அன்பருக் கெளியான் வந்தா னமரருண் முதல்
வன் வந்தா, னின்பருள் பெருமான் வந்தா னென்று
போற்றி சின்ன மார்ப்ப, மன்பனி யமுதங் காதிற் றரு
வியால் வார்க்கு மாபோற், றென்பயி லினிய கானந்
திவவியாழ்க் கையர் செய்ய. (ருகூ)

கோங்குக ளரும்பிக் கஞ்சம் பொறிவரி முரலப்
பூத்த, பூங்கொடி யுசைந்தா லென்னப் பூவையர் பா
டியாட, வீங்குவெள் ளிடமின் றென்ன வெள்ளிட

வெங்கு மொய்த்துப், பாய்குறப் பணிவார் யாரும் பரிவொடு பணிந்து போத. (கூ0)

மூவகை மறையுந் தத்த மூர்த்தமேகொண் டிசைத்தா லொப்ப, நாவிரு லவற்றைக் கொண்டோர் நலந்தர முறையி னோத, வாவிகட் காவியான வங்கணன் முனே யார்க்கும், தேவெனக் கொண்ட வன்பர் சிவ சிவ முழக்கஞ் செய்ய. (கூக)

திருமுடி யியல்பு தன்னைத் தெரிகுவன் செவ்வே யென்னுப், பிரமன்பல் லெகின மாகிப் பேணல்போ ற் கொடிகண் மல்கப், பரமனம் விழாக்கொ ளின் றவனையாம் பணிந்து கொண்டு, வருதுமென் றடை ந்த சிந்து வகையென்க் கவரி துள்ள. (கூஉ)

பணிகெழு பணிகொண் மேலோ யெம்மையும் பணியாக் கொள்கென், றணுகினின் றசையும் பாந்த ளாமெனப் பீலி மொய்க்க, நணியதோ ரருளனைத்து நலந்தரு முடிமே னின்று, மணிநிழல் புரிதன்மான மதிக்குடை நிழற்றி யோங்க. (கூஙு)

தெய்வத தருக்கள் விண்ணிற் சிந்துபூ மாரி யேய்ப்ப, மெய்வரு மன்ப ரோச்சு மென்மலர் மீது வீழக், கைவரு படைக்குண் மேலாய்க் கடவுளர் யாரும் வைகும், வைவரு சூலப் புத்தேள் வான்படை முன் புசெல்ல. (கூச)

மூலமார் நிலையு ணின்ற மூர்த்தியொண் மணிப்பொன் னேடைப், பாலமா முகங்கொண் டுள்ள பண்ணவன் வலத்திற் சாரச், சேலுறு விழிகொள் யாணர்த் தெரிவையர் மருங்கு சேர, வேலொரு தடக்கை கொண்ட மேலவ னிடத்திற்சார. (௬௫)

சிவவரசேவைக்கேற்றதிகழ்பயனளிக்கவல்ல
நவமகல்பெருமைச்சண்டநாயகன்பின்புசார
வுவமையில்கயிலையின்னவுருவினேடுற்றுலொத்த
தவலருஞ்சிறப்பின்மிக்கதனிப்பெருவிடையின்மீதே

நித்தகல் யாணி நாம நிகரறத் தனக்கே கொண்ட, வுத்தமி யோடு மெம்மை யுயர்பரா னந்த வாரி, வைத்திடு மறிவா னந்த வடிவுடைக் கயிலை வள்ளன், மெத்துநல் லனைப்பிற் றோன்றி வெளியுறக் காட்சி தந்தான். (௬௭)

மறறதுபெர்முதின்மனனனமறறையமராமெமஙக
னுற்றறிபொறிகளெல்லாமொள்ளியவிழியேயாகப்
பெற்றுநற்கோலக்காட்சிபெட்புமீதூரக்கண்டு
பிற்றியசிவ்வனந்தானுபவத்தினிற்படிந்தானம்மா. ()

காட்சிதந் தருளு மூர்த்தி காண்புறு பவருக் கெல்லா, மீட்சியின் மகிழ்ச்சி நல்கி வீதிவாய் வலங்கொண் டேகிச், சூட்சியின் வந்து சித்த தடத்தினிற் றென்மை யார, மாட்சிசேர் விழாக்கொண் டுற்றான் மன்னுயிர் யாவும் வாழ. (௬௯)

ஒப்பிலாவின்பவாரியுயிர்களையமுத்தரோன்ற
விப்பெருநீர்விழாக்கொண்டருளியவெல்லேதன்னி
லப்பரவின்பந்தன்னிலமுந்துதலியையயாருஞ்
செப்பியசித்ததீர்த்தந்திளைத்தனர்மகிழ்வுகூர. (எO)

வணிகர்கள் யாரு மங்கண் மற்றிது கண்டு நங்கள், பணிவரு பாக்கியந்தான் பாக்கிய மென்று மும்மை, துணிபொடு கூறித் தம்மைத் தோற்றுமெய்ப் புளகம் போர்ப்ப, வணிமகிழ் வுததியாடி யாடின ரனையதீர்த்தம். (எக)

இவையெலா நிகழ்ந்த பின்ன ரொம்பெரு மாட்டியாருஞ், சிவைவர கங்கை தன்னிற் சேர்த்ததோர் சுவேத நின்று, நவையகல் பான்மை தோன்று நற்குரு நாய்கர் தம்மைக், குவையொடு நோக்கி யின்ன குளிர்மொழி கூறலுற்றான். (எஉ)

வேறு.

இன்றுநம்பிறப்பெய்தியதரும்பயனேற்ற
மின்றுநந்தவமெய்தியதரும்பயனேற்ற
மின்றுநம்மறிவெய்தியதரும்பயனேற்ற
மின்றுநம்பெருந்தேவனார்தரிசனவியலால். (எங)

விடையின்றிங்களின்விசாகநண்மேவியவுவாவி
னடையுமுற்சவத்தீற்றினிலங்கணனருளாற்
படியினற்கயிலாயமார்பண்ணவனருமை
வடிவின்காட்சியைப்பெற்றனம்பாக்கியவசத்தால். ()

அருமையாகியவிளைசையையடைதலுஞ்சித்தப்
பெருமையாந்தடத்தீசனோடூடலும்பெற்று
மிருமையாமியநெறிந்தவரீசனோடாட
லொருமூநூறு*மாமகப்பயன்றருமெனவுரைப்பர் ()
இவைகள்யாவையுமுங்களாலெய்தியவென்று
வுவகையாலுரைசெய்தனனுலகருளாசா
னவைகள்கேட்டுநல்வைசியரனைவருமகத்திற்
றவ்மகிழ்ந்தனராயினர் தலைமிசைக்கொண்டே. (எசு)
பின்னரெம்பிரான்பூசனைபெருகவேபுரிதற்
குன்னியேபெருநியதியோடுறுபொருளெல்லாந்
துன்னுமாறவட்டொகுத்திருகுரவருஞ்சொற்ற
மன்னுநூன்முறைவிதிவழிவழுவறச்செய்தார். (எஎ)
கயிலைநாயகன்களையிலாக்கருணையையெய்தச்
செயலரும்பெரும்பூசனைசெய்திடுஞ்செல்வர்
பயிலுநான்மறையர்நிணர்மகிழ்ந்திடப்பரிவா
லயிலுவித்துமேலயின்றனர்தாங்களுமன்றே. (எஅ)
பின்னர்நன்னெறிமன்னவர்பின்னவர்சின்னண்
மன்னியஃகவணத்தர்தாம்வகுத்தருணெறியே
யுன்னிநின்றுதொல்லொன்பதுசித்தருமுழுவ
றன்னெடும்வழிபட்டிடுந்தனிக்குறிகளையும். (எகூ)
விதிவழாவகைவழிபடவியற்றியேவேண்டும்
புதியநற்றிருப்பணிகளும்புரிமுறைபுரிந்து
நதிகொள்செஞ்சடைநம்பனார்நல்லடிக்கன்பு
பதியுநெஞ்சராய்முறையினிலுணர்நிலையின்றார். ()

---

*, மா—குதிரை.

இத்திறத்தியல்சிரேட்டிகள்யாவருமீண்டிச்
சத்தியத்தெளிவின்பமாந்தனிவடிவுடைய
சுத்தசோதியாயேகமாந்தொல்பரசிவத்தைச்
சித்தப்பங்கயத்திருத்தியேதியானமேற்கொண்டு. ()

யோகபீடமுற்றிருந்திடுஞ்சிவபரயோகி
பாகுநற்றிருத்தில்லைமாநகர்வருமாசான்
வாகைசேர்ந்துலாந்திருவடிசிரமிசைமருவ
வாகமேதினியொன்றவீழ்ந்தறைகுவாரிதனை. (அஉ)

மூன்றுகாலமுமுணர்ந்துயிர்க்கிதஞ்செயுமுதல்வ
வான்றவைம்புலவேடரையடக்கியவைய
சான்றநின்னதோராணையைத்தரித்துறுமெங்கட்
கேன்றினிச்செயத்தகுவதென்னருளுகவென்றார். ()

என்றவேண்டுரைகேட்டருளிறைசிவஞான
மொன்றிநன்மைசெய்விருப்புறுமுளத்தினிரினிமேற்
றுன்றுகாரியநிகழ்ச்சிகளனைத்தையுஞ்சூழ்ந்து
மன்றவோதுதுங்கேண்மினென்றின்னனவகுப்பான.

நீங்களிவ்வுயர்வைப்பினினிகழநீடூழி
யோங்கிவாழுமின்கயிலைநன்னுதலுமொருபேர்.
பாங்கினுற்றிடுபரம்பொருளாகியபகவன்
றூங்குசேவடிதகவொடுபூசிமின்சால. (அரு)

நவபெரும்பெயர்ச்சித்தர்செய்பருச்சனைநயந்து
சிவனமர்ந்தருடிவ்வியக்குறிகண்மற்றுளவா
மெலையுமாங்குயர்தீர்த்தங்களனையவுமுறைமுழி
னுவகையன்பொடுஞ்சேவையையுஞற்றுமினூரவீர்.()

ஈசானற்சிவகுரவனையீசனுவுன்னிப்
பூசைசெய்மினென்றும்மவனுணையைப்பே ற்ற
லாசில் தனுஞ்சீரினுக்கதிகாரணமாம்
பேசினிங்கிதன்மேலுமேபெருகுறுஞ்செல்வம். ()

யாமிங்குற்றபோதியாவுநன்றிருந்தனவதுபோ
லாமிங்கின்னுமுங்களுக்கிலையையமேமக்குக்
காமங்கன்றியவில்லறவிருப்பிலேகாமுற்
றேமங்கைவருயோகமேலெங்கெனுமுறுவாம். ()

என்னுவியம்பிச்சிவயோகமியற்றுந்தீர்த்தன்
முன்னுவணங்கும்வணிகர்க்கொளிமுந்தும்பூதி
. னுகநல்கிப்பெருகாசிபலவும்பேசித் [ன்.
தென்னுடுசோலைத்திருத்தில்லையிற்சென்றுசேர்ந்தா

தாவாதசீர்மையரசன்மகிழ்தக்கசெல்வர்
காவாருநல்லவிளைசைத்திருக்கன்னிமூதூர்க்
கோவாதுமிக்கதொருசேய்மையின்றேங்கும்பாங்கர்
ஏாவாழிருக்கைகுரவற்குவகுத்துவைத்தே. (கூ0)

தேசாருகின்றசிவஞானந்திகழவந்த
வீசான்தேவனிருபாதமிறைஞ்சிநல்ல
நேசாதிகொண்டுதிருவைந்தெழுத்தென்னநீடிப்
பேசாதியானமனுவுண்மைமுதலபெற்றார். (கூக)

பாராளுமன்னுமகிழப்பூதநவைபாதநயாக
வேராளுஞ்சித்தரியல்பூசனையேற்றவொன்பான்
சீராளுமூர்கடமையும்மவர்சேரநல்கி
சீராளுஞ்செல்வமதுராபுரிநேர்ந்துவாழ்ந்தான். ()

மெய்யாதிமூன்றுமளித்தன்றுதொட்டாகமேலை
யையானனங்கொளமலன்வடிவானவையன்
செய்யாணையன்பிற்றலைக்கொண்டுசெயல்களெல்லா
மொய்யாடடத்திவதிந்தார்பயன்முந்துநாய்கர். (௯௩)

தேவோங்குசிந்தைத்தனிகர்தமசெல்வமெல்லா
நாவோங்குவாய்மைக்குருபுங்கவனன்மையாலே
மாவோங்குகின்றவளரும்மதிமாட்சிபோலப்
பூவோங்கவைகவெறுமோங்கிப்பொலியவாழ்ந்தார்.

வேறு.

என்னவே கடத்தில் வந்தோ னிசைத்தனன் முனி வர்க் கென்ன, வன்னிசேர் குண்டம் வந்தோன் மற் றவை யாவுங்கூற, வன்னவை கேட்டு நைமி சாரணி யத்து மேலோர், பன்னரும் புராணம் வல்ல பகவ னைப் பூசை செய்தார். (௯௫)

இந்நகற் புராணங் கேட்டோ ரிசைப்பவர் யார்க்கு முண்மை, தந்தநான் மறைக ளேத்துந் தனிப்பர சிவன்மேற் பத்தி, செந்திருச் செல்வ முள்ளத் திகழ் வொடு மரோக மென்ன, வந்தநற் பயன்க ளெல்லாம் பதந்தொறும் வளருந் திண்ணம். (௯௬)

மகவினை விழைந்தோர் சேர்வர் வான்பொருள் வேட்டோர் சார்வர், புகழினை நசைந்தோர் கொள் வர் பொற்புறு கன்னி தன்னை, யகமுற விரும்ப லுற் றோ ரடைகுவ ரிளைப்பி னீங்குந், தகவினர் துயர மெல்லாந் தணந்துநன் மகிழ்வின் வாழ்வார். (௯௭)

அந்தணராக்கள்வாழ்கவடைவின்வான்மாரிபெய்க
நந்தலில்வளங்கண்மல்கநாட்டுநல்லரசன்செங்கோ
லுந்துறுவுயிர்களெல்லாமோங்குகவறங்கள்யாவு
முந்துகசைவநீதிமுதிர்கபுவனமுற்றும். (௩௮)

களிதருங்காட்சிமேயகயிலைநாயகனார்செம்பொ
னளவில்சீரடிகள்வாழ்கநித்யகல்யாணியம்மை
யொளிர்திருமுகத்திற்பூத்தவொப்பிலாக்கருணைவாழ்க
விளசைமாநகரம்வாழ்கவிசைநகரத்தார்வாழ்க. ()

ஈசானசிவாசாரியப்படல முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ௧௦௩௦.

இளசைப்புராணம் முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.